

کاریگه‌ری
جنۆکه‌وشه‌یتان

چونه‌ژوره‌ویه‌یان بۆجه‌سته‌ی ئیفسان

کۆکردنه‌وه‌و ئاماده‌کردنی
آیاد محمد قادر (أبو إلياس)

١٤٤١ کۆچی - ٢٠٢٠ زاینی

کاریگه‌ری جنۆکه‌و شه‌یتان
چوونه‌ژووره‌و‌ه‌یان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

کۆکردنه‌وه‌و ئاماده‌کردنی
ایاد محمد قادر (أبو إلیاس)

پیناسی کتیب

ناوی کتیب : کاریگه‌ری جنۆکه‌و شه‌یتان چوونه‌ژووره‌وه‌یان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

ئاماده‌کردنی : آیاد محمد قادر (أبو إلیاس)

پیداچوونه‌وه : مامۆستا بهمن که‌لاری

تایپ و دیزاین : م.سیروان شیخ له‌نگه‌ری

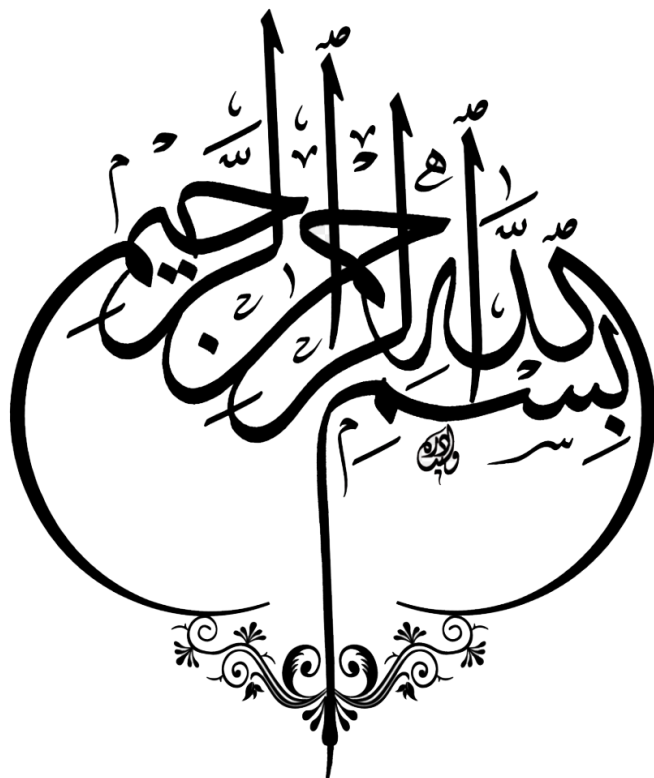
چاپخانه :

نۆبه‌ی چاپ : یه‌که‌م ۲۰۲۱

تیراژ :

له‌ به‌ریۆه‌به‌راهه‌تی گشتی کتیب‌خانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی

(۱۴۷۶) ی سالی ۲۰۲۱ ی پیدراوه‌.

پیشه‌کی

سه‌ره‌تا به‌ناوی خوای گه‌وره‌و میهره‌بان درودو سه‌لام له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم)، به‌کورتی وپوختی ئەم په‌رتوکه‌و باسیکه‌ بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئەو بابە‌تانه‌ی که‌ په‌یوه‌ستن به‌ کاریگه‌ری جنۆکه‌و شه‌یتان له‌سه‌ر جه‌سته‌و ده‌رونی مرۆڤ و نه‌خۆش‌خستن و تی‌کدان و هه‌ندی جار ده‌گاته‌ پاده‌ی مردن و له‌ناوچوونی مرۆڤه‌که‌، مه‌به‌ست له‌ ئاماده‌کردن و دانانی ئەم په‌رتوکه‌و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ بلا‌بوونه‌وه‌ی ئەو بیرو‌پا و بۆ‌چوونانه‌ی که‌ دژی ئەوه‌ن که‌ جنۆکه‌و بچ‌په‌ته‌ جه‌سته‌ی مرۆڤه‌و و کاریگه‌ری هه‌یه‌ت له‌سه‌ری بی‌گومان ئەم بیرو‌که‌یه‌ش له‌گه‌ڵ بیرو‌باوه‌ری موسلمان راسته‌قینه‌ و ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت یه‌کنه‌گرپه‌ته‌وه‌، هه‌روه‌ها هۆ‌کاریکی تر که‌ هه‌نده‌ربو‌و بۆ‌نوسینی ئەم په‌رتوکه‌و نه‌بو‌ون یاخود که‌می سه‌رچاوه‌و بابە‌تی پ‌ی‌ویست په‌یوه‌ست به‌م بابە‌ته‌وه‌ به‌زمانی شیرینی کوردی ئەم هۆ‌کارانه‌و گه‌لێ‌ک هۆ‌کاری ت‌ر‌یش هانی ئەوه‌ی دام که‌ بیرله‌ ئاماده‌کردنی ئا‌وا به‌ره‌مه‌یه‌ک بکه‌مه‌وه‌، دا‌ر‌شتنی ئەم په‌رتوکه‌و به‌شی‌وازی پرسیارو وه‌لامه‌ بۆ‌ئه‌وه‌ی خۆ‌ینه‌ر هه‌نبه‌ت زیاتر و روون‌تر له‌ بابە‌ته‌که‌ تی‌ب‌گات و بۆ‌ی روون‌په‌ته‌وه‌ بۆ‌ وه‌لامی سه‌رجه‌م پرسیاره‌کانیش پشت به‌ستراوه‌ به‌ به‌لگه‌ له‌ قورئانی پ‌ی‌رۆز و سوننه‌ت و رای زانایانی پ‌ی‌شین و پاشینی ئەه‌لی سوننه‌ .

بۆ‌یه‌ دا‌وا‌کارم له‌ خوای گه‌وره‌ هیدایه‌تمان بدات و نیه‌ت پاکیمان پ‌ی‌به‌خ‌ش‌یت له‌ کرده‌وه‌و گو‌ف‌تاره‌کا‌ماندا و توانی‌په‌تمان ته‌گه‌ر خ‌زمه‌تی‌کمان به‌ ئایینی پ‌ی‌رۆزی ئیسلام ک‌رد‌په‌ت و سو‌ود‌پ‌یکان گه‌یان‌دیه‌ت به‌ ک‌تیب‌خانه‌ی ئیسلامی خوای گه‌وره‌ به‌ چا‌که‌و پا‌دا‌شت بۆ‌مان ح‌ی‌ساب بکات و له‌ گونا‌هی خۆ‌مان و دا‌یک و با‌وک و خ‌ی‌زان و ته‌وا‌وی موسلمانان خۆش ب‌یت و صل اللهم وسلم علی نبینا محمد و علی اله و صحبه اجمعین .

أبو‌الیاس

پ ۱/ جنۆکه جیهانی سیّ یه‌مه له‌دوای جیهانی مرۆڤ و فریشته‌کان. ئه‌وانیش و ئه‌رك و فرمانیان له‌سه‌ره؟

ولّام/ جنۆکه جیهانیکی سیّ یه‌من جگه له جیهانی فریشته و مرۆڤه‌کان، نه‌ئاون و نه‌ میکروبێن. که‌هه‌ندیک واکومانیان برده‌وه، ئه‌وانیش دروستکراویکی ژيرو هۆشیارن و تیده‌گه‌ن و جیهانیکن ئه‌رك و فرمانیان له‌سه‌ره و فرمانیان پی کراوه و نه‌هیان لی کراوه. (عالم الجن والشیاطین (لسلیمان الأشقر ص ۱۳).

زانایان ئه‌م ئایه‌ته ده‌کن به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌رك و فرمانیان له‌سه‌ره بیر ده‌که‌نه‌وه و تی ده‌گه‌ن هه‌روه‌کو مرۆڤ خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی: (قُلْ أُوجِبِ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا* يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نُشْرِكْ بِرَبِّنَا أَحَدًا) (الجن- ۱ و ۲) واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) بلی: نیگام بۆ کرا که بیگومان چه‌ند که‌سیک له‌جنۆکه گوئیان گرت (له قورئان خویندنه‌وه‌م) ئینجا وتیان: به‌راستی ئیمه قورئانیکی سه‌ر سوپه‌ینه‌رمان بیست ، ئه‌و قورئانه، هیدایه‌ت و رینمایی ده‌کات بۆ پێی راست و هه‌ق، ئیمه‌ش بروامان پێهینا وه‌ه‌رگیز هیچ که‌سیک ناکه‌ینه شه‌ریک و هاوبه‌شیی په‌روه‌ردگارمان .

پ ۲/ هه‌رله‌کۆنه‌وه مرۆڤ پڕوای به‌بونی جنۆکه هه‌بوه‌ له‌شه‌ر و خراپه‌یان ترساوه؟

ولّام/ به‌به‌لگه‌ی ئه‌م ئایه‌ته (وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا) (الجن- ۶) واته: به‌راستی پیاوانیک له ئاده‌میی په‌نایان ده‌برده به‌ر پیاوانیک له جنۆکه (که بیان پارێزن) که‌چی زۆرتر ماندوویان ده‌کردن.

ابن سعود له‌ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لیت: له‌پیش ئیسلامدا هه‌رکاتی پیاویک له عه‌ره‌به‌کان له دۆل وشیوێکدا شه‌وی به‌سه‌ردا به‌هاتایه یاخود پێی بکه‌وتایه به‌جیگایه‌کی چۆله‌وانی و شه‌وی به‌سه‌ردا به‌هاتایه و ترسی لی بنیشتایه، ئه‌وه له‌ترسی جنۆکه‌ی ئه‌و دۆل و شیوه، په‌نای ده‌برده

به‌ر گه‌وره‌که‌یان په‌نای بدات له‌ زیانی جنۆکه‌ی شه‌و جینگه‌یه، وه‌ شه‌ی گوت: (أعوذ بسید هذا الوادی من سفهاء قومه) په‌نا ده‌به‌مه به‌رسه‌رۆکی جنۆکه‌ی شه‌م دۆل وشیوه، تا نه‌فامه‌کانی نازارم نه‌ده‌ن. (إرشاد العقل السليم - أبو السعود سورة الجن-٦)

پ٣/ جنۆکه‌ش دروستکراویکی خودان هه‌روه‌کو مرۆف خودای گه‌وره بۆ په‌رستنی خۆی دروستی کردوون؟

وه‌لام/ خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) (الزاریات-٥٦) واته: من جنۆکه و ئاده‌میزادم ته‌نها بۆ شه‌وه دروست کردووه که به‌ندایه‌تی من بکه‌ن. من به‌رستن. پ٤/ بنچینه‌و بنه‌رتی جنۆکه له‌ئاگر دروستکراوه؟

ولام/ خودای گه‌وره پێی راگه‌یاندوین که جنۆکه‌ی له‌ئاگر دروستکردووه : (وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ) (الحجر-٢٧) واته: جنۆکه‌شمان پێشتر دروست کرد له‌ ئاگریکی به‌تین. (وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ) (الرحمن -١٥) واته: وه‌ جنۆکه‌ی دروست کرد له‌ بلیسه‌ی ئاگریکی بۆ دووکه‌ل.

له‌ ته‌فسیری شه‌م ئایه‌ته‌دا (مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ) ده‌لێن واته خودای گه‌وره جنۆکه‌ی له‌ بلیسه‌ی ئاگر له‌به‌شه‌ پاک و چاکه‌که‌ی دروست کردووه . شه‌مه ووته‌ی ئین وعه‌باس و عیكریمه و موجاهید و حه‌سه‌ن و شه‌وانی دیکه‌شه. (البداية والنهاية ج١/١٢٨)

له‌ عایشه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) فه‌رمویه‌تی (خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ ، وَ خُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَ خُلِقَ آدَمُ مِنْ مِّمَّا وَصِفَ لَكُمْ) (صحیح مسلم ٢٩٩٦) (صحیح الجامع ٣٢٣٨) واته: فریشته له‌ نور و پوناکی دروستکراون و جنۆکه‌ش له‌ ئاگر دروستکراون و ئاده‌میش له‌وه‌ی بوتان وه‌سف کراوه هاتوته دروست کردن. گومان له‌وه‌دا نیه جنۆکه له‌ پێش مرۆف دروست کراون چونکه خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی: (وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ* وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ) (الحجر -٢٦-٢٧) واته: به‌دلنای ئیمه ئینسانان له‌ قورپکی

وشك دروست كرد كه پيشتر قورپكى ره‌شباو و ترشاو بوو، په‌ريشمان پيشتر له ناگريكي به‌تين دروست كرد كه به ورديله كونه‌كاندا تیده‌په‌ریت.

ئه‌وه ئاشكرايه به پيی به‌لگه‌ی ئايه‌ته‌كه جنۆكه پيش مرۆف دروستكراوه. به‌لام به‌لگه‌ی راست نيه له‌به‌ر ده‌ستدا كه بيسه‌لميتت كه‌چهنديك پيش مرۆف بووه، هه‌رچه‌نده ئين كثر له (البدايه والنهايه) دا له عبدالله كورپى عومه‌ر ده‌ی گيرپيته‌وه جنۆكه پيش مرۆف دروست كراوه به هه‌زار سال به‌لام سه‌ر زه‌وى خراپه‌كاريان ناوه‌ته‌وه و خوينيكي زوريان پشانده‌وه. خودای گه‌وره سه‌ربازی له فريشته‌كان بۆيان ناردوه و ده‌ريانی كرد بۆ دورگه‌و ده‌رياکان. له ئين عه‌باس يشه‌وه هه‌ربه‌وجۆره ده‌يگيرپيته‌وه. به‌لام هه‌رچه‌نده ئه‌م ووته له هه‌ندى له هاوه‌له‌كاني پيغه‌مبه‌ره‌وه هاتوه به‌لام جيگرنه‌بوو كه‌گه‌يشتبيت به‌پيغمبه‌رى خودا و ووتهى ئه‌و بيت، نه‌به‌رپيچكه سه‌نده‌ی سه‌حيح نه به‌حه‌سه‌ن و نه به‌زه‌عيفيش (البدايه والنهايه ج ١/١٦٦).

پ ٥/ تبليس باوكی هه‌موو جنۆكه‌يه‌و به بى باوه‌رى جنۆكه‌كانيش ده‌گوتريت شه‌يتان؟

ولام/ به‌به‌لگه‌ی ئه‌م ئايه‌ته (فَسَجِدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ) (الكهف-٥٠) واته هه‌ر هه‌موو سوژده‌يان برد (بۆ ئاده‌م) جگه له‌تبليس كه له ده‌سته‌ی جنۆكه‌و په‌ريه‌كان بوو.

زۆربه هه‌ره زۆرى زانايان ده‌ليين (تبليس)ى نه‌فرين لى كراو باوكی هه‌موو جنۆكه‌يه، وه‌جنۆكه‌ش باوه‌ردار و بى باوه‌ريان هه‌مويان نه‌وه‌ی ئه‌ون وه‌كو چۆن ئاده‌م باوكی هه‌ر هه‌موو مرۆقه. ئه‌مه‌ش ووتهى ابن عباس ومجاهد وقتاده حه‌سه‌نى به‌سرى و ته‌وانى ديكه‌شه. تفسير الطبري" (٥٠٧/١)، "الدر المنثور" (٤٠٢/٥)

شيخ الاسلام ابن تيميه به‌ره‌هاى له‌زۆربه‌ی شوينه‌كاندا ناوى تبليس ى وه‌ك باوكی جن ناوبردوه. مجموع الفتاوى" (٢٣٥، ٣٤٦/٤).

شيخ بن باز ده‌لييت: شه‌يتان باوكی جنۆكه‌يه لای كۆمه‌ليك زانايان، ئه‌و بووه سه‌رپيچى خودای گه‌وره‌ی كردوه‌و خۆى به‌گه‌وره زانيوه و سوژده‌ی بۆ ئاده‌م نه‌بردوه خودای گه‌وره‌ش

له‌ره‌حه‌ته‌ی خۆی بێ به‌شی کردوه. مجموع الفتاوى (۳۷۰-۳۷۱)

شیخ ابن عثيمين ده‌لیت: بێ هیچ گومان و دوودلیه‌ك ئیبلیس جنۆکه‌یه. چونکه‌خودای گه‌وره‌ خۆی ده‌فه‌رمویت (أَفْتَحْذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أُولِيَاءَ مِنْ دُونِي) (الكهف-۵۰) واته: ئایا ئیوه (ته‌ی ئاده‌میزاده‌كان) ته‌و(ئیبلیس) و نه‌وه‌کانی ده‌که‌ن به‌دۆست و پشتیوانی خۆتان له‌ جیاتی من . ته‌م ئایه‌ته به‌لگه‌یه که (ئیبلیس)زاوژی ده‌کات و نه‌وه‌ی هه‌یه به‌لام چۆن ده‌بی‌ت ئیمه‌ نازانین زانین و نه‌زانینی ته‌م بابه‌ته‌ش زیانی نیه. (فتاوى نور على الدرب/ الجن والشياطين/سؤال رقم/ ۲)

هه‌ندێ رایان وابوو که له‌وانه‌یه (ئیبلیس) که گوايه فریشته بووی‌ت وپاشان سه‌رپێچی کردوه. یان هه‌ندیکی تر ده‌لێن، یان هه‌ر جنۆکه‌یه‌و له‌ناو فریشته‌کاندا ژیاوه، و فه‌رمان به‌سوژده‌که ته‌ویشی گرتوه‌ته‌وه...؟ به‌لام ته‌مه پێچه‌وانه‌ی به‌لگه‌کانه چونکه فریشته هیچ کاتی‌ک تاوان و سه‌رپێچی له‌فه‌رمانی خوا ناکات، وه‌کو خوداده‌فه‌رمویت: (لَا يَسْقُوتُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ) (الانبیاء-۲۷) واته: ته‌و فریشتانه هه‌رگیز (بێ فه‌رمانی (خودا)ناکه‌ن و به‌ فه‌رمانی ته‌و ده‌جوڵێنه‌وه و فه‌رمانی ته‌و جێبه‌جی ده‌که‌ن.

(لَا يَفْضُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) (التحریم -۶) واته: نافه‌رمانی خودا ناکه‌ن له‌وه‌ی که فه‌رمانیان پێ بدات وه‌ چ فه‌رمانی‌کیان پێ بدری جی به‌جی ی ده‌که‌ن.

وه‌هه‌روه‌ها سروشتی (فریشته) و (ئیبلیس) وه‌ك له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا هاتوه‌و زۆر له‌یه‌ك جیاوازه پیغه‌مبه‌ری خودا(صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) فه‌رمویه‌تی (خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَ خُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَ خُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ) (صحیح مسلم ۲۹۹۶) (صحیح الجامع ۳۲۳۸) واته: فریشته له‌ نور و رووناکی دروستکراون و جنۆکه‌ش له‌ تاگر دروستکراون و ئاده‌میش له‌وه‌ی بوتان وه‌سف کراوه هاتوته دروست کردن.

به‌م به‌لگانه‌ی ده‌توانین ب‌لێن (ئیبلیس) هیچ کات وساتی فریشته نه‌بووه وه‌کو چۆن(حه‌سه‌نی به‌صری) ده‌لیت: ته‌نانه‌ت بۆچاو تروکانیکیش ئیبلیس له‌فریشته‌كان نه‌بوه، به‌لکو ئیبلیس باوک وبنه‌په‌ته‌ی جنۆکه‌یه چۆن ئادم باوک وبنه‌په‌ته‌ی مروّقه. (البداية والنهاية ج ۱/ ۷۹)

ابن حجر ده‌لیت: شه‌یتان و جنۆکه‌ یه‌ك ناو بۆ یه‌ك دروستکراو به‌لام دابه‌ش ده‌بن بۆ دوو

گروپ به گروپی بۆ باوهر هکانیان ده‌وتریت شه‌یتان و به‌گروپی مسوولمانه‌کانیشیان ناوتریت به‌و ناوه . (فتح الباری (۸/۶۷۵)

الرازی ده‌لیت : رای راست نه‌وه‌یه: شه‌یتان به‌شیکه له جنۆکه به گروپی بۆ باوهر هکانیان ده‌وتریت شه‌یتان و گروپی مسوولمانه‌کانیشیان ناوترین به‌و ناوه . (مفاتیح الغیب - تفسیر سورة الحجر - ۲۷)

پ/۶ جنۆکه هاوسه‌رداری ده‌که‌ن و مندالیان ده‌بیته و زیاد ده‌که‌ن؟

ولام: خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (فَیَنْ قَاصِرَاتِ الطَّرَفِ لَمْ یَطْمِئِنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ) (الرحمن- ۵۶) واته: به‌هه‌شت ئافره‌تانیکه تی‌دایه ته‌نها سه‌یری می‌رده‌کانی خویان نه‌که‌ن به‌ر له‌و می‌رده‌به‌هه‌شتیانیه‌یان، هه‌رگیز هیچ که‌سی له ئاده‌میی و له جنیی له‌گه‌لیان جوت نه‌بووه .

ابن حجر الهیتمی: ده‌لیت ته‌م ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی جنۆکه‌ش (الطمث) جوت بون و (الافتضااض) واته: درینی په‌رده‌ی کچینیان هه‌یه، به هه‌بونی خوین له‌کاتی جوت بونده‌گوتریت (الافتضااض). (الفتاوی‌ الح‌دیثیه- ۶۸)

(أَفْتَحْجُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ اُولَیَاءَ مِنْ ذُوْنِی) (الک‌هف- ۵۰) واته: ئایا ئیوه (ته‌ی ئاده‌میزاده‌کان) نه‌و (ئیبلیس) و نه‌وه‌ی ده‌که‌ن به‌دۆست و پشتیوانی خۆتان له جیاتی من. شیخ ابن عثیمین ده‌لیت : ته‌م ئایه‌ته به‌لگه‌یه که (ئیبلیس) زاوژی ده‌کات و نه‌وه‌ی هه‌یه به‌لام چۆن ده‌بیته ئیمه‌ نازانین . زانین و نه‌زانینی ته‌م بابه‌ته‌ش زیانی نیه. (فتاوی‌ نور علی الدرب/ الجن والشیاطین/سؤال رقم/ ۲)

له ئبن زیده‌وه ده‌گیرنه‌وه خودای گه‌وره به (ئیبلیس)ی فه‌رمووه .هیچ نه‌وه‌یه‌کم به‌ئاده‌م نابه‌خشم نه‌بۆ نه‌وه‌یه‌کی تۆش له‌گه‌لیدا بیته. واته ئاده‌م هه‌ر مندالیکی ده‌بیته نه‌وه‌وانشین (قه‌رین)یک له‌شه‌یتان له‌گه‌لیدا له‌دایک ده‌بیته. (تفسیر روح المعانی - ۱۵/۲۹۴)

ئهم گوتیه‌ی ئبن زه‌ید ده‌یگه‌رپه‌ته‌وه ده‌توانین ئهو فهرموده‌ی ئبن مسعودی بۆ بکه‌ینه به‌به‌لگه‌که ده‌لێت: پیغمبه‌ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رموێت: (ما مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، إِلَّا وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: وَإِيَّايَ، إِلَّا أَنْ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ. ٠) (مسلم ٢٨١٤) واته: هه‌یچ که‌س له‌ ئیوه‌ نیه‌ هاوشینه‌یک(قرین) له‌ جنۆکه له‌گه‌لێتی، گوتیان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) تۆش فهرمووی منیش، ته‌نها ئه‌وه نه‌بی‌ت. خودای گه‌وره یارمه‌تی منی داوه‌ هاوشینه‌که‌م مسوڵمان بووه‌ ، له‌خه‌یرو چاکه زیاتر فرمانم پێ ناکات.

به‌لگه‌ش له‌ ئایه‌ت که‌هه‌موو که‌سیک هاوشینه‌یک له‌شه‌یتانی هه‌یه‌ خودای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: (قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ) (ق- ٢٧) واته: هاوڕێ و هاوشینه‌ شه‌یتانه‌که‌ی، پاکانه‌ بۆخۆی ده‌کاوه‌لێ: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان من بێ بر‌واو گوم‌رام نه‌کرد ، به‌لکو ئه‌و خۆی له‌ناو گوم‌راییه‌کی دوور له‌ هه‌یدایه‌تدا بوو، به‌لگه‌یه‌کی تر که‌زانیا‌ن پش‌تی پێ ده‌به‌ستن که جنۆکه هاوسه‌رگه‌ری ده‌که‌ن و زاو‌زی ده‌که‌ن خودای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: (وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا) (الجن ٦-) واته: به‌پاش‌تی پیاوانێک له‌ ئاده‌میی په‌نایان ده‌برده‌ به‌ر پیاوانێک له‌ جنۆکه (که‌ بیان پارێزن) که‌چی زۆر‌تر ماندوویان ده‌کردن. لێ‌ده‌دا با‌سی پیاوانی جن ده‌کات که‌واته‌ ئه‌گه‌ر پیاویان هه‌بی‌ت ئافه‌رتیانیش ده‌بی‌ت وه‌اوسه‌رگه‌ری ومن‌دا‌لب‌ونیش روده‌دات. العقيدة الإسلامية وأسسها ٢٧/٢

وه‌هه‌روه‌ها ئهم فهرموده‌یه‌ش ده‌بی‌ته به‌لگه: كَانَ النَّبِيُّ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ). (صحيح البخاري- ١٤٢) واته پیغمبه‌ری خودا(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) کاتیک ده‌ستی بگه‌یانی‌یه‌ته‌ ئاو ده‌یفه‌رموو خودایه‌ په‌نات پێ ده‌گرم له‌هه‌موو شه‌یتانیکی نی‌رو می‌ ، ئهم فهرموده‌یه‌ش مانای وایه‌ جنۆکه نی‌رو می‌ یان هه‌یه‌، که‌واته‌ وه‌کو ووت‌مان ئه‌گه‌ر نی‌رو می‌ هه‌بی‌ت وه‌اوسه‌رگه‌ری ومن‌دا‌لب‌ونیش روده‌دات.

پ ۷/ شوینی نیشته جی بوونی جنۆکه؟

ولام/ ئەم ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌رئه‌وه‌ی جنۆکه‌ ش له‌سه‌ر زه‌وی ده‌ژیت دوا‌ی ئه‌وه‌ی بوه
هۆکاری ئه‌وه‌ی که‌ئاده‌م وحه‌وا سه‌رپێچی خودای گه‌وره‌ بکه‌ن و له‌به‌هه‌شت ده‌ربکرین.

(فَازِلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى
حِينٍ) (البقرة - ۳۶) واته: ئینجا شه‌یتان هه‌لی خه‌له‌تان‌دن له‌ به‌هه‌شتدا وه‌له‌و خۆشگوزه‌رانیه‌ی
که‌ تییدا‌بوون ده‌ری په‌ران‌دن وه‌ وتمان: (به‌ ئاده‌م وحه‌واو شه‌یتان) بچه‌ خواره‌وه‌(بۆ سه‌ر زه‌وی)
هه‌ندیک‌تان دوژمن نه‌بن له‌ گه‌ل هه‌ندی‌کتان‌دا وه‌ بۆتان هه‌یه‌ جی‌گه‌یربوون له‌سه‌ر زه‌وی وه
به‌هره‌مه‌ندی(و ئاره‌زووی دنیا) تاماوه‌یه‌کی دیاری کراو(مردن).

ئهو ده‌رکردنه‌که‌ش بۆسه‌رزه‌وی له‌یه‌ک کاتدا بوو پێکه‌وه (ئاده‌م و هه‌واو دووژمنه‌که‌یان
شه‌یتان)دوا‌ی سه‌رپێچه‌یه‌که‌یان (تفسیر القرطبي - ۳۱۹/۱)

(وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ) (الرحمن - ۱۰) واته: وه‌ زه‌ویشی داناوه‌ بۆ هه‌موو دروستکراوه‌کان، تا
هه‌مووخواه‌ن گیانیکی تیا‌بژی.ئبن کثیر ده‌ی گه‌یڕێته‌وه‌ له‌(ئبن عباس و مجاهد و قتاده و ئیبن زید)
وه‌ که‌ (الأنام) واته‌ هه‌موو دروست کراوه‌کان له‌ جنۆکه‌ و مرۆڤ و ئهو زینده‌وه‌ره‌کانی دیکه‌ش.
(تفسیر ابن کثیر - ۲۷۰/۴)

خودای گه‌وره‌ له‌سوره‌تی (الرحمن)دا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ باسی زه‌وی نیعمته‌کانی ته‌کات به‌سه‌ر
جنۆکه‌وه‌ مرۆڤه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) (الرحمن - ۱۳) واته: له‌کام چاکه‌ی
په‌روه‌ردگار حاشاده‌که‌ن؟ جا ئیتر به‌کام نیعمه‌ت له‌ نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان (ئه‌ی گرو‌ی
ئاده‌می و جنی) ناشو‌کری ده‌که‌ن.

جنۆکه وشه‌یتان له‌شویینه چۆله‌کان و پیسه‌کاندا ناماده ده‌بن به‌به‌لگه‌ی ئەم فەرمووده (إن هذه الحشوش محتضرة، فإذا أتى أحدكم الخلاء فليقل: أعوذ بالله من الخُبثِ والخبائثِ) (السلسلة الصحيحة- ١٠٧٠) واته ئەم باخ و باخاتانه شوینی ناماده‌بوونی شه‌یتان و جنۆکه‌کانه هه‌رکه‌سیکتان ده‌ست گه‌یاندە ئاو بۆتارات کردن چووہ ئەوی بابلێت خودایه په‌ناده‌گرمه‌ تۆ له هه‌موو شه‌یتانیکی نیرو می)

هه‌ره‌ها بازاره‌کانیش شوینی شه‌یتانه‌کانن به‌به‌لگه‌ی ئەم فەرمووده: (لَا تَكُونَنَّ إِنْ اسْتَطَعْتَ، أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ السُّوقَ وَلَا آخِرَ مَنْ يَخْرُجُ مِنْهَا، فَإِنَّهَا مَعْرَكَةُ الشَّيْطَانِ، وَبِهَا يَنْصَبُ رَأْيَتُهُ) (مسلم- ٢٤٥١) واته : ئەگەر توانیت یه‌که‌م که‌س مه‌به که ده‌چیته بازاره‌کان و وه‌کۆتا که‌سیش مه به که‌له‌به‌زاره‌کان دهرده‌چیت . چونکه جه‌نگی شه‌یتان له‌وی یه وه‌هر له‌ویشه ئالاکه‌ی ده‌چه‌سپینیت و جیگری ده‌کات) چونکه بازاره‌کان شوینی فیل و درۆ وخه‌له‌تاندن وسویند خواردنی درۆیه شوینی سه‌یر کردنی حه‌رامه هه‌موو ئەمانه‌ش له هاندان و کاری شه‌یتانی نه‌فرینکراوه .

(نه‌ی أن يُبَالَ فِي الْجَحْرِ قَالَ قَالُوا لِقِتَادَةٍ مَا يُكْرَهُ مِنَ الْبَوْلِ فِي الْجَحْرِ قَالَ كَانَ يُقَالُ إِنَّهَا مَسَاكِنُ الْجَنِّ) (الصحيح المسند ٥٧١) واته: پیغمبه‌ری خودا نه‌هی کردوه میز بکریته کونی زینده‌وه‌ران. پرسیاریان کرد له‌قتاده بۆچی پیغمبه‌ری خودا نه‌هی کردوه که میز بکریته ئەو کونه‌ی زینده‌وه‌ران ده‌ی که‌ن. گوتی . ده‌گوتیت شوینی نیشته‌جی‌بوونی جنۆکه‌یه .

وه‌هه‌روه‌ها ئەم فەرمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئەوشوینانه‌ی که‌نیوه‌ی خۆره‌و نیوه‌که‌ی تری سیبه‌ره شوینی دانیشتنی شه‌یتانه . عن أبي هريرة- رضي الله عنه (أنه قال: إذا كان أحدكم في الفيء، فقلص عنه، فصار بعضه في الشمس فليقم) فإنه مجلس الشيطان (صحيح الترغيب- ٣٠٨٤)

واته: ئەگەر که سیڤک له سیبهریکدا بوو خۆرهاته سه‌ریدا نیوه‌ی کهوته به‌ر خۆر و نیوه‌که‌ی تری له به‌ر سیبهر مایه‌وه، ئەوه باله‌و شوینه هه‌ستیت چونکه ئەوه شوینی دانیشتنی شه‌یتانه.. هه‌ندی له‌جنۆکه‌ی موسولمان له‌ئاوه‌دانی و شاره‌کاندا ده‌ژین به‌به‌لگه‌ی ئەم فهرموده: (إِنَّ بِالْمَدِينَةِ جِنًّا قَدْ أَسْلَمُوا، إِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُمْ شَيْئًا فَادْنُوهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ بَدَأَ لَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فَاقْتُلُوهُ، فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ) (مسلم- ۲۲۳۶) فهرمووی: (مه‌دینه کۆمه‌لی جنۆکه‌ی تیا به‌ موسولمان بوون ئەگەر شتیکتان له‌وان به‌دی کرد ئەوه ئاگاداریان بکه‌ن تا سی‌رۆژ مۆله‌تیان به‌دن دوا‌ی ئەوه ئەگەر به‌رچاوتان که‌وت بیانکوژن چونکه ئەوه شه‌یتانه.

به‌به‌لگه‌ی ئەم فهرموده جنۆکه‌و شه‌یتان له‌ماله‌کاندا نیشته‌جی ده‌بن ئەگەر زیکرو یادی خوادای گه‌وره‌ی تیا‌دا نه‌کریت: (إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ عِنْدَ دُخُولِهِ وَ عِنْدَ طَعَامِهِ “ قَالَ الشَّيْطَانُ : لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَ لَا عَشَاءَ، ذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ ، قَالَ الشَّيْطَانُ : أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ ، وَ إِنْ لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ ، قَالَ الشَّيْطَانُ : أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَ الْعَشَاءَ) (صحيح مسلم ۲۰۱۸) واته: ئەگەر پیاویك هاته‌وه و له‌کاتی چونه‌ مال‌ه‌وه و له‌کاتی ده‌ستی کردن به‌ خواردن ناوی خوادای هینا، ئەوه شه‌یتان ده‌لیت: نه‌خواردن نه‌شه‌ومانه‌وتان لی‌رده‌ا بۆنه‌ما. به‌لام ئەگەر له‌ کاتی هاته‌نه ژووره‌وه ناوی خوادای نه‌هینا، ده‌لیت: ئیره‌ شوین و جیتانه، ئەگه‌رکاتی خواردنیش ناوی خوادای نه‌هینا، ئەوه ده‌لیت لی‌ره‌ شوینی مانه‌وه‌و خۆراکتانیش ده‌ست که‌وت. جابر کو‌ری عبدالله (خوادای لی‌ رازی بی‌ت) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) فهرمووی: (إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - أَوْ أَمْسَيْتُمْ - فَكُفُّوا صَيَّانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوْكُوا قَرَبَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَحَمَرُوا آيَتَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعْرَضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ) (البخارى - ۳۱۰۶)

(ته‌گه‌ر تاریکایی شه‌و داهاات -یان ئیواره‌تان به‌سه‌ردا هات منداڵه‌کانتان قه‌ده‌غه‌ بکه‌ن له‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌، چونکه‌ شه‌یتان له‌وکاته‌دا بلاوه‌ ده‌کات، هه‌ر که‌ سه‌عاتی له‌شه‌و تیپه‌پی وازیان لی‌بینن، ده‌رگا‌کانتان دا‌بخه‌ن و ناوی خوا به‌یئنن، چونکه‌ شه‌یتان ناتوانی ده‌رگای دا‌خراو بکاته‌وه‌، هه‌روه‌ها ده‌می کونده‌ و مه‌شکه‌کانتان به‌سه‌ستن و ناوی خوا به‌یئنن، ده‌فره‌کانتان دا‌پۆشن و ناوی خوا به‌یئنن، باشتی‌کیشتان دا‌بیت به‌سه‌ریدا، چرا‌کانیشتان بکوژینه‌وه‌.

پ/٨/جنۆکه‌ ده‌مرن و زیندوو ده‌کرینه‌وه‌ پرسیا‌ریان لی‌ ده‌کریت و سزاو پا‌داشت ده‌درینه‌وه‌؟

ولام/ خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: (فِي أُمِّ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ) (الأحقاف -١٨) واته‌: هه‌ر به‌ده‌ردی ئوممه‌ت و گه‌لانی پی‌شین له‌ جنۆکه‌و مرو‌ف له‌سه‌ریان که‌وت.

ئهم نایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ جنۆکه‌ش وه‌ک مرو‌ف جیل له‌دوای جیل ده‌مرن.جیلیکی تر دیته‌ جیگه‌یان (تفسیر روح المعانی -٢٦/٢١)

بی‌گومان جنۆکه‌ش وه‌کو هه‌موو بونه‌وه‌ره‌کانی تر ئه‌وانیش ده‌مرن به‌به‌لگه‌ی ئهم نایه‌ته‌ : (كُلُّ مَنْ عَلَيَا قَانٍ) (الرحمن-٢٦) واته‌: هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی له‌سه‌ر رووی زه‌وین، هه‌ر هه‌مووی ده‌فه‌وتین و تیا‌ده‌چن و ده‌بی‌ت به‌رن.

پی‌غمبه‌ری خودا (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت: (أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجِنَّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ) (صحيح البخاری-٧٣٨٣) (مسلم-٢٧١٧)

واته‌: خودایه‌ په‌نا ده‌گرمه‌ عزه‌ت و ده‌سته‌لاتی بی‌ سنوری تۆ. که‌هیچ په‌راستراویک نیه‌ جگه‌ له‌تۆ هه‌رتۆی هه‌میشه‌ زیندوی و نامری، جنۆکه‌و مرو‌فه‌کان هه‌ره‌هه‌موویان ده‌مرن)

ئبن ئەبی حاتم دەگێڕێته‌وه که ئبن عەباس دەلێت : له‌ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌دا (قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ) (الحجر-٣٦) واته (ئیبلیس) وتی: ئەی په‌روه‌ردگاری مه‌ودام بده تارپۆژی خه‌لکی زیندوو ده‌کړینه‌وه.. (واته مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو مردن هه‌رنه‌چیزێت) خودای گه‌وره‌ش له‌وه‌لامدا فهرمووی (قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ* إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ) (الحجر-٣٧-٣٨) واته: ده‌تۆ له‌ مۆله‌تدراوانیت تا پۆژی دیاریکراو بۆ له‌ناوچوونی هه‌موو گیانه‌به‌ران، واته: پۆژی (نه‌فخه‌ی یه‌که‌م) واته ئیبلیس چل سال ده‌مریت تا نه‌فخه‌ی دووه‌م. (تفسیر الدر المشور- سورة الحجر)

چونکه‌ فوکردن به‌ شه‌پوور دا دووجار پۆده‌دات جارێک بۆ مردنی هه‌موو زینده‌وه‌رانه‌و جارێک بۆ زیندووکردنه‌وه‌یانه‌ . پیغمبه‌ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویت: (مَابَيْنَ النَّفْخَتَيْنِ أَرْبَعُونَ) (صحيح البخاری- ٢٩٣٥)(مسلم-٢٩٥٥) واته: له‌نیوان هه‌ردوو نه‌فخه‌که‌ چله‌ . لایه‌نگری (النووي والبغوي والطبري والقرطبي والشوكاني والألوسي وابن الجوزي) بۆ ئه‌وه‌یه که مه‌به‌ست له‌م فهرمووده‌ چل ساله‌ . جنۆکه‌ کانیش زیندوده‌کړینه‌وه‌ وه‌کو مڕۆفه‌کان ئه‌وانیش په‌رسیاریان لی ده‌کریت خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا) (الأنعام-١٣٠) واته: له‌ (پۆژی قیامه‌تدا خودا ده‌فه‌رمویت): ئەی ده‌سته‌ی په‌ری(جنۆکه‌) و ئینسان، ئایا پیغه‌مبه‌رانتان له‌ خۆتان بۆ نه‌هات؟ که ئایه‌ته‌کانی من و پڕوداوه‌کان به‌سه‌رتاندا بخویننه‌وه‌ و ئاگادارتان بکه‌ن و بتانترسینن له‌وه‌ی که ئەم پۆژه‌تان بۆ پیش دیت؟! (هه‌موو به‌یه‌که‌دنگ) ده‌لێن: راسته‌ ئیمه‌ خۆمان شایه‌تی له‌سه‌ر خۆمان ده‌ده‌ین.

هه‌روه‌ها ئه‌م ئایه‌ته‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌رئه‌وه‌ی که جنۆکه‌ش وه‌کو مرۆڤ پاداشت و سزاش ده‌ده‌ریت له‌پۆژی دوایدا (لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) (هود-۱۱۹) واته: ده‌بی دۆزه‌خ پر بکه‌م له جنۆکه‌و مرۆڤ، ئه‌وانه‌یان که‌شیایوی ئاگرن.

پ/۹/ ئایه جنۆکه پیغمبه‌ریان بۆ هاتوو له خودی خۆیان؟

ولام/ خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی (يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِدُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا) (الأنعام-۱۳۰) واته: له‌پۆژی قیامه‌تا خدا ده‌فه‌رمویتی: ئه‌ی ده‌سته‌ی په‌ری(جنۆکه) و ئینسان، ئایا پیغمبه‌رانتان له خۆتان بۆ نه‌هات؟، که ئایه‌ته‌کانی من و پروداوه‌کان به‌سه‌رتاندا بخویننه‌وه و ئاگادارتان بکه‌ن و بتانترسینن له‌وه‌ی که ئه‌م پۆژه‌تان بۆ پێش دێت؟! (هه‌موو به‌یه‌کده‌نگ) ده‌لێن: راسته ئێمه خۆمان شایه‌تی له‌سه‌ر خۆمان ده‌ده‌ین.

هه‌ندیک ئه‌م ئایه‌ته که ده‌که‌نه به‌لگه که جنۆکه پیغمبه‌ریان له‌خودی خۆیان بۆ هاتبیت ئه‌مه‌رای(مقاتل و الضحاک) وه‌کو ئه‌وه‌ی که ئبن جریر له‌ته‌فسیره‌که‌یدا هی‌ناویتی. (جامع البیان-۱۲/۱۲۱)

ئبن حزم ده‌لێت: به‌دلئاییه‌وه پیغمبه‌ریان بۆ هاتوو له خودی خۆیان. (المحلی-۷/۴۹۴)

هه‌ندیک دیکه ده‌لێن ئه‌و رایه‌ په‌د ده‌کریته‌وه به پشت به‌ستن به‌م به‌لگانه و ده‌لێن هه‌موو پیغمبه‌ران له مرۆڤن و ئه‌و پیغمبه‌رانه‌ی بۆ مرۆڤ هاتونه بۆ (جنۆکه)ش بوونه.

ئبن کثیر ده‌لێت: (يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ) (الأنعام-۱۳۰) مه‌به‌ستی له‌کۆی هه‌ردوو په‌گه‌زه‌که پیغمبه‌رتان بۆ هاتوو له یه‌کیک له‌په‌گه‌زه‌که پیغمبه‌ر هاتوو ئه‌وه‌که‌ی دیکه‌ش برۆای پێ هی‌ناوه له‌مرۆڤ پیغمبه‌ر هاتوو و جنۆکه‌ش برۆای پێ هی‌ناوه. (تفسیر القرآن العظیم-۷/۳۰۲)

کاریگه‌ری جنۆکه و شه‌یتان چوونه‌ژووره‌وه‌یان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

(فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّندِرِينَ) (الأحقاف - ۲۹) واته: جا که (قورئان خویندنه‌که) ته‌واو بوو هه‌موو گه‌رانه‌وه بۆ لای قه‌وم و هۆزه‌که‌یان به ترسینه‌ر. (واتا ئه‌و که‌سه‌ی گه‌له‌که‌ی ده‌ترسینیّت له سزای خودا)

ئین کثیر ئه‌م ئایه‌ته ده‌کات به‌لگه که جنۆکه پی‌غه‌مبه‌ریان له خو‌یان بۆ نه‌هاتووه. به ئام بانگ خواز یان تیا‌دا‌بووه گه‌له‌که‌یان ترساندووه له‌سزای خودا. (تفسیر القرآن العظیم - ۳۰۲/۷).

زۆربه‌ی موفه‌سیره‌کانی قورئان ئه‌م گوته‌یانه هه‌لبژاردووه سه‌یری ئه‌م سه‌رچاوانه‌بکه‌ن (مفاتیح الغیب (۱۶۰/۱۳) البیضاوی (۴۵۳/۲)، البحر المحیط (۲۲۵/۴) (زاد المسیر "۱۲۵/۳) (أضواء البیان (۴۹۳/۱)

پرسیار کرا له‌شیخ ابن عثیمین ئایه جنۆکه پی‌غه‌مبه‌ریان بۆ هاتووه له‌خودی خو‌یان فهرموی نه‌خیرچونکه‌به‌به‌لگه‌ی ئه‌م ئایه‌ته (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ) (الحدید- ۲۶) (واته: به‌راستی نوح و ئیبراهیممان نارد بۆلای هۆزه‌کانیان و پی‌غه‌مبه‌ریتی و کتیبمان دا به‌نه‌وه‌کانیان) چونکه جنۆکه له‌نه‌وه‌ی نوح و ئیبراهیم نین، بۆیه پی‌غه‌مبه‌ریان له‌خودی خو‌یان بۆ نه‌هاتووه.

پ ۱۰ / جنۆکه وشه‌یتان ئیمه ده‌بینن به‌ئام ئیمه ئه‌وان نابینن؟

ولام / ئه‌وان ئیمه ده‌بینن به‌ئام ئیمه ئه‌وان نابینن خودای گه‌وره ده‌فهرمویت: (إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ) (الأعراف: ۲۷) واته: وشیارین له‌شه‌یاتینه‌کان. چونکه هه‌میشه خو‌یان و کۆمه‌له‌و ده‌سته‌و به‌سته‌یان ئیوه ده‌بینن، به‌ئام ئیوه ئه‌وان نابینن.

پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (سَرُّ مَا بَيْنَ اَعْيُنِ الْجِنَّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ إِذَا وَضَعَ أَحَدُهُمْ ثَوْبَهُ أَنْ يَقُولَ : بِسْمِ اللَّهِ) (صحيح سنن الترمذي رقم ۶۰۶) واته : په‌رده‌ی نیوان چاوی جنۆکه‌و عه‌وره‌تی ئاده‌میزاد شه‌ویه له‌ کاتی‌کدا جله‌کانی داده‌که‌نیت بلیتی: (بِسْمِ اللَّهِ)

ئه‌گه‌رچی ئیمه‌ جنۆکه‌ نابینن، به‌لام گیانله‌به‌رانی دیکه‌ هه‌ن ده‌یانبینن وه‌کو گویدرێژوو سه‌گ. پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلَابِ، وَنَهَيْقَ الْحُمْرِ بِاللَّيْلِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ فَإِنَّهُمْ يَرَيْنَ مَا لَا تَرَوْنَ) (تخريج شرح السنة ۱۲۷/۵ صحة شعيب الأرنؤوط)

.واته: ئه‌گه‌ر گویتان له‌وه‌رپینی سه‌گ بوو، یاخود به‌شه‌وگویتان له‌سه‌ره‌ی گویدرێژوو، په‌نابگرن به‌خودا له‌شه‌یتان، چونکه‌ ئه‌وان شتانی‌ک ده‌بینن که‌ئێوه‌نایبینن، ئه‌مه‌ش شتیکی نامۆنیه‌، چونکه‌ زانایان سه‌لماندویانه‌که‌هه‌ندی‌ک گیانه‌وه‌رتوانی دیتنی شتی وایان هه‌یه‌که‌ ئیمه‌نایانبینن. بۆئونه‌می‌شه‌هه‌نگ تیشکی سه‌ره‌وه‌نه‌وشه‌بی ده‌بینیت، هه‌ر بۆیه‌ئه‌گه‌ره‌هه‌وریش بی‌ت ده‌توانی خوربینیت، کونده‌بوش له‌جه‌رگه‌ی تاریکی شه‌ودا مشکێک به‌دی ده‌کا.

(عالم الجن والشیاطین لسلجان لأشقر- ۱۶)

پ ۱۱/ ناوی جنۆکه‌ له‌چیه‌وه‌ هاتوووه‌ چه‌ند ناو وچه‌ند جو‌ریان هه‌یه‌؟

ولام/ناوی جنۆکه‌له‌(اجتنان)وه‌هاتوووه‌ که‌ مانای ونبون له‌به‌رچاو نه‌مان دیت. (لسان العرب ج ۱۳/۱۱۲)

ئیبنی عه‌بدولبه‌ر ده‌لیت: جنۆکه‌ له‌ لای زمانزانانی عه‌ره‌ب چه‌ند ناویکیان هه‌یه‌:

(۱) ئه‌گه‌ر به‌ره‌هایه‌ مه‌به‌ستیان جنۆکه‌ بی‌ت، پی‌ی ده‌لێن (جني)

(۲) ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستیان ئه‌وانه‌بن که‌ هاو‌نشین مروقن، پی‌ی ده‌لێن (عامر) به‌کۆمه‌لێکی‌ش له‌وانه‌ ده‌وتریت (عمار).

٤) که‌باسی شه‌وانه ده‌که‌ن که‌به‌گژ مندالاندا دین، پی‌ی ده‌لین (ارواح).

٥) ته‌گه‌ر پیس و ناپاک بوون و به‌گژ خه‌لکیشدا چون، پی‌ی ده‌لین (شیطان).

٦) ته‌گه‌ر زیاتریش به‌هیزتر بوو، پی‌ی ده‌لین (عفریت). (فتح المالك بترتيب التمهيد لابن عبد البر علي

موطأ الإمام مالك ج ١٠/٤٥)

پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویت: (الجنُّ ثلاثةُ أصنافٍ “ فِصْفٌ لَهُمْ أَجْنَحَةٌ يَطِيرُونَ بِهَا فِي الْهَوَاءِ ، وَصِنْفٌ حَيَّاتٌ وَكَلَابٌ ، وَصِنْفٌ يَحْلُونَ وَيُظْعَنُونَ) (صحيح الجامع ٣١٤)

واته: جنۆکه سی‌ جورن : جوړیکیان بالیان هه‌یه به هه‌وادا ده‌فرن، جوړیکیان مارو سه‌گن و، جوړیکیشیان دین و ده‌چن، نیشته جی‌ ده‌بن و گه‌شتیش ده‌که‌ن.

پ١٢/ جنۆکه ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه؟

ولام/ جنۆکه ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه، له سه‌حیحی بوخاریدا له ته‌بو هوره‌یره‌وه هاتوه :

(..... يا ابا هريرة ابغني احجاراً استنفض بها، ولا تأتني بعظمٍ ولا بروثة. فأتيتها بأحجارٍ أحملها في طرفِ ثوبي، حتي وضعتها إلي جنبه، ثم أنصرفت حتي إذا فرغَ مشيتُ، فقلتُ: ما بالُ العظمِ والروثة؟ قال: هما من طعامِ الجنِّ. وإنه أتاني وفدٌ من نصيبين، ونعمَ الجنُّ، فسألوني الزَّادَ، فدَعَوْتُ اللَّهَ لَهُمْ أَنْ لَا يَمُرُّوا بِعَظْمٍ، وَلَا بِرَوْثَةٍ إِلَّا وَجَدُوا عَلَيْهَا طَعَامًا) (صحيح البخاري ٣٨٦٠)

واته: پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فرمانی پیکرد چه‌ند به‌ردی‌کی بۆیی‌نی تاراتی پی‌ی بکات، پی‌ی فه‌رموو: نه ئی‌سک و نه‌ریخ (ته‌رسه‌قول) م بۆ مه‌هی‌نه. له‌دوای ته‌وه‌ی له‌کاره‌که‌ی بو‌ه‌وه وکه‌وتینه‌ری‌ی پرسیارم کرد له‌هوکاری به‌کارنه‌هینانی ئی‌سک و ته‌رسه‌قول ؟ فه‌رموی: شه‌وانه خوراک‌ی جنۆکانن. چونکه وه‌فدی‌کی جنۆکه‌کانی ناصیبین هاتنه لام که‌چاک‌ترینی جنۆکانن،

کاریگه‌ری جنۆکه‌و شه‌یتان چوونه‌ژووره‌و دیان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

داوای نازوقه‌و بژیویان لێکردم، منیش له‌خودا پارامه‌وه . که به‌سه‌ر هه‌ر ئیسک و ریجیک (ته‌رسه‌قولیک) دا تیپه‌ربن خوراکی بو ته‌وانی له‌سه‌ربیت

له‌فه‌رموده‌یه‌کی تر دا پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویت: (لا تَسْتَنْجُوا بِالرُّوثِ ، وَلَا بِالْعِظَامِ ، فَإِنَّهُ زَادَ إِخْوَانَكُمْ مِنْ الْجَنِّ) به‌ریخ (ته‌رسه‌قول) و به‌ئیسک تارات مه‌که‌ن خۆتان پاک مه‌که‌نه‌وه چونکه‌ ته‌وه خۆراک بژیوی براکانتان له‌ جنۆکه (صحیح الجامع ۱۰۶).

له‌فه‌رموده‌یه‌کی تر دا پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویت: (أَتَانِي دَاعِي الْجَنِّ فَذَهَبْتُ مَعَهُ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ قَالَ: فَانْطَلَقَ بِنَا فَأَرَانَا آثَارَهُمْ وَأَثَارَ نِيرَانِهِمْ وَسَلَّوْهُ الزَّادَ فَقَالَ: لَكُمْ كُلُّ عَظْمٍ ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَغْفِي فِي أَيِّدِكُمْ أَوْفَرَ مَا يَكُونُ لَحْمًا وَكُلُّ بَعْرَةٍ عَلَفَ لِذَوَابِكُمْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم): فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا فَإِنَّهُمَا طَعَامُ إِخْوَانِكُمْ) (مسلم- ۴۵)

واته: بانگیژی جنۆکه‌کان هاته‌ لام و منیش له‌ گه‌لی چووم و قورثانم به‌سه‌ردا خویندن، ده‌لی جا پیغه‌مبه‌ر ئیمه‌ی برد جی پی و شوینی ناگری ته‌وانی پیشان داین، ته‌وجا داوای بژیوی خۆراکیان کردبوو، ته‌ویش فه‌رمووی: هه‌موو ئیسکیک بۆ ئیوه‌یه که ناوی خودای له‌ سه‌ر هاتبوو به‌گۆشتیتی له‌وکاته‌دا بۆ ئیوه‌ گۆشتی پیوه‌یه. داوای فه‌رمووی به‌ریخ (ته‌رسه‌قول) و به‌ئیسک تارات مه‌که‌ن و خۆتان پی پاک مه‌که‌نه‌وه چونکه‌ ته‌وه خۆراکی براکانتان له‌ جنۆکه.

له‌سه‌ر شیوازی خواردنیان شه‌یتان به‌ ده‌ستی چه‌پی ده‌خوا، پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویت: (إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيَمِينِهِ، وَإِذَا شَرَبَ فَلْيَشْرَبْ بِيَمِينِهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ، وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ) (صحیح مسلم ۲۰۲۰)

واته: ته‌گه‌ر یه‌کیکتان خواردنیکی خوارد با به‌ ده‌ستی راست بیخوات، ته‌گه‌ر شتیکی خوارد هه‌ به‌ ده‌ستی راست بخواته‌وه، چونکه‌ شه‌یتان به‌ ده‌ستی چه‌پ ده‌خواو به‌ ده‌ستی چه‌پیش ده‌خواته‌وه.

له‌فه‌رموده‌یه‌کی تردا پی‌یغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ، إِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ، وَإِنْ لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعِشَاءَ) (صحیح مسلم ۲۰۱۸)

واته: ئەگەر پیاویک هاته‌وه و له‌کاتی چونه‌ماله‌وه و له‌کاتی ده‌ستی کرده‌خواردن ناوی خ‌وای هی‌نا، شه‌یتان ده‌لیت: نه‌خواردن نه‌شه‌ومانه‌وه‌تان لی‌رده‌ا بۆ‌نه‌ما، به‌لام ئەگەر له‌کاتی هاته‌نه‌ ژووره‌وه‌ ناوی خ‌وای نه‌هینا، ده‌لیت: ئیره‌شوین و جیتانه‌و ئەگه‌رکاتی خ‌واردنیش ناوی خ‌وای نه‌هینا، شوینی مانه‌وه‌ و خ‌ۆراکتانیش ده‌ست که‌وت

نهم ده‌قانه‌ش به‌لگه‌ن بۆ‌ئه‌وه‌ی که‌شه‌یتانه‌کان ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه‌ جا چون مرۆف نه‌هی‌یان لی‌ کراوه‌ گوشتیک ب‌خۆن ناوی خ‌وای له‌سه‌ر نه‌هات‌بی، جنۆکه‌ ئیمانداره‌کانیش ئاوا، پی‌یغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) هه‌موو ئی‌سکی‌کی بۆ‌کردنه‌ خ‌ۆراک که‌ ناوی خودای له‌سه‌ر هات‌بی، ئه‌وه‌ی بۆ‌به‌دروست دانه‌نان که‌ ناوی خودایان له‌سه‌ر نه‌هات‌وه‌ ئه‌وه‌ی (بسم‌الله) شی له‌سه‌ر نه‌کرا‌بی‌ت بۆ‌جنۆکه‌ی کافرو شه‌یتانه‌کانی ترن، چونکه‌ شه‌یتان ئه‌و خ‌واردنه‌ به‌حه‌لال ده‌زانن کاتی‌ک ناوی خودای له‌سه‌ر یاد نا‌ک‌ری، هه‌رله‌ به‌رئه‌وه‌یه‌ هه‌ندێ له‌ زانا‌کان وای بۆ‌ده‌چن که‌ مرداره‌وه‌بوو خ‌وراکی شه‌یتانه‌، چونکه‌ ناوی خودای له‌سه‌ر نه‌هات‌وه‌.

خ‌وای گه‌وره‌ له‌قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمویتی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (المائدة-۹۰) واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پ‌رواتان هی‌ناوه‌ بی‌گومان ئاره‌ق و قومار و ئه‌و به‌ردانه‌ی که‌ کراون به‌بت و ئه‌و پارچه‌

دارانه‌ی (که به‌کارته‌هێنرین بۆ دیاری کردنی به‌ش و چاره‌نوس) ته‌وانه‌ پیسن و له‌ کرده‌وه‌ی شه‌یتان که‌واته‌ دوور که‌ونه‌وه‌ لی‌ ی تا پرزگارین.

ئین قه‌یم: له‌ بابته‌ی ته‌م ئایه‌ته‌ برۆی وایه‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ی شه‌یتانه‌کانه‌، چونکه‌ شه‌یتان خۆی له‌وخواردن و خواردنه‌وانه‌ ده‌خوات و ده‌خواته‌وه‌ که‌ به‌ فه‌رمانی خۆی دروستی ده‌که‌ن ،چۆن له‌دروست کردنه‌که‌ی به‌شدار ده‌بیت ئاواش به‌ شدار ده‌بی له‌خواردن و خواردنه‌وه‌ی وگونا‌ه و سزاکه‌شی.

پ١٣/ بڕوانه‌بوون به‌بوونی جنۆکه‌خواه‌نه‌که‌ی له‌دین ده‌رده‌کات، یاخود ده‌ی با‌ته‌ ریزی ته‌وه‌که‌سانه‌ی که‌له‌دین هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه‌؟

ولام / بێ گومان باوه‌ر بوون به‌جنۆکه‌ یه‌کیکه‌ له‌ بابته‌ گرنه‌گه‌کانی بیر و باوه‌ری مسوڵمان ،و نابێ نکو‌لی لی‌ بکری‌ت چونکه‌ ته‌بێ مسوڵمانان باوه‌ری تاوا‌یان هه‌بیت هه‌بێ پی‌ ی چونکه‌ له‌شته‌ غه‌یب و نادیارکانه‌ باوه‌ر بوون به‌ شته‌غیب و نادیاره‌کان یه‌کیکه‌ له‌ سیفاتی باوه‌رداری ته‌واو، هه‌روه‌کو په‌روه‌ردگارد هه‌رمو‌یت : (الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ) (البقرة-٣) واته‌:ته‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌ باوه‌ریان هه‌یه‌ به‌ غه‌یب ، نو‌یژه‌کانیان به‌ جوانی ته‌نجام ته‌ده‌ن وه‌له‌وه‌ی پیمان به‌خشیون ته‌بیه‌خشن.

خودای گه‌وره‌ له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمو‌یت: (وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا لَكُمَا قُضِي وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ) (الأحقاف-٢٩)

وه‌ (بیریان خه‌روه‌ه‌) کاتێ چه‌ند جنۆکه‌یه‌که‌مان نارد بۆ لات تا گو‌ی له‌ قورئان بگرن جا کاتێ ناماده‌ی گو‌ی گرتن له‌ قورئان بوون وتیان (به‌ یه‌کت‌ری) بێ ده‌نگ بن (و گو‌ی بگرن) جا که‌

(قورئان خویندنه‌که) ته‌واو بوو هه‌موو گه‌رانه‌وه بۆ لای قه‌وم و هۆزه‌که‌یان به‌ ترساندنیان ، ده‌ستیان کرد به‌ئاگادارکردنه‌وه‌و بانگکردنیان بۆ په‌یره‌وی کردنی ئه‌م ئاینه‌ نوییه .

له‌فه‌رموده‌یه‌که‌دا که ئیمامی موسلم روایه‌تی کردوه‌و: (عَنْ عَامِرٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَلْقَمَةَ: هَلْ كَانَ ابْنُ مَسْعُودٍ شَهِدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةَ الْجِنِّ؟ قَالَ: فَقَالَ عَلْقَمَةُ: أَنَا سَأَلْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ فَقُلْتُ: هَلْ شَهِدَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةَ الْجِنِّ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنَّا كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَدْنَاهُ فَالْتَمَسْنَاهُ فِي الْأَوْدِيَةِ وَالشَّعَابِ. فَقُلْنَا: اسْتَطِيرَ أَوْ اغْتِيلَ. قَالَ: فَبِتْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ فَلَمَّا أَصْبَحْنَا إِذَا هُوَ جَاءَ مِنْ قَبْلِ حِرَاءٍ. قَالَ: فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَدْنَاكَ فَطَلَبْنَاكَ فَلَمْ نَجِدْكَ فَبِتْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ. فَقَالَ: أَتَانِي دَاعِي الْجِنِّ فَذَهَبَتْ مَعَهُ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ قَالَ: فَاَنْطَلَقَ بِنَا فَأَرَانَا آثَارَهُمْ وَأَثَارَ نِيرَانِهِمْ) (مسلم- ٤٥٠)

واته: له‌عامره‌وه ده‌لێت پرسیارم کرد له‌عه‌لقه‌مه‌ ئایه‌ عبدالله کوری مه‌سعود له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ئاماده‌بوو له‌شه‌وی جنۆکه‌کاندا ،عبدالله کوری مسعود (خوایی لێ پازی بیت)ته‌فه‌رمی نه‌خێر به‌لام له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا بووین (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) شه‌ویکیان لیمان بزر بوو ، گه‌راین به‌دوایدا له‌ دۆل و شیوه‌کاندا ،وتمان له‌وانه‌یه‌ کوژراییت ، یان شتیکی خرابی به‌سه‌ردا هاتبی ، ئه‌و شه‌وه‌مان برده‌ سه‌ر به‌لام ناخۆش‌ترین شه‌و بوو ، کاتی‌ک رۆژ بووه‌وه‌ بینیمان ده‌رکه‌وت له‌لایی شه‌شکه‌وتی (حراء) وه ، ته‌فه‌رمی وتمان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ئه‌م شه‌و بزر بووی و گه‌راین به‌ دواتدا نه‌تمان بینیه‌وه ، به‌راستی ئه‌م شه‌و ناخۆش‌ترین شه‌و بوو به‌سه‌رمان برد ، فه‌رمووی بانگ‌که‌ری جنۆکه‌کان هات بۆلام و منیش رۆیشتم له‌گه‌لیدا ، قورئانم خویندوه‌وه‌ به‌سه‌ریاندا ،ته‌فه‌رمی بردمانی بۆ ئه‌و شوینه‌یی که قورئانی به‌سه‌ریاندا خویندبووه‌وه ،پاشاوه‌یی ئاگره‌که‌شیانمان بینی)

به‌لگه‌ی تر زۆره له قورئان و سوونه‌تدا بۆکه‌سیک دواى راستى بکه‌ویت بوی ته‌وه‌نده به‌سه
بۆته‌وه‌ی که‌بونیان هه‌یه‌و راستین پێویسته هه‌موو باوه‌ردارى پڕوای پێیان هه‌بی‌ت چونکه خودای
په‌روه‌رگار سوره‌تیکی داناوه به‌ناوی (الجن) وه‌. ووته‌ی ته‌و که‌سانه‌ی که‌هه‌بونی جنۆکه‌ ر‌ه‌ت
ده‌که‌نه‌وه ته‌وه یه‌که هه‌یج ده‌رباره‌ی هه‌بونیان نازانن ،نه‌زانینیش به‌لگه نییه له‌سه‌ر نونیان.
بۆکه‌سانی ژیر وه‌ژمه‌ندیش ناشرینه شتی‌ک ر‌ه‌ت بکاته‌وه که‌زانیا‌ری وشارازایی ده‌رباره‌ی
نیه.. ته‌م سیفه‌ته سیفه‌تی بێ باوه‌ره‌کانه. (بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ) (یونس - ۳۹)

واته: به‌لکو ته‌وانه پڕوایان به قورئان نه‌هه‌یناو به درۆیان دانا که هه‌یج زانیاریان ده‌رباره‌ی
نه‌بوو. ئایه ده‌بوو که‌سیک سه‌دان سال پێش ئیستا ژیا‌بی باوه‌ری به‌م داهه‌نراوه نوێ یانه
ئیستا نه‌کردبا‌یه ته‌گه‌ر که‌سیکی راستگۆ ته‌م هه‌واله‌ی پێ بدایه ؟

پ/ شوبه‌ه‌وگومانیک لای هه‌ندی خه‌لك دروست بوو له‌سه‌ر ته‌و ووته‌ی ابن عباس که گوا‌یه
نکو‌لی کردی‌ت له‌وه‌ی که‌په‌یغمبه‌ری خودا له‌گه‌ل جنۆکه‌ گو‌فتارو ووتو وێژی کردی‌ت ؟

ما قرأ رسولُ الله (عليه‌وسلم) علي الجنِّ وما رآهم ، انطلق رسولُ الله (صلى‌الله) في طائفةٍ من
أصحابه عامدين إلي سوقٍ عُكاظٍ ، وقد حِيلَ بين الشَّيَاطِينِ وبين خبرِ السَّمَاءِ ، وأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ
الشُّهُبُ ، فرجعت الشَّيَاطِينُ إلي قومِهِمْ ، فقالوا : ما لكم ؟ قالوا : حِيلَ بَيْنَنَا وبين خبرِ
السَّمَاءِ ، وأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ ، قالوا : ما حال بينكم وبين خبرِ السَّمَاءِ إلَّا من أمرٍ حدث ،
اضربوا مشارقَ الأرضِ ومغاريهَا ، فانظروا ما هذا الَّذي حال بينكم وبين خبرِ السَّمَاءِ ، انطلقوا
مشارقَ الأرضِ ومغاريهَا يبتغون ما حال بينهم وبين خبرِ السَّمَاءِ ، انصرف أولئك النَّفَرُ الَّذين
توجَّهوا نحوَ تِهَامَةٍ إلي رسولِ الله (عليه‌وسلم) ، وهو وأصحابُهُ بنخلةٍ عامدين إلي سوقِ عُكاظٍ ،
وهو يُصَلِّي بأصحابِهِ صلاةَ الفجرِ ، فلَمَّا سَمِعُوا القرآنَ استمعوا قالوا : هذا والله الَّذي حال

بینکم و بین خبر السَّماءِ ، فهناك حين رجعوا إلي قومهم ، فقالوا :إِنَّا سَمِعْنَا قِرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي
إِلَى الرُّشْدِ فَأَمْنًا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَي نَبِيِّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم): قُلْ أُوحِيَ
إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ وَإِنَّمَا أُوحِيَ إِلَيْهِ قَوْلُ الْجِنِّ (مسلم - ۲۰۸۱) (البخاري - صفة الصلاة - ۷۳۹)

(ئین عباس) (خوای لێ ڕازی بێت) ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) نه‌ی خوێندووه به‌سه‌ر
جنۆکه‌دا، نه‌شیدیون، پێغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) له‌گه‌ڵ چه‌ند هاوه‌ڵێکیدا چوون بۆ بازاری (عطاظ)،
له‌وکاته‌دا ڕیگری کرابوو له‌ شه‌یتانه‌کان که‌ هه‌واڵی ئاسمان بزائن و نه‌یزه‌ک (شه‌ب)یان تێده
گیرا، بۆیه شه‌یتانه‌کان گه‌رانه‌وه بۆ ناو قه‌ومه‌که‌یان و، قه‌ومه‌که‌یان وتیان: چیتانه؟ وتیان:
ڕیگه‌مان لێگیراوه له‌ هه‌واڵی ئاسمان، وتیان ده‌بێ شتی‌ک ڕوویدا بێت، هه‌ر بۆیه خۆر هه‌ڵات و
خۆر ئاوا‌ی زه‌وی بگه‌رپێن بزائن چی ڕیی لێگرتووین، ده‌ستیان کرد به‌ گه‌ران به‌ خۆره‌ه‌ڵات و
خۆرئاوا‌دا، چه‌ند که‌سیکیان به‌ره‌و ته‌هامه و له‌ویوه بۆ بازاری (عطاظ) ڕۆیشتن، له‌وکاته‌دا
پێغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) نوێژی ده‌کرد بۆ هاوه‌ڵه‌کانی، نوێژی به‌ره‌به‌یان، کاتی گوییان له‌ قورئانه‌که
بوو، یه‌که‌سه‌ر وتیان: ئا ئه‌مه‌یه ڕیگای لێگرتووین، گه‌رانه‌وه بۆ ناو قه‌ومه‌که‌یان، وتیان: ئه‌ی
قه‌ومه‌که‌مان: (ئیمه قورئانیکی سه‌یرمان بیست، ڕێنمایی به‌ره‌و کامل‌بوون ده‌کات، ئیمه‌ش
ئیمانمان پێ هینا ئیتر هاوه‌ڵ بۆ په‌روه‌ردگارمان په‌یدا ناکه‌ین هه‌رگیز). خوای گه‌وره‌ش ئه‌م
ئایه‌ته‌ی ئاره‌ خواره‌وه بۆ سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) مانا که‌ی ئه‌مه‌یه: (بلی: وه‌حیم بۆ هاتووه
که‌ چه‌ند که‌سیک له‌ جنۆکه گوییان بۆ قورئان گرتووه) (الجن - ۱)

به‌یه‌ه‌قی ده‌لێت: ووته‌ی ئین عه‌باس که‌ له‌م فه‌رمووده‌دا هاتووه، ڕووداوی سه‌رتای ئیسلام بووه
کاتی‌ک پێغه‌مبه‌ریان ناسی له‌وکاته‌نه‌دا پێغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) نه‌یانی بینی بوو وه‌گه‌ڵایانیش
گفتوگۆی نه‌کردبوو، به‌لام جاریکی تر نوێنه‌ری جنۆکه هاتنه‌وه بۆلای، پێغه‌مبه‌ریش له‌گه‌ڵیان

چو قورئانی خویند به‌سه‌ریاندا وه‌کو له‌فه‌رمووده‌که‌ی ئین مه‌سعودا هاتوه‌. (فتح الباری شرح صحیح البخاری ج ۷/۲۰۸)

پ ۱۴/ بڕوانه‌بوون به‌چونه‌ ژووره‌ی جنۆکه‌و شه‌یتان بۆ جه‌سته‌ی مرۆڤ خاوه‌نه‌که‌ی بێ باوه‌ر
نابیت به‌لام ده‌ی خاته‌ ریزی گومراو سه‌رلی شیواوه‌کان؟

ولام / چونه‌ ژووره‌وه‌ی جنۆکه‌و شه‌یتان بۆ له‌شی مرۆڤ به‌به‌لگه‌ی قورئان وسونه‌ت جیگیربووه‌.
حوکمی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که‌ ره‌تی ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ جنۆکه‌و بچیتته‌ له‌شی مرۆڤه‌وه‌، بوونی ئه‌م بڕوایه‌
به‌ووته‌ی زانایان خاوه‌نه‌که‌ی بێ باوه‌ر نابیت، به‌هۆی شاراوه‌یی به‌لگه‌کان له‌م بواره‌دا، به‌لام
گومراو سه‌ر لیشتیواوی ده‌کات و به‌شوین که‌وتووی بیدعه‌ کاران داده‌نیت که‌ عه‌قل ده‌ده‌ن
به‌سه‌ر نه‌قل و به‌لگه‌دا وه‌کو موخته‌زیله‌کان.

شیخ فوزان ده‌لیت: ره‌تکردنه‌وه‌ی هه‌بوونی جن و بڕوا نه‌بوون به‌هه‌بوونیان بێ بڕوا بوون و
هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌ له‌ ئیسلام چونکه‌ به‌ به‌لگه‌ی قورئان سونه‌ت به‌ته‌واتر به‌ ئیمه‌ گه‌یشته‌وه‌
بڕواهینان پێ یان بڕواهینان به‌ شته‌ غه‌یب و نادیاره‌کان. (إِنَّهُ يَرَأَى هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ)
(الأعراف: ۲۷) واته‌: وشیاربن له‌شه‌یاتینه‌کان، چونکه‌ هه‌میشه‌ خۆیان و کۆمه‌له‌و ده‌سته‌و
به‌سته‌یان ئیوه‌ ده‌بینن، به‌لام ئیوه‌ ئه‌وان نابینن.

به‌لام که‌سیک بلیت بڕوام به‌ جن هه‌یه‌ به‌لام بڕوام به‌وه‌نیه‌ بچیتته‌ له‌شه‌وه‌ پێ ی کافرناویت
به‌لکو هه‌له‌یه‌ به‌درۆ خسته‌نه‌وه‌ ی ئه‌وه‌به‌لگانه‌ شه‌رعیانه‌یه‌ که‌و دووپاتی ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ جن
ده‌چیتته‌ له‌شه‌وه‌ و ئه‌و روداوانه‌یه‌ که‌له‌ له‌ژیانی رۆژانه‌ی خه‌لکیدا روداده‌ت، ئه‌م بابته‌
نه‌یارانی پێ کافرناکریت چونکه‌ بۆ ئینکارکردن و قبول نه‌کردنی ئه‌م بابته‌ پشت به‌ عه‌قل و
هه‌ستی خۆیان ده‌به‌ستن نه‌وه‌کو ده‌لیل و به‌لگه‌. به‌لام عه‌قل پێوه‌ر نیه‌ بۆ شته‌ غه‌یب و

نادیاره‌کان، لای هیچ که‌سی‌کیش عه‌قل پێش به‌لگه‌وده‌لیل ناخریت مه‌گه‌ر لای که‌سه گومراو سه‌رلێشیواوه‌کان نه‌بیّت. (کتاب الفتاوی الشرعیه فی المسائل العصریه من فتاوی علماء البلد الحرام ۱۵۹۷)

شیخ ئبن باز: ره‌حه‌ته‌ی خوای له‌سه‌ر بیّت ده‌فه‌رمویت (وإجماع الأمة علي جواز دخول الجني بالإنسي وصرعه، فكيف يجوز لمن ينتسب إلي العلم أن ينكر ذلك بغير علم ولا هدي بل تقليدا لبعض أهل البدع المخالفين لأهل السنة والجماعة، ولا حول ولا قوة إلا بالله) واته: کۆی زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن جنۆکه ده‌چیته ناو له‌شی مرۆقه‌وه و ده‌یبورینیته‌وه و شیتێ ده‌کات ، ئینجا چۆن ده‌کریت که‌سانیک له‌وانه‌ی خۆیان به‌خواه‌نی زانست ده‌زانن. ئینکاری ئه‌مه به‌کن به‌بی زانیاری وه بی به‌لگه به‌لکو هاوشیوه‌ی که‌سانیک ده‌که‌ن که‌ده‌هیتراویان هیناوه‌ته نێو دینه‌وه وشوینی ئه‌وانه که‌وتوون که‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌تن. ولا حول ولا قوة إلا بالله (الردود البازیه فی بعض المسائل العقديه ۳۹۱)

پ ۱۵ / ده‌ست لێ وه‌شاندن له‌لایه‌ن جن وشه‌یتانه‌وه هۆکاریکه بۆ تی‌کچونی بیروعه‌قل وه‌وش؟
ولام/خودای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت:(الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الزَّبْوَةَ لَا يُؤْمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُولُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ)
(البقرة- ۲۵۷) واته: ئه‌وانه‌ی سوو ده‌خۆن (واته: سوو وهرده‌گرن) حالیان وه‌کو حالێ که‌سیک وایه، که شه‌یتان ده‌ستی لێ وه‌شاندیّت.

﴿يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ واته شه‌یتان تی‌کی ده‌دات (يَتَخَبَّطُهُ) له (الْحَبْطُ) وه هاتوه واتا لێدان و چون ژوره‌وه ، به‌لیدانیکی نارێک نمونه‌ش بۆ ئه‌مه ده‌وتریت (نَاقَةُ حَبُوطٍ) واته ووشتریکه له‌خه‌لکی ده‌دات و به‌پێ کانی و ده‌یان شیلێت. واته لێدان به‌ شیوه‌ی هه‌ره‌مه‌کی . به‌جۆرێک که‌سه که ناتوانیت به‌ شیوه‌یه‌کی گونجاو بیربکاته‌وه‌شته‌کان لێک جیا بکاته‌وه چونکه شه‌یتان ده‌ستی لێ وه‌شاندوه تی‌کی داوه باری ده‌رونی جی‌گه‌ر نیه.

(مِنْ الْمَسِّ) و تا شِیْتی و تیکچونی باری ده‌رونی: ده‌لێن (مُسَّ الرَّجُلُ) واته‌ ئه‌و پیاوه‌

مه‌مسوسه‌ واته‌شِیْت بوه‌و باری ده‌رونی تیکچووه‌ . (تفسیر الحازن والبغوي ج ۱ / ۳۸۴)

(إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ) ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر پروپوچی ووته‌ وگوفتاری ئه‌وکه‌سانه‌ی که‌ده‌لێن جنۆکه‌و شه‌یتان مرۆڤ تیک ناده‌ن و ناچه‌ جه‌سته‌وه‌،ئهو ووته‌یه‌یان پوچه‌ که‌ ده‌لێن تیکچونی باری ده‌روونی ته‌نهاکاریکی سروشتیه‌ له‌مرۆڤدا، هه‌رگیز به‌هۆی چونه‌ژووره‌ی جن بۆجه‌سته‌ی مرۆڤ نابێت، وه‌ده‌لێن ئه‌وه‌ راست نییه‌ که‌ عه‌ره‌ب ده‌لِیْت : جنۆکه‌ و شه‌یتان مرۆڤ تیک ئه‌ده‌ن و ئه‌چه‌ له‌شه‌وه‌ (چونکه‌ هه‌ر له‌کۆنه‌وه‌ عه‌ره‌ب برۆای به‌ده‌ست لیوه‌شاندن و چوونه‌ژووره‌ی جن هه‌بووه‌ بۆ له‌شی مرۆڤ). (فتح البیان- صديق حسن خان ج ۲/ ۱۳۹)

پێغه‌مبه‌ری خودا(صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) له‌فه‌رموده‌یه‌که‌دا ده‌فه‌رمویت:(وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ) (صححة الألباني- صحيح سنن أبي داود ۱۵۵۲)

واته‌:خودایه‌ په‌نات پێ ده‌گرم له‌وه‌ی شه‌یتان ده‌سم لێ بوه‌شِیْتیت وتیکم بدات له‌سه‌ره‌ مه‌رگدا.. قاضي ده‌لِیْت : واته‌ شه‌یتان به‌ وه‌س وه‌سه‌ و ختوره‌ی تۆشی پێ خلیسکام بکات بیرو عه‌قل و هۆشم تیک بدات، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌به‌کاره‌ینانی ووشه‌ی (التخبط) ئه‌وه‌یه‌ که‌وشت به‌سووکی ده‌ستی پێدا بکیشِیْت بیدات به‌زه‌ویدا.(عون المعبود شرح سنن أبي داود ج ۳/ ۲۶۰)

له‌ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا (الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الزَّبْوَةَ لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ)

ئیه‌ن عباس ده‌لِیْت : واته‌: سوو خۆر له‌رۆژی دوایدا له‌گۆره‌کانیان هه‌لده‌سنه‌وه‌ وه‌کو که‌سیک باری ده‌روونی تیکچووه‌ وه‌هست به‌خنکان ده‌کات. (تفسیر ابن کثیر ج ۲/ ۵۴۶)

پ/ جنۆکه‌و شه‌یتان زیان به‌مرۆڤ ده‌گه‌یه‌نێت به‌توش کردنی به‌وه‌س و هسه و خه‌یال و ده‌ست لێوه‌شاندن توشی کردنی به‌په‌رکه‌م؟

ولام/ (إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ) (الأعراف- ۲۰۱) واته: به‌راستی ئه‌وانه‌ی خواناس و پارێزگار بوون کاتی‌ک زیان و خه‌ته‌ر له‌ (وه‌س و هسه‌و تێکدان)یان پێ بگات له‌شه‌یتانه‌وه‌، یادی خوا ده‌که‌ن و خوایان بیر ده‌که‌وێته‌وه‌ جا کو‌ت و پر به‌رچاویان پۆشن ده‌بیته‌وه‌ واته‌ راستی ده‌دۆزنه‌وه‌.

هه‌ندی له‌ مه‌کیه‌کان و به‌صریه‌کان و کوفیه‌کان به‌ (إِذَا مَسَّهُمْ طَيْفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ) ده‌ی خوێنه‌وه‌ و زانایان رایان جیاوازه‌ له‌ سه‌رمانای (الطَّيْفُ) و (الطَّائِفُ) له‌ زمان و وته‌ی عه‌ربدا هه‌ندی له‌ کوفیه‌کان ده‌لێن: ده‌لێن (الطَّيْفُ) واتایه‌کی هه‌یه (الطَّائِفُ) واتایه‌کی تری هه‌یه (الطَّيْفُ) به‌واتای دروست کردنی وه‌سه‌وه‌سه‌و خه‌یال دێت له‌ له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌ ده‌بیته‌. (الطَّائِفُ) باواتای (مه‌س) و تێکدانی باری ده‌رونی دێت . تفسیر الطبری ج ۶/ ۱۵۵

(إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ) ئیبنوکه‌سیر له‌ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ داده‌رموێت: هه‌ندیک ته‌فسیریان کردوه‌ به‌ تو‌ره‌یی و هه‌لچوون و هه‌ندیک ته‌فسیریان کردوه‌ به‌ ده‌ست لێوه‌شاندنی شه‌یتان و توشکردنی به‌په‌رکه‌م و تێکدانی باری ده‌رونی) و هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌، هه‌ندیک به‌ تو‌ره‌یی و تاوان ته‌فسیریان کردوه‌ . تفسیر ابن کثیر ج ۳/ ۴۸۳

(إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ) ده‌لێن (الطَّيْفُ) واتایه‌کی هه‌یه (الطَّائِفُ) واتایه‌کی تری هه‌یه یه‌که‌م به‌واتای دروست کردنی وه‌سه‌وه‌سه‌و خه‌یال دێت له‌ له‌یان شه‌یتانه‌وه‌ ده‌بیته‌، و دووهم باواتای کاریگه‌ری شه‌یتان خودی خو‌ی دێت.

مجاهد ده‌لّیت : به‌شیّت بوون تیّکچونی باری ده‌روونی و وه‌سو‌سه و تو‌په‌یش هه‌مووی ده‌وتریّت (الطّیف). له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌سو‌سه له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه له‌شیوه‌ی چوونه نیو بیرکه‌ردنه‌وه‌ی قول و خه‌یال ده‌بیّت. تفسیر القرطبی ج ۴ / ۲۵۰

سه‌یری ته‌فسیری (فتح البیان)ی صدیق حسن خان بکه‌یت هه‌مان ووته‌ی دووباره‌کردۆته‌وه . الزجاج ده‌لّیت: به‌شیّت بوون تیّکچونی باری ده‌روونی و وه‌سو‌سه و تو‌په‌یش هه‌مووی ده‌وتریّت (الطّیف). له‌به‌رئه‌وه‌ی وه‌سو‌سه‌یه له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه له‌شیوه‌ی چونه نیو بیرکه‌ردنه‌وه و خه‌یال ده‌بیّت (فتح البیان في مقاصد القرآن ج ۲ / ۶۳۸)

(إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ) (الطّیف) به‌واتای وه‌سو‌سه و شیّت بوون تیّکچونی باری ده‌روونی دیت. الازهری ده‌لّیت: (الطّیف) له ووته‌ی عه‌ره‌دا به شیّت بوون تیّکچونی باری ده‌روونی ده‌وتریّت. به‌یه‌کیک تو‌په‌بیّت و هه‌لّچیت ده‌وتریّت (الطّیف) چونکه تو‌په‌ی وه‌کو شیّتی وایه. (تفسیر الخازن والبغوي ج ۲ / ۶۳۶)

(إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ) ئه‌بوعومره‌و ئبن العلاء ده‌لّیت: وه‌س وه‌سه‌یه به‌لام به‌په‌ت له وشه‌ی (الطّیف) واتای شیّتی و تیّکچونی باری ده‌رونیه. (تفسیر السمعاني ج ۲ / ۷۵)

(النَّزْغُ) سوکتره له (مَسَّ الطَّائِفِ مِنَ الشَّيْطَانِ) چونکه (النَّزْغُ) که‌مترین جو‌له‌یه له شه‌یتانه‌وه به‌لام (مَسَّ الطَّائِفِ) لیدان و ده‌ست لی وه‌شاندنه، توش کردنه به‌شیّت بوون تیّکچونی باری ده‌رونیه. (تفسیر البحر المحیط - ج ۴ / ۴۴۵)

(إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ) ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی که شه‌یتان ده‌وریانی داوه‌و لییان جیا نابیته‌وه و به‌دوریاندا ده‌خولیته‌وه هه‌ندی جار توشی (مَسَّ) و ده‌ست لی وه‌شاندن و تیّکچونیان ده‌کات که‌ئه‌مه گه‌وره‌تره له (النَّزْغُ) که‌ته‌نها وه‌س وه‌سه و خه‌یالیان بۆدروست ده‌کات، به‌هۆی

ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ ده‌وریانی داوه‌ وه‌هه‌ندی جاریش هیچ کاریگه‌ریه‌کی نابێت له‌سه‌ریان. (تفسیر البقاعی ج ۳/ ۱۷۵)

پ ۱۶/ شه‌یتان و جنۆکه‌ توانای زالبوونیان هه‌یه‌ به‌سه‌ر جه‌سته‌ی مرۆڤ و توشکردنی به‌نازار و ئه‌شکه‌نجه‌و جوهرانه‌خۆشی؟

ولام/ خودای گه‌وره‌ ده‌فرمویت: (وَإِذْ ذُكِّرَ عَبْدًا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ) (ص - ۴۱) واته‌: باسی به‌نده‌ی ئیمه‌ ئه‌یوب بکه‌ کاتی هاواری له‌ په‌روه‌ردگاری کرد (ووتی) به‌راستی شه‌یتان تووشی زه‌حمه‌ت و ناڕه‌حه‌تی و نازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی کردووم.

(مَسَّنِيَ) واته‌ توشی کردووم (الشَّيْطَانُ) شه‌یتانی جنۆکه‌ (بِنُصْبٍ) زه‌ره‌رو زیان (وَعَذَابٍ) نازار و ئه‌شکه‌نجه‌، شه‌یتان نازاریکی زۆری داوو، به‌لام ئایه‌ ئه‌و نازاره‌ نازاری ده‌روونی بی‌ت که‌وه‌س وه‌سه‌و خه‌یالاتی له‌دلیدا دروست کردبی‌ت و کاری کردووته‌ سه‌ر جه‌سته‌ی، یاخود ئه‌و نازاره‌ هه‌ستی بی‌ت (بائاشکراهه‌ست به‌و به‌نازاره‌ بکات له‌جه‌سته‌یدا) هه‌ندیک ده‌لێن که‌شه‌یتان فووی کردبوو به‌ جه‌سته‌یدا، تاوه‌کو هه‌موو جه‌سته‌ی بووته‌ وه‌ک شێوه‌ی درکه‌ می‌کوته‌ و زیپکه‌ی زیان به‌خش. خودای گه‌وره‌ش زاناتره‌ هه‌ردوو جوهره‌که‌ش هه‌رده‌بی‌ت، چی نازاری ده‌روونی بی‌ت یان نازای هه‌ستی. (تفسیر ابن عثیمین سورۃ ص - ایه‌ ۱۴)

(بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ) قتاده ده‌لێت: (بِنُصْبٍ) واته‌: نازار و ئه‌شکه‌نجه‌ له‌ جه‌سته‌ (وَعَذَابٍ) زه‌ره‌ر و زیان له‌مال و سامان. (تفسیر السیوطی ج ۵/ ۸۹۵)

(بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ) سی‌ پووی هه‌یه‌:

یه‌که‌م: (بِنُصْبٍ) نازار (وَعَذَابٍ) نه‌خۆشی درێژخایه‌ن ته‌مه‌ ووته‌ی (مبشر بن عبید) ه‌.

کاریگه‌ری جنۆکه‌و شه‌یتان چوونه‌ژووره‌و دیان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

دووه‌م: (بُنْصِبِ) واته: ئازاروتنه‌شکه‌نجه‌له‌جه‌سته‌یدا (وَعَذَابِ) زهره‌روزیان له‌مال و سامانیدا (السدی) به‌م جوّره ده‌لیت.

سییه‌م: (بُنْصِبِ) سه‌ختی و ماندویه‌تی. (وَعَذَابِ) به‌لّا و موسیبه‌ت. (النکت_والعیون_المأوردی-سورقه‌ص-ایه‌٤١)

(مَسْنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ) وا توشی فرمان و کرداریکی قورس و گران ببوو هه‌ستی به‌ئازارو ماندوبونیکی زۆرده‌کرد، شه‌یتان ده‌ستی گرتبوو به‌سه‌ر هه‌موو جه‌سته‌یدا فوی پێدا کردبوو جه‌سته‌ی هه‌مووی بووه به‌زام پۆژله‌ دواي پۆژ زامه‌که ده‌می ده‌کرده‌وه و خراپتر ده‌بوون ئه‌م کاره تاده‌هات زۆرترو به‌هێزتر و کاریگه‌رت‌تر ده‌بوو له‌سه‌ر جه‌سته‌ی، هه‌روه‌ها هه‌موو مال منداڵ سامانه‌که‌شی له‌ناو چوو. (تفسیر السعدی) سورقه‌ص-ایه‌١٤١)

شه‌یتان توانا و ده‌سه‌لاتی ته‌واوی نیه به‌ته‌واوه‌تی گومراکردن و له‌په‌یگای راست ده‌رکردنی باوه‌رداران، به‌لّا توشی زهره‌رو زیان و ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌یان ده‌کات، هه‌مووی ئه‌مانه به‌گشتی له‌ژیر به‌لگه‌ی ئه‌م ئایه‌ته کۆده‌بیته‌وه (مَسْنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ) ئه‌یوب (علیه السلام) شه‌یتان تووشی کرد به‌زهره‌رو زیان و ئازار و ئه‌شکه‌نجه له‌کاتی‌که‌دا پێغه‌مبه‌ر بوو.

پێغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت: (أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءَ الْأَنْبِيَاءِ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ) (صحيح الجامع ٩٩٣)

واته پێغه‌مبه‌ران سه‌خت‌ترین و به‌هێز‌ترین به‌لّا و موسیبه‌ته‌کانیان به‌سه‌ردادیت دواي ئه‌وان ئه‌وانه‌ی وه‌ک ئه‌وان و ئه‌وانه‌ی وه‌کو ئه‌وان (له‌باوه‌رداران و پیاوچا‌کان) (موسوعة الألباني في العقيدة - باب هل الشيطان ليس له سلطان علي المؤمن مطلقا ص ١٢١)

(مَسْنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ) ده‌گێڕنه‌وه ئه‌یوب (علیه السلام) خودای گه‌وره‌ رێگه‌ی به‌شه‌یتان داوه زالبیت به‌سه‌ریدا تووشی فیتنه‌ی بکات (وه‌کو به‌لّا و تا‌قی کردنه‌وه) شه‌یتان

هه‌موو ماله‌که‌ی له‌ناو برد ئارامی گرت ، دوا‌ی ئه‌وه هه‌موو منداڵه‌کانی له‌ناوبرد هه‌ر ئارامی گرت ، دوا‌ی ئه‌وه توشی نه‌خۆشیه‌کی سه‌ر سه‌خت و به‌ ئازاری کرد هه‌ر ئارامی گرت ، بۆیه ئه‌م رووداوه ده‌گێڕنه‌وه بۆ زالبونی شه‌یتان به‌سه‌ریدا له‌مال و منداڵ و جه‌سته‌یدا . (التسهیل لعلوم التنزیل - ابن جزی سورة ص - ایه ۱۴)

پ/۱۷/ شه‌یتان و جنۆکه ده‌چێته ناوجه‌سته‌ی مرۆف و خۆی تی هه‌لکیش ده‌کات ئه‌گه‌ر چی باوه‌رداریکی چاکیش بێت . یاخود منداڵ یان می‌رد منداڵیکیش بێت؟!

وَأَمَّا / (یقولُ عُثْمَانُ بْنُ أَبِي الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: لَمَّا اسْتَعْمَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَي الطَّائِفِ جَعَلَ يَعْزُضُ لِي شَيْءٌ فِي صَلَاتِي حَتَّى مَا أُدْرِي مَا أَصْلِي، فَلَمَّا رَأَيْتُ ذَلِكَ رَحَلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: ابْنَ أَبِي الْعَاصِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: مَا جَاءَ بِكَ؟ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، عَرَضَ لِي شَيْءٌ فِي صَلَاتِي حَتَّى مَا أُدْرِي مَا أَصْلِي قَالَ: ذَاكَ الشَّيْطَانُ ادَّعَى فَدَنَوْتُ مِنْهُ، فَجَلَسْتُ عَلَي صَدْرِ قَدَمِي، قَالَ: فَضْرَبَ صَدْرِي بِيَدِهِ، وَتَغَلَّ فِي فَمِي وَقَالَ: اخْرُجْ عَدُوَّ اللَّهِ فَفَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قَالَ: الْحَقُّ بِعَمَلِكَ. (سلسلة الأحاديث الصحيحة وشيء من فقهها وفوائدها ۱۰۰۱/۶)

واته: عوسمانی کوری ته‌بولعاص ده‌گێڕێته‌وه و ده‌فه‌رموێت پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) کاتی‌ک کردمی به‌ لیپرساو به‌سه‌ر (طائف) ه‌وه، هه‌رکاتی‌ک نوێژم بکردایه‌ لی‌م تی‌ک ده‌چوو نه‌مده‌زانی چی ده‌که‌م چۆن نوێژ بکه‌م ، ئیتر که ته‌مه‌م به‌سه‌ر هات گه‌رامه‌وه بۆ مه‌دینه بۆ لای پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رمووی (ابن‌ أبي‌ العاص؟) له‌ وه‌لامدا گوتم به‌لێ ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رمووی (ما‌جاء بک؟) ئه‌وه چی تو‌ی هیناوه؟ ده‌لێ وتم رووداوه‌که‌م بۆ گێڕایه‌وه له‌ وه‌لامدا پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رمووی ته‌مه‌ شه‌یتانه‌ لی‌ت نزیک بو‌ته‌وه و لی‌ ی نزیک بو‌یته‌ته‌وه، دواتر دانیشت به‌سه‌ر پی‌شه‌وه‌ی قاچه‌کانم دواتر به‌ ده‌ستی مو‌باره‌کی دای له‌ سینگم و تفی

کاریگه‌ری جنۆکه‌و شه‌یتان چوونه‌ژووره‌ویان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

کرده ناو ده‌مم و گوتی (أخرج عدو الله) ده‌رچۆ ته‌ی دوژمنی خوا ، سیّ جار کاره‌که‌ی دووباره کرده‌وه و دواتر گوتی (الحق بعملك) بگه‌رپیره‌وه بۆ سه‌ر کاره‌که‌ت.

شیخ ئه‌لبانی - په‌حه‌ته‌ی خوی له‌سه‌ر بیّت له‌ باسی ئەم فەرموده‌یه‌دا (أخرج عدو الله) (ده‌رچۆ ته‌ی دوژمنی خوا) ده‌فه‌رمویتی ئەو فەرموده‌یه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی شه‌یتان ده‌چیته‌ ناوجه‌سته‌ی مروّف و خۆی تیّه‌ه‌لکیش ده‌کات ته‌گه‌ر چی باوه‌رداری چاکیش بیّت ئەم پروداوه‌ش له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) پرووی داوه‌ (سلسلة الأحادیث الصحيحة وشيء من فقهها وفوائدها ج ٦/ ١٠٢)

وه‌ه‌روه‌ها له‌ فەرموده‌یه‌که‌ی ترده‌ هاتوه‌ که یعلی بن مره ده‌لیت: (سافرت مع رسول الله ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فرأيت منه شيئا عجبا. وأتته امرأة فقالت: إِنَّ ابني هذا به لَمُ منذ سبع سنين يأخذه كلُّ يومٍ مرتين فقال رسولُ الله ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم): أَذْنِيه فَأَذْنَتَهُ مِنْهُ فَتَفَلَّ فِي فِيهِ وَقَالَ أَخْرَجْ عَدُوَّ اللَّهِ أَنَا رَسُولُ اللَّهِ) (سلسلة الأحادیث الصحيحة وشيء من فقهها وفوائدها ج ٨٧٥/١)

واته: له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) سه‌فه‌رم کرد شتیکی زۆر سه‌رسورپه‌ینه‌رم بینی ئافره‌تی‌ک هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) گوتی ئەم کوره‌ی من هه‌وت سال تووشی تیکچوون بووه‌ هه‌موو روژی دووجارده‌بورینیته‌وه، پیغه‌مبه‌ری خودا ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فەرمووی نزیکي که‌روه‌ له‌من، ته‌ویش نزیکي کرده‌وه لی ی پیغه‌مبه‌ری خوداش تفی کرده‌ ده‌می و فەرمووی (أخرج عدو الله انارسل الله) (ده‌رچۆ ته‌ی دوژمنی خوا من پیغه‌مبه‌ری خودام).

پ ١٨ / ئایه شه‌یتان و جنۆکه ده‌چیته‌ له‌شه‌وه یاخود له‌جه‌سته‌دایه به‌لام زال ده‌بیّت به‌سه‌ریدا و جیگیر ده‌بیّت؟!

کاریگه‌ری جنۆکه‌و شه‌یتان چوونه‌ژووره‌دیان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

ولّام/ صه‌فیه‌ی کچی حویه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر ده‌فهرمویت پیغمبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم)

فهرمویه‌تی: (فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِّ) (صحیح البخاری ۲۰۳۹)

واته: شه‌یتان به‌بۆری خوینی ئاده‌میزاد دا هاتوچۆده‌کات وه‌ک خوین چۆن هاتوچۆده‌کات.

. ئیبنوحه‌جهری هه‌یسه‌می له‌رافه‌ی ئهم فهرموده‌یه‌دا ده‌لیت: به‌م فهرموده‌یه‌ له‌ وه‌لامی ئه‌و که‌سه‌ ده‌دریته‌وه‌ که‌ ئینکاری ئه‌و قه‌زییه‌ بکات (چونه‌ له‌شی جنۆکه‌) وه‌کو موخته‌زیله‌کان که‌ ئینکاری ده‌که‌ن، پاشان ده‌فهرمویت: جن ده‌چیتته‌ نیو له‌شی مرۆق، ئه‌وه‌ مه‌زه‌هب و ریبازی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ته‌. (الفتاوی‌ الحدیثیه- ۷۲)

ئبن باز له‌رافه‌ی فهرموده‌که‌دا ده‌لیت: واجبه‌ کار به‌واتای رۆکه‌شی فهرموده‌که‌ بکریت، لیکدانه‌وه‌ی تری بۆنه‌کری، که‌ پیچه‌وانه‌ی مانای رۆکه‌شه‌که‌یه‌تی، چونکه‌ شه‌یتانه‌کان جۆره‌ نه‌ژاد و دروستکراویکن، له‌خودا زیاتر هیچ که‌س زانیاری تاواوی نیه‌ له‌سه‌ر چونیته‌تی ئهم دروست کراوه‌ و زالبونیان به‌سه‌ر جه‌سته‌ی مرۆقدا. بۆیه‌ پیویسته‌ هه‌موو مسوڵمانیک په‌نا بگرتته‌ خودا و پشت به‌خودا به‌ستیت له‌شه‌رو خراپه‌یان، به‌رده‌وام بیت له‌سه‌ر ڕینگای راست و به‌کاره‌ینانی ئه‌ریگایانه‌ی خودای گه‌وره‌ بۆ خودا په‌رستی دایناوه‌ وه‌کو زکرو یادکردنی خودا وه‌په‌ناگرتن به‌ خودا و پشت به‌ستن پێی، چونکه‌ هه‌رکه‌س بۆلای خودا بگرتته‌وه‌ و په‌نا به‌ خودا بگرتت ئه‌وه‌ خودا په‌نای ده‌دات و ده‌بیاریزیت، چونکه‌ هیچ په‌رستراویک نیه‌ جگه‌له‌خودا و هیچ هیزو تواناو ده‌سته‌لاتیک نیه‌ به‌ ده‌ستی خودا نه‌بیت هه‌مووی وله‌ژێر فرمانی ئه‌ودایه‌. (الردود البازیة فی بعض المسائل العقیدة- ۴۰۶)

ئه‌بوسه‌عیدی خودری (ره‌زاوهره‌مه‌تی خوی له‌سه‌ر بیت) ده‌فهرمویت: پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم)

فهرمووی: (إِذَا تَنَآوَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلَيَّ فِيهِ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ) (مسلم - ۲۹۹۵)

واته: که‌سیکتان باویشکی هات و ده‌می کرایه‌وه با به‌ده‌ستی بان ده‌می بگریت چونکه شه‌یتان ده‌چیته ژووره‌وه .

هه‌رچه‌نده شه‌یتان به‌بۆریی خوینی ئاده‌میزاد دا هاتوچۆده‌کات وه‌ک خوین چۆن هاتوچۆده‌کات به‌لام ناتوانیت زال بیت به‌سه‌ریدا و جیگریت له‌له‌شیدا، تاوه‌کو زی‌کرویادی خودا ده‌کات به‌لام ئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌وکاته‌دا باویشک ده‌دات زی‌کرویادی خودا ناکات شه‌یتان زال ده‌بیت به‌سه‌ریداو ده‌چیته جه‌سته‌یه‌وه .

ده‌کریت چونه‌ژووره‌وه بۆله‌شی مرۆف به‌به‌رده‌وامی بیت بۆی به‌لام له‌وکاته‌دا خۆی جیگر ده‌کات و زال ده‌بیت به‌سه‌ریدا، چونکه ئه‌گه‌ر که‌سیک چووه نیو شتی‌که‌وه ده‌بیت جیگرو زال بیت به‌سه‌ر ئه‌و شته‌دا و به‌ئارزوی خۆی کاری پێ بکات. (فتح الباري شرح صحيح البخاري ج ۱۲/۱۰۷) .

پ ۱۹/ کاریگه‌ری خراپه‌کانی شه‌یتان و جنۆکه بۆسه‌مرۆف هه‌ندی جارده‌بیته هۆی تیکدانی سروشتی مرۆفه‌که یاخود کوشتن و له‌ناوبردنی ؟

ولام/ عن أبي موسى (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) (فَنَاءُ أُمَّتِي بِالطَّعْنِ وَالطَّاعُونَ). فقيل: يا رسول الله، هذا الطَّعْنُ قد عَرَفْنَاهُ، فما الطَّاعُونَ؟ قال: «وَحَزُّ أَعْدَائِكُم مِّنَ الْجَنِّ وَفِي كُلِّ شُهَدَاءٍ». (صحيح الجامع ۴۲۳۱)

ئه‌بو موسا ده‌یگێریته‌وه ده‌لێت پێغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رموی: له‌ناوچونی ئومه‌ته‌که‌م به‌(الطَّعْن) کوشتن و(الطَّاعُونَ) په‌تا ده‌بیت. گوتیان واتای(الطَّعْن) کوشتن ده‌زانین. به‌لام ((الطَّاعُونَ)) چیه؟ فه‌رموی (وَحَزُّ أَعْدَائِكُم مِّنَ الْجَنِّ) واته: لێدان له‌لایه‌ن دوژمنه‌کانتان‌وه ده‌بیت له‌جنۆکه (وَفِي كُلِّ شُهَدَاءٍ) وکوشتن به‌هۆی هه‌رکه‌میانیشه‌وه به‌شه‌هید ده‌ژمی‌ریت.

پیغه‌مبه‌ری خودا(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌یگێڕێته‌وه هۆکاری مردن وله‌ناوچونی زۆریه‌ی ئهم ئومه‌ته دووهۆکاره یه‌که‌م کوشتن به‌ چه‌ك به‌هۆی جه‌نگ له‌گه‌ڵ بی‌باوه‌ران یاخود له‌نیوان مسوڵمانان خۆیاندا به‌هۆی فتنه‌و ئاشوبه‌وه ده‌بی‌ت دوهم تاعون که‌ په‌تایه‌کی فروانه‌ وه‌لکێکی زۆر له‌ناوده‌بات که‌هۆکاره‌که‌ی لێدانی جنۆکه‌یه‌، وه‌هه‌ندی ده‌لێن مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر دوعا بووه نه‌وه‌کو هه‌والدان، ویستویه‌تی ئومه‌ته‌که‌ی بگاته به‌رزترین جوړه‌کانی شه‌هیدی له‌پیناو خودادا به‌هۆی دوژمنه‌کانیان وه‌ ئه‌و دوژمنه‌ دوژمنی مرۆڤ بی‌ت یان دوژمنی جن و په‌ری. (شرح الأحادیث / الموسوعة الحديثية)

کاتی‌ک پرسیار کرا له‌باره‌ی خۆین هه‌بوونی به‌رده‌وام له‌هه‌ندی له‌ئافره‌تاندا (استحاضه) پیغه‌مبه‌ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فهرمووی (إِنَّمَا هَذِهِ رَكُضَةٌ مِنَ رَكَّضَاتِ الشَّيْطَانِ) أَي: ضَرْبَةٌ مِنْ ضَرْبَاتِ الشَّيْطَانِ (صحيح أبي داود ۲۸۷)

واته‌: (بی‌گومان خۆین هه‌بوونی به‌رده‌وام له‌ ئافره‌تا (استحاضه) لێدانی‌که‌ له‌ لێدانه‌کانی شه‌یتان. (الركض) واته‌لێدان، چۆن به‌دی له‌ که‌سی‌ک زه‌ره‌رو زیانی پێ پگه‌یه‌نیت بۆ مه‌به‌ستی خراپه‌کاری، شه‌یتانی‌ش ئهم ریگایه‌ی به‌کاره‌ی‌ناوه بۆ هه‌لخه‌له‌تان‌دی ئافره‌تان بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ریان لێتێک بدات نه‌زانن که‌ی پاک بووه‌نه‌ته‌وه رۆژه زانراوه‌کانی خۆیان لێ تێک ده‌دات تانه‌توانن نوێژو دینداری به‌رێک و پێکی بکه‌ن (شرح الأحادیث / الموسوعة الحديثية)

(استحاضه) کرداری‌که‌ زۆر به‌که‌می له‌ئافره‌تاندا ڕوو ده‌دات که‌به به‌رده‌وامی خۆینی هه‌بی‌ت، ئه‌گینا بنه‌رته‌ له‌ئافره‌ته‌دا سو‌ری مانگانه‌یه که‌مانگی یه‌کجار توشیان ده‌بی‌ت که‌چه‌ند رۆژی‌کی دیاری کراوه نیشانه‌کانیش لای ئافره‌تان ناسراوه، به‌لام (استحاضه) لێدانی‌که‌ وه‌ له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه ده‌بی‌ته‌هۆی نه‌زیفی وخوین به‌ربونی به‌رده‌وام چۆن ده‌ست به‌رپێت خۆینی هه‌یه‌ په‌نگی وه‌کو خۆینی سروشتی وایه و بۆنی نییه، ئهم خۆینه جیاوازه له‌خۆینی سو‌ری

کاریگه‌ری جنۆکه‌و شه‌یتان چوونه‌ژووره‌دیان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

مانگانه‌ که‌ره‌ش و بۆنی هه‌یه. (کتاب شرح بلوغ المرام لعطیة سالم / کتاب الطهارة - باب الحيض / الاستحاضة)

له‌فه‌رموده‌یه‌کی تردا پی‌غمبه‌ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویتی: قال رسول الله (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) تَعَوَّذُوا بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَمِّهِ، وَنَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ. قالوا: يا رسول الله، وما هَمُّهُ، وَنَفْخُهُ، وَنَفْثُهُ؟ قال: أَمَّا هَمُّهُ، فهذه المَوْتَةُ التي تأخُذُ بني آدَمَ، وَأَمَّا نَفْخُهُ، فَالْكِبَرُ، وَأَمَّا نَفْثُهُ، فَالشَّعْرُ. (حسنه شعيب الأرنؤوط في تخريج المسند ٢٥/٢٢٧)

پی‌غمبه‌ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) (په‌نا بگرن به‌خودا له‌شه‌یتانی دورخاوه‌له‌ به‌زه‌یی خودا وئه‌وانه‌ی به‌هۆیه‌وه‌ روده‌ده‌ن له‌(شیئی و تیکچونی ده‌رونی(مردن)

،خوبه‌گه‌وره‌زانین،شیعروهۆنراوه‌(مه‌به‌ست شیعووهۆنراوه‌ی خراپ وهیچ وپوچه‌)گو‌تیان، پی‌غه‌مبه‌ری خودا(وما هَمُّهُ، وَنَفْخُهُ، وَنَفْثُهُ؟) پی‌غمبه‌ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رموی (هَمُّهُ) ئه‌ومردنه‌یه‌که‌توشی مرۆڤ دیت به‌هۆی ئه‌وانه‌وه‌ (وَ نَفْخُهُ) خۆبه‌گه‌وره‌ زانین (وَ نَفْثُهُ) شیعووهۆنراوه‌(مه‌به‌ست شیعووهۆنراوه‌ی خراپ وهیچ وپوچه‌)

پ/٢٠/ تیکچوون و له‌ هۆش چوون دوو جوړه‌یه‌کیکیان به‌هۆی نه‌خۆشی وبوونی کی‌شه‌یه‌که‌ له‌می‌شکدایه‌ دوووه‌م به‌هۆی ده‌ست وه‌شاندن تیکدانه‌وه‌ ده‌بی‌ت له‌لایه‌ن جنۆکه‌و شه‌یتانه‌وه‌؟

ولام/ شیخ بن عثیمین ده‌لی‌ت : له‌هۆش چوون و تیکچوون دوو جوړه‌یه‌که‌م له‌هۆش چوون به‌هۆی دروست بوونی کی‌شه‌یه‌که‌ له‌می‌شکی مرۆڤدا، که‌ئه‌مه‌ جوړیکه‌ له‌نه‌خۆشی که‌چۆن له‌ئهندامیک له‌ئاندامه‌کانی تری جه‌سته‌دا دروست ده‌بی‌ت، ده‌کریت له‌ لایه‌ن دکتۆره‌کانه‌وه‌ چاره‌سه‌ر بکری‌ت،به‌ پێ دانی ده‌واو ده‌رمان، ئارامی بکه‌نه‌وه‌ یاخود به‌تاواوه‌تی چاره‌سه‌ری بکه‌ن به‌به‌کاره‌ینانی ریکاره‌ پزیشکیه‌کان،جوړی دوووه‌م له‌هۆش چوون تیکچوون، به‌هۆی جنۆکه‌و شه‌یتانه‌کانه‌وه‌ رووده‌دات، که‌ جنۆکه‌ زالدیه‌بی‌ت به‌سه‌ر جه‌سته‌ی مرۆڤه‌که‌دا توشی تیکدان و له‌ هۆش چوونی ده‌کات، به‌هۆی به‌هیزی ده‌ست لی وه‌شاندنه‌که‌یه‌وه‌ که‌سه‌که‌

خه‌به‌ری له‌ خۆی نامیڤیت، وه‌هه‌ست به‌هیچ ناکات به‌جۆریك دیته‌ سه‌ر زمانی و قسه‌ ده‌کات خۆی ده‌کاته‌ که‌سه‌که‌ و ئه‌وی گۆی ی لیڤیت ده‌لیت مرۆقه‌که‌ خۆیه‌تی به‌لام خۆی نییه‌و جنۆکه‌که‌یه‌و خۆی گۆریوه‌ وه‌اته‌وته‌ سه‌ر زمانی، هه‌ست به‌گۆرانکاری له‌ شیوه‌ی گوفتاریدا ده‌که‌یت که‌وه‌ک ئه‌و کاته‌ی که‌ئاگای له‌ خۆی بووه‌ قسه‌ناکات جیاوازی له‌ ووته‌کانیدا هه‌یه‌، په‌نا ده‌گرینه‌ خودا له‌م جۆره‌ تیکچوونه‌، چاره‌سه‌ریش به‌خویندنه‌وه‌ی قورئان ده‌بیّت به‌سه‌ریدا که‌ خاوه‌ن زانست و که‌سانی چاکه‌کار و به‌ توانا له‌و بواره‌دا هه‌لده‌سن به‌ خویندن به‌سه‌ر که‌سی توش بودا. (شرح ریاض الصالحین/باب الصبر/٤٣)، منهج الشرع في علاج المس والصرع ٤٧-٤٨) .

عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَاحٍ، قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَلَا أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ فَقُلْتُ: بَلَى، قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ أَتَتْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، فَقَالَتْ: إِنِّي أُصْرَعُ، وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ، فَادْعُ اللَّهَ تَعَالَى لِي، قَالَ: «إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكَ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يُعَافِيكَ»، فَقَالَتْ: أَصْبِرُ، فَقَالَتْ: إِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ أَنْ لَا أَتَكَشَّفُ، فَدَعَا لَهَا (صحيح البخاري ٥٦٥٢)

واته: (عطاء بن أبي رباح) فه‌رمووی : عبدالله ی کوپی عباس (په‌زای خوای لیڤیت) پیتی فه‌رمووم : ئایا ئافره‌تیکت پیشان بده‌م که‌ له‌به‌هه‌شتدایه‌ یاخود ده‌چیت به‌هه‌شته‌وه‌ ؟ منیش پیم گوت به‌لئ ، ئه‌ویش فه‌رمووی : ئه‌و ئافره‌ته‌یه‌ ، ده‌گیڤنه‌وه‌ ئافره‌ته‌که‌ ناوی (دایکی زوفه‌ر) بووه‌ ، وه‌ فه‌رمووی : ئه‌و ئافره‌ته‌ هاته‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) و پیتی فه‌رموو : من له‌هۆش خۆم ده‌چم (به‌هۆی ده‌ست لی وه‌شاندنی جنۆکه‌وه‌)و له‌و کاته‌شدا لاشه‌م ده‌رده‌که‌ویت و جل و به‌رگه‌که‌م له‌سه‌ر لاشه‌م لاده‌چیت ، بۆیه‌ لای په‌روه‌ردگار دوعام بۆبکه‌ .پیغه‌مبه‌ری خواش (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) پیتی فه‌رموو : ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت و ده‌توانیت ئارام بگرت ئه‌وا به‌هه‌شتت بۆ هه‌یه‌ ، وه‌ ئه‌گه‌ریش ویستت هه‌یه‌ ئه‌وا دوعات بۆده‌که‌م لای په‌روه‌ردگار تاوه‌کو

چاك بېته‌وه ؟ ئه‌و ئافره‌ته ئيمانداره سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش فهرمووی : به‌ئێ من ئارام ده‌گرم (واته به‌هه‌شتم ده‌وێت) ، بۆیه داوای له‌پیغه‌مبه‌ری خوا کرد (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) تاوه‌كو دوعای بۆبكات ته‌نها لاشه‌ی به‌ده‌ر نه‌كه‌وێت ، پیغه‌مبه‌ری خواش (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) دوعای بۆکرد ئیتر له‌پاش ئه‌وه لاشه‌ی به‌ده‌ر نه‌ده‌كه‌وت .

الحافظ ابن حجر له فتح الباري شرح صحيح بخاريدا ده‌ئێت : لای بزار له‌رێگه‌یه‌کی تره‌وه له‌(ابن عباس)ه‌وه ده‌ی گێڕێته‌وه وه‌كو ئه‌م رۆداوه به‌لام له‌و رپوايه‌ته‌دا ده‌ئێت (إِنِّي أَخَافُ الْخَبِيثَ أَنْ يُجَرِّدَنِي فِدَعَا لَهَا “ فَكَانَتْ إِذَا حَشَيْتُ أَنْ يَأْتِيَهَا تَأْتِي أَسْتَارَ الْكُعْبَةِ فَتَعْلُقُ بِهَا ، فَتَقُولُ لَهُ : أَحْسَأُ فَيَذْهَبُ عَنْهَا) (مختصر البزار ٣٧/١ - أصله بغير هذا السياق في البخاري)

واته ئه‌ترسم له‌م ناپاكه مه‌به‌سته‌ی شه‌یتان بووه جل به‌رگه‌كه‌م لێ بکاته‌وه جه‌سته‌م ده‌رکه‌وێت، واته له‌کاتی تیکه‌چووندا خه‌به‌رم نه‌مینی‌ت جه‌سته‌م ده‌رکه‌وێت، ئیتر پیغه‌مبه‌ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) دوعای بۆ کرد وه‌هه‌رکاتێک بترسایه له‌ هۆش چوونی بۆبه‌هاتایه خۆی هه‌لده‌واسی په‌رده‌ی که‌عه‌داو ده‌ی فهرموو بێده‌نگ ئه‌ی بێ نرخ (إحسأ) بۆ سه‌گ به‌کارده‌ی کاتی ده‌ری ده‌که‌یت و پێی ده‌لێیت چغه‌) ئیتر لێ دوورده‌که‌وته‌وه .

ئهم فهرمودیه له‌م رێگایه‌وه بۆمان پون ده‌کات ئه‌م له‌هۆش چوونه دایکی زوفر به‌هۆی جنۆکه و شه‌یتانه‌وه بووه نه‌وه‌كو له‌هۆش چوون به‌هۆی نه‌خۆشیه‌وه که‌له جه‌سته‌یدا هه‌بی‌ت، له‌رێگه‌یه‌یه‌کی تره‌وه ئه‌م فهرمووده هاتوه که‌پشتگیری ئه‌وه ده‌کات که ئه‌م له‌هۆش چوونه به هۆی جنۆکه و شه‌یتانه‌وه بووه (جاءت امرأةٌ إلي النّبيِّ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) وبها طيفٌ ، فقالت : يا رسولَ الله ، ادعُ اللهَ أن يشفيني . فقال : إن شئتِ دعوتُ اللهَ فشفاك ، وإن شئتِ فاصبري ولا حسابَ عليك . فقالت : بل أصبر ، ولا حسابَ عليَّ) (أخرجه أحمد-٩٦٨٧)، (والبزار ٧٩٨٠)

ابن منظور ده‌لّیت:(والطیف) واتا ده‌ست وه‌شاندنی شه‌یتان له‌مرۆڤ و تێکدانی،به‌دوایدا نهم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه (إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ) (الأعراف-٢٠١) به‌ خویندنه‌وه‌ی هه‌ندی له‌مه‌کیه‌کان و به‌صریه‌کان و کوفیه‌کان (إِذَا مَسَّهُمْ طَيْفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ) واته کاتیک زیان و خه‌ته‌ر له‌ (وه‌س وه‌سه‌و ده‌ستلیوه‌شاندن)یان پێ بگات له‌شه‌یتانه‌وه . (لسان العرب/٩/٢٢٥)

عن أم أبان بنت الوازع بن زارع بن عامر العبدی ، عن أبيها (أن جدها الزارع انطلق إلي رسول الله (عليه وسلم) : فانطلق معه بآبن له مجنون ، أو ابن أخت له — قال جدي : فلما قدمنا علي رسول الله ، قلت : إن معي ابنا لي أو ابن أخت لي - مجنون ، أتيتك به تدعو الله له ، قال :(أئتني به) ، قال : فانطلقت به إليه وهو في الركاب ، فأطلقت عنه ، وألقيت عنه ثياب السفر ، وألبسته ثوبين حنين ، وأخذت بيده حتي انتهيت به إلي النبي (عليه وسلم) فقال : (ادنه مني ، اجعل ظهره مما يلي) قال مجامع ثوبه من أعلاه وأسفله ، فجعل يضرب ظهره حتي رأيت بياض إبطيه ، ويقول : أخرج عدو الله ، أخرج عدو الله) ، فأقبل ينظر نظر الصحيح ليس بنظره الأول . ثم أقعده رسول الله (عليه وسلم) بين يديه ، فدعا له بماء فمسح وجهه ودعا له ، فلم يكن في الوفد أحد بعد دعوة رسول الله يفضل عليه) . (مجمع الزوائد ٩/٥، فيه (أم أبان) لم يرو عنها غير مطر. أم أبان بنت الوازع بن الزارع: مقبولة، من الطبقة الرابعة ، أخرج لها البخاري وأبو داود - أنظر تقريب التهذيب - ٩١٩ / ٢ ، و ميزان الاعتدال - ٩١١)

واته : دایکی ئابان کچی الوازع کورێ زارع له‌باوکیه‌وه ده‌ی گێڕێته‌وه که‌بابای ده‌رچوو بۆ لای پێغه‌مبه‌ری خودا (عليه وسلم) له‌گه‌ڵ کورپێکی خۆی یان کورپێ خوشکه‌که‌ی بوو که‌ باری ده‌روونی تێک چووبوو(شیّت)ببوو. باپیرم گوتی کاتی که‌یشتیینه‌ لای پێغه‌مبه‌ر (عليه وسلم) گۆتم پیغه‌مبه‌ری خودا (عليه وسلم) کورپێک یان کورپ خوشکیکم له‌گه‌ڵه‌ باری ده‌روونی تێکچووه‌و شیّت بووه‌ بپاریوه‌ و له‌ خودای گه‌وره‌ شی‌فای بدات فهرمووی بیهێنه‌ بۆم رۆیشتم بیهێنم له‌لای

قافله‌ی وشتره‌کان بوو جل و به‌رگی سه‌فه‌ره‌که‌م له‌به‌ری داکه‌ندو پاکم کرده‌وه‌و دوه‌رگی بان خواری باشم کرده به‌ری و بردم بۆلای پیغه‌مبه‌ری خدا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فهرمووی نزیککی که‌ره‌وه لیم پشتی کرد له‌من فهرمووی جل و به‌رگه‌که‌ی به‌رزکه‌ره‌وه تا سپیای ژیر بالیم بینی ده‌ی کی‌شا به پشتیدا ده‌ی فهرموو: (ده‌رچۆ ته‌ی دوژمنی خدا ده‌رچۆ ته‌ی دوژمنی خدا) دوا‌ی ته‌وه به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی تیمانی ده‌روانی نه‌وه‌کو کاتی تی‌کچونه‌که‌ی دوا‌ی داینیشاندا له‌به‌رده‌می خۆیدا فهرمووی تاوم بۆیینن وه ده‌موچاوی پی‌ی سپری و دوعای بۆ کرد. دوا‌ی دوعا‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر هیچ که‌سی ناو قه‌ومه‌که‌مان له‌ ته‌وه باشت نه‌بوو به‌هۆی فەزل و گه‌وره‌یی دوعا‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم)

مامۆستا عبدالکریم نوفان عبیدات ده‌لێت: (ئه‌م فهرموده به‌لگه‌یه که‌جن ده‌ چێته له‌شی مرۆقه‌وه‌و شیتتی ده‌کات).

خاوه‌نی کتییی طارد الجان (ئیمه له‌ووته‌ی (اخرُجْ عِدُوَّ اللَّهِ) واته: ده‌رچۆ دوژمنی خدا به‌لگه‌ی ته‌واو ده‌بینن که‌رپیگری ده‌کات له‌ته‌وه‌که‌سانه‌ی ته‌وه ر‌ه‌ت ده‌که‌نه‌وه که‌جن به‌چێته له‌شه‌وه ته‌گه‌ر بیربکه‌ینه‌وه له‌ووشه‌ی (اخرُجْ) واته ده‌رچۆکه‌واته چوونه ژوره‌وه‌یه‌که‌ رویداوه بۆیه ته‌گینا پیغه‌مبه‌ری خدا نه‌یده‌فهرموو ده‌رچۆ. (منه‌ج الشرع فی علاج المس والصرع ٤٧-٤٨)

پ ٢١/ زانایان ته‌هلی سونه‌و جه‌ماعه‌ت یه‌که‌ ده‌نگن که‌ جن ده‌چێته له‌شی مرۆقه‌وه‌و تی‌کی ده‌دات؟

ولام/ عه‌بدوللای کورپی ئیمام ته‌حمیدی کورپی حه‌نبه‌ل- په‌حه‌مه‌تی خوای لی‌ بیت- ده‌لێت به‌ باوکم وت باوکه خه‌لکانی‌که‌ ده‌لێن جنۆکه‌ ناچێته ناو له‌شی ته‌وه که‌سه‌ی تووش هاتوه ،له وه‌لامدا

باوكم پيی وتم: يا بنی، يكذبون هو ذا يتكلم علي لسانه واته: كوره‌كه‌م درۆ ده‌كه‌ن جنۆكه‌ له‌سه‌ر زاری ته‌ودا ته‌و قسه‌یه ده‌كات. (مجموع الفتاوي ٢٤/ ٢٧٦)

شیخ الإسلام ثین تیمیه ره‌حه‌ته‌ی خوی له‌سه‌ر بی‌ت ده‌فه‌رمووی‌ت: (وجود الجن ثابت بکتاب الله وسنة رسول الله واتفاق سلف الأمة، وكذلك دخول الجني في بدن الإنسان ثابت باتفاق اهل السنة والجماعة). (الفتاوي ٢٤/ ٢٧٧)

واته: هه‌بوونی جنۆکه‌ شتیکی جیگیره به به‌لگه‌ی قورئان و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌ وزانایانی پیشینی ئۆمه‌تی ئیسلام، وه‌ چوونی جنۆکه‌ بۆ ناو له‌شی مرۆڤ شتیکی. جیگیره به‌ یه‌کده‌نگی شوپنکه‌وتوانی ته‌ه‌لی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت.

شیخ ثین عثیمین ره‌حه‌ته‌ی خوی له‌سه‌ر بی‌ت- ده‌فه‌رمووی‌ت (وبهذا تبين أن صرع الجن للإنس ثابت بمقتضي دلالة الكتاب والسنة والواقع، وأنكر ذلك المعتزلة). (مجموع فتاوي ورسائل ج ١/ ٢٩٩) واته: به‌و شیوه‌یه روون بۆته‌وه بورانه‌وه و لیدانی جنۆکه‌ بۆ مرۆڤ و شتیکی جیگیره به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سونه‌ت و واقیعی خه‌لکیشدا (که‌خه‌لکانیک ده‌بینیت توش هاتوون)، به‌لام موخته‌زیله‌کان ئینکاری ته‌وه ده‌که‌ن.

پ ٢٢/ سیحر چیه؟ نایه کاریگه‌ری ده‌بی‌ت؟

ولام/ ووشه‌ی سیحر له‌زمانی عه‌ره‌بی‌دا به‌کار دی‌ت بۆ هه‌موو ته‌و شتانه‌ی که‌هۆکاره‌کانی شاراه‌ن و دیارن. ده‌بی‌ته هۆی هه‌ل‌خه‌له‌تاندن. (المعجم الوسيط ٤٣٦)

ئین قدامه ده‌لی‌ت: سیحر بریتیه له‌گری و نوشته‌(جا به‌ ووته بی‌ت یا به‌نوسین) بی‌ت یاخود کاریک که‌ کاریگه‌ری ده‌كات له‌سه‌ر (دلی یاخود ته‌قلی) که‌سی به‌رامبه‌ر به‌بی ته‌وه‌ی

رۆبه‌روشی بێته‌وه. ئەمه‌ش بونی هه‌یه و راسته هه‌ندیکی ده‌بیته هۆی نه‌خۆش خستن و هه‌ندیکی تری ده‌بیته هۆی کوشتن و له‌ناو بردن و هه‌ندیکی تری به‌ینی پیاو ئافره‌ت ده‌کات و له‌یه‌کیان جیا ده‌کاته‌وه، یاخود رقوکینه ده‌خاته نیوانیان‌وه ژنه‌که‌ی له‌پیش چاوی پیاوه‌که‌ی ناشرین ده‌کات یا پیاوه‌که‌ له‌پیش چاوی ژنه‌که‌ ناشرین ده‌که‌ن و ده‌کات خۆشه‌ویستیان بێته‌(بوغزو) رق لیبونه‌وه له‌یه‌که‌تری. (المغنی شرح مختصر الخرقی ج ۱۲/ ۲۹۹)

کاریگه‌ری جادوکردنی جو له‌ پیغه‌مبه‌ر(صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) له‌سه‌رجه‌سته و بیرکردنه‌وی نه‌ک له‌سه‌ر په‌یام و پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی چونکه هه‌موو پیغه‌مبه‌ران توشی جو‌رها به‌لاو ناخۆشی ده‌بنه‌وه و هه‌روه‌ها بۆته‌وه‌ی جیگیر بێت که سیر بوونی هه‌یه‌و پیویسته هه‌موو مسوڵماننیک بروای پی به‌ییت.

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَهُودِيٍّ مِنْ يَهُودِ بَنِي زُرَيْقٍ، يُقَالُ لَهُ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، قَالَتْ: حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخِيلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا يَفْعَلُهُ، حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ - أَوْ ذَاتَ لَيْلَةٍ - دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ دَعَا ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ، أَشَعَرْتُ أَنَّ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ؟ جَاءَنِي رَجُلَانِ، فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلَّذِي عِنْدَ رِجْلِي، أَوِ الَّذِي عِنْدَ رِجْلِي لِلَّذِي عِنْدَ رَأْسِي: مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ، قَالَ: مَنْ طَبَّهُ؟ قَالَ: لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ قَالَ وَجَفَّ طُلْعَةَ ذَكَرٍ، قَالَ: فَايْنَهُ؟ قَالَ: فِي بَثْرِ ذِي أَرْوَانٍ). قَالَتْ: فَاتَّاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَنْاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ، وَاللَّهِ لَكَانَ مَا عَا نَقَاعَةَ الْحِنَاءِ، وَلَكَانَ نَخْلَهَا رُوعُ الشَّيَاطِينِ). قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أَحْرَقْتُهُ؟ قَالَ: (لَا، أَمَّا أَنَا فَقَدْ عَافَانِي اللَّهُ، وَكَرِهْتُ أَنْ أَثِيرَ عَلَيَّ النَّاسَ شَرًّا، فَأَمَرْتُ بِهَا

عائشه(خوای لیّ پازی بیّت) ده‌لی: جوله‌که‌یه‌ك له جوله‌که‌کانی (بنی زریق) که پیی ده‌وترا (لبید بن الاعصم) جادووی کرد له پیغه‌مبهر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) هه‌تا پیغه‌مبهر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) واده‌هات به‌ خه‌یاڵیدا که‌شتیکی کردووه‌ نه‌یشی کردبوو، هه‌تا پۆژژیک یان شه‌ویک- پیغه‌مبهر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) پاراپیه‌وه، ههر پاراپیه‌وه هه‌رپاراپیه‌وه، پاش ئەوه‌ فهرمووی: (ئهی عائشه‌ ئایا هه‌ستت کرد خوا ناگاداری کردم له‌وشته‌ی داوام لی‌کرد ناگادارم کات؟ دوو پیاو هاتن بۆ لام یه‌کیکیان لای سه‌رم و ئەوی تریان لای قاچم دانیشت، ئەمه‌ی لای سه‌رم به‌وه‌ی لای قاچم یان ئەوه‌ی لای قاچم به‌وه‌ی لای سه‌رمی وت : تازاری ئەم پیاوه‌ چیه‌؟ وتی: جادووی لی‌کراوه، وتی: کی جادووی لی‌کردووه‌؟ وتی: (لبیدی کورپی (أعصم) وتی: له‌ چ شتی‌کدا؟ وتی: له‌شانه‌یه‌ك و چه‌ند تالیّک موو که‌به‌ده‌م شانه‌کردنی سه‌ر یان ریشه‌وه‌ ده‌که‌ونه‌ خواره‌وه‌ له‌ناو قاوغی گۆلی دارخورمایه‌کی نی‌ردا، وتی: وا له‌کویدا؟ وتی: وا له‌ناو بی‌ری (ذی‌أروان)دا. عائشه‌ ده‌لی: پیغه‌مبهر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سی‌ک له‌هاوه‌لانی‌دا چوو بۆ لای ئەو بی‌ره، له‌پاشدا فهرمووی: (ئهی عائشه‌ والله‌ ئاوی ئەو بی‌ره وه‌ك خه‌نه‌ی تی‌کرا‌بی وه‌هابوو، دارخورماکانیشی وه‌ك سه‌ری شه‌یتانه‌کان بوون) عائشه‌ ده‌لی: وتم ئەی پیغه‌مبهری خوا ئایا نه‌تسوتاند؟! فهرمووی: (نه‌خیر، چونکه‌ من خوا شی‌فای دام، پی‌یشم ناخۆش بوو شه‌ر بئالۆزینم بۆ خه‌لکی، فهرمانم دا له‌بی‌ره‌که‌ ده‌ریان هی‌تا و خه‌ستیانە ژێر گله‌وه‌).

پ٢٣/سی‌حر و جادوو راسته‌ بوونی هه‌یه‌ نه‌ خه‌ونه‌ و نه‌ خه‌یاڵ ؟

ولّام/ خودای گه‌وره‌ ده‌فهرموت: (وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ) (الفلق - ٤) واته‌: له‌ شه‌ر و خراپه‌ی ئەو که‌سانه‌ی که جادوو ده‌که‌ن و په‌ت و ده‌زوو گرێ ده‌ده‌ن و فووی پیاده‌که‌ن (به‌فیّلاً و جادوو نی‌وانی خه‌لکی تی‌ک ده‌ده‌ن). ئەگه‌ر بوونی نه‌بوا‌یه‌ خودای گه‌وره‌ فرمانی نه‌ده‌کرد به‌وه‌ی په‌نا بگرنه‌ خودای خو‌ی له‌ شه‌ر و خراپه‌ی شه‌یتان .

کاریگه‌ری جنوکه‌و شه‌یتان چوونه‌ژووره‌دیان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پووجی ووته‌ی گروپی موعتزیه‌کان که بوونی سحر و جادوو کاریگه‌ریه‌کانی ږه‌ت ده‌که‌نه‌وه (مدارک التنزیل - النسخی(الفلق - ٤)

له‌م فه‌رموده‌یه‌دا پیغمبه‌ر(صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (مَنْ عَقَدَ عُقْدَةً ثُمَّ نَفَثَ فِيهَا فَقَدْ سَحَرَ وَمَنْ سَحَرَ فَقَدْ أَشْرَكَ وَمَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وَكُلَّ إِلَيْهِ) (شرح کتاب التوحید لابن باز. منقطع لکن له شواهد من حیث المعنی- ١٨٨)

واتا: هه‌رکه‌سیک په‌تیک گری‌ بدات و پاشان فووی پێدا بکات، ئه‌وه بیگومان جادووی کردووه، وه هه‌رکه‌سیکیش جادوو بکات ئه‌وه هاوه‌لی بۆ خودا داناوه، وه هه‌رکه‌سیک دلی پابه‌ند بی‌ت به‌شتیکه‌وه ئه‌وه هه‌واله‌ی لای ئه‌و شته ده‌کری‌ت، هه‌رچه‌نده شیخ ئه‌لبانی ده‌لی‌ت ئه‌م فه‌رموده لاوازه به‌لام شیخ بن‌باز ده‌لی‌ت ئه‌م ئایه‌ته (وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ) (الفلق - ٤). پشتگیری ده‌کات.

هه‌روه‌ها له‌ئایه‌تیکێ تردا خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ) (یونس- ٨٠) واته: جا که جادووگه‌ره‌کان(ساحره‌کان) هاتن موسا پێیگوتن: ئه‌وه‌ی که ده‌یه‌اوێژن، ده‌سا بی هاوێژن.

له‌ئایه‌تیکێ تردا خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ) (الأعراف- ١١٦) واته: سیحرو جادوویه‌کی گه‌وره‌یان نواند.

له‌ئایه‌تیکێ تردا خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: ﴿أَفَتَأْتُونَ اللَّهَ سِحْرًا وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ (سورة الأنبياء- ٣)

واته : ئایا ئیوه دینه‌لای جادوو و ده‌سخه‌ڤۆی جادووده‌بن و، له‌حالی‌کا چاوتان هه‌یه‌و ده‌بینن، واته: ئه‌گه‌ر په‌ی‌ڤه‌وی لی بکه‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌یه په‌ی‌ڤه‌ویتان له‌سیحر کردی‌ت.

له‌ئایه‌تیک‌ی تردا خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا يَفْلَحُ الشَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ (سوره طه - ۶۹)

واته :جادووگه‌ریش بۆ هه‌ر کوێ بجیت و هه‌رچی بکات سه‌رکه‌توو نابیت.

له‌ئایه‌تیک‌ی تردا خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت :﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَمَا كَفَرَ سَلِيمًا ۚ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ۖ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ...﴾ (البقرة-۱۰۲) واته: هه‌ندی جوله‌که که‌وتنه شوینی

ئه‌و جادوو که شه‌یاتینی سه‌رده‌می پاشایه‌تی و ده‌سه‌لاتی سوله‌ماندا (علیه السلام) دایان هی‌ناو ده‌یاخویند، واته: که‌وتنه شوینی ئه‌و فروفیلانه‌ی ده‌رباره‌ی حکومه‌ته‌که‌ی سوله‌یمان ده‌یانکرد، خو ئاشکراشه که‌سوله‌یمان کافرو جادووگه‌ر نه‌بوو و ئه‌ویش 'جادووی دانه‌هی‌نا' وه‌ ئه‌وان ده‌لێن، به‌لکو شایاتینه‌کان جادوویان داهێناو کافرو بی‌ پروا بوون و له‌سنوور ده‌رچوون و خه‌لک‌یشیان فی‌ری جادوو ده‌کرد، هه‌روه‌ها که‌وتنه شوینی ئه‌و زانیاریی و زانسته‌ی هاتبوویه سه‌ر ئه‌و دوو فریشته‌یه (هاروت وماروت) له (بابل)ی عی‌راقدا، له‌وسه‌رده‌مه‌دا خه‌لکی زۆر سه‌رقاڵبوون به‌ جادوو و فروفیل له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا، جا له‌وکاته‌دا خوای گه‌وره ئه‌ودوو فریشته‌ی نارد تا جادوویان بۆ روون بکه‌نه‌وه‌و خه‌لکی تی‌بگا‌و به‌هه‌له‌ نه‌چن و بزانه‌ که‌ جادوو له‌گه‌ڵ مو‌ع‌ج‌یزه‌ی په‌یام‌به‌ری‌تیدا دووشتی لی‌ک‌جیا‌وازن، وه‌ له‌هه‌مان کاتیشدا ئه‌و دوو فریشته‌یه به‌خه‌لکه‌که‌یان ده‌وت: ئیمه‌ ته‌نها مایه‌ی تاقی‌کردنه‌وه‌ین وه‌اتوین بۆ به‌تال‌کردنه‌وه‌و هه‌له‌شانه‌وه‌ی سی‌حر، ئاگه‌داربن ئیوه‌ نه‌فی‌ری بن و نه‌ په‌فتاریشی پی‌ بکه‌ن، به‌لێ.. کاری ئه‌و دوو فریشته‌یه هه‌ر ئه‌مه‌ بوو، وه‌ له‌هه‌مان کاتدا هه‌ر که‌سی‌کیان فی‌ری جادوو ده‌کرد له‌ سه‌ره‌تاوه‌ پێ‌یان ده‌گوت: ئه‌م کاره‌ی ئیمه‌ ته‌نها بۆ تاقی‌کردنه‌وه‌و فی‌ربوونی جیا‌کردنه‌وه‌ی (مو‌ع‌ج‌یزه‌) و(سی‌حره‌) و له‌لایه‌ن خواوه‌ نی‌ردراوین، که‌وابوو ئاگادار به‌ خۆت

کافر مه‌که و فی‌ری جادوو نه‌بی‌ت ،به‌لام هه‌ندی‌ک هه‌ر کۆلیان نه‌دا تاله‌و دوو فریشته‌وه فی‌ری نه‌مه بوون که‌بتوانن به‌سی‌حر ژن ومی‌رد لی‌کبه‌که‌نه‌وه واته: خه‌لکه‌که به‌گویی فریشته‌کانیان نه‌کردو، فی‌ری جادوو بوون وپاشان جادووو سی‌حریان له‌یه‌ک ده‌کردو جو‌ره‌ها کاری ناپه‌سه‌ندو ناشه‌رعییان نه‌نجام ده‌دا، هه‌رچه‌ند به‌برپاری خوا نه‌بوايه نه‌و جادووگه‌رانه توانایان نه‌بوو زیانی‌ک به‌هیچ که‌سی بگه‌یه‌نن .

سی‌حر جادوو یه‌کی‌که له‌حه‌وت تاوانه گه‌وره‌که به‌به‌لگه‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ). قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: (الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ) (البخاري-٢٦١٥) (مسلم -٤٧)

واته:(ئه‌بوهریره‌)(خوای لی‌ پازی بی‌ت) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر(صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) فه‌رمویه‌تی: (دووربه‌که‌ونه‌وه له‌و‌حه‌وت گونا‌هه‌ی که‌ ئاده‌میزاد تیاده‌به‌ن) وتیان: ئه‌وانه چین ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی: (هاوه‌ل بۆ خوا بریاردان، سی‌حر(جادوو)، کوشتنی ئاده‌میزاد که‌ خوا حه‌رامی کردووه، مه‌گه‌ر به‌هه‌قی خو‌ی، سوو خواردن، خواردنی مالی هه‌تیوو، پشت هه‌لکردن له‌ رۆژی جه‌نگی کافراند، بوختان کردن بۆ ئافه‌ره‌تانی باوه‌رداری بی‌تا‌گای پاکداوین).

وه‌هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطَيِّرَ لَهُ ، أَوْ تَكْهَنَ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ) (سلسلة الصحيحة-٢١٩٥)

واته: له‌ ئی‌مه‌ نی یه‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ی بالنده هه‌ل‌بدات یان بۆی هه‌ل‌ده‌ن وه‌له‌ ئی‌مه‌ نییه‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ی فال‌ بگریته‌وه یان بۆی بگره‌نه‌وه،یان جادوو سی‌حربکات یان جادوو سی‌حری بۆبکری.

پ ٢٤ / ئایا کۆی زانیانی له‌سه‌ر ئه‌وپرایه‌ن که‌ سیحرو جادوو راسته‌و بوونی هه‌یه‌؟

و‌ل‌ام/ ئیمامی نه‌وه‌ی ده‌لیت : (والصحيح أن السحر له حقيقة وبه قطع الجمهور وعليه عامة العلماء ويدل عليه الكتاب والسنة الصحيحة المشهورة) له‌راستی‌دا سیحر حه‌قیقه‌تی هه‌یه‌و وه‌جه‌هوری زانیانی‌ش و (بگه‌) هه‌موو زانیانی‌ش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وپرایه‌ن و به‌لگه‌ی قورئان و فره‌رمووده‌ش له‌سه‌ری هه‌یه‌ (که‌ئهم راستیه‌) ده‌سه‌لمی‌نیت (فتح الباری شرح صحیح البخاری ج ١١/ ١٨٩).

(الخطابي) ده‌رباره‌ی ئه‌وانه‌ی که‌پروایان به‌هه‌بوونی سیحر نییه‌ ده‌لی: (فنفي السحر جهل والرد على من نفاه لغو وفضل) که‌سی بلی سیحر نییه‌ ئه‌وه نه‌فام و نه‌زانه‌، هه‌روه‌ها وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره‌که‌سانه‌ش گوته‌ خه‌سارکردنه‌ (کات به‌ فیرۆدانه‌) (أعلام السنن في شرح صحيح البخاری ج ٢/ ١٨٩)

شیخ بن جبرین ده‌لیت : (اتفق أهل السنة والجماعة علي وجود السحر، وأنه حقيقة تؤثر في الأشياء وتؤذي الإنسان، وأن كل ذلك بإذن الله عز وجل) واته‌: هه‌موو زانیانی ئه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت یه‌که‌ ده‌نگن که‌ له‌ راستی وه‌ه‌بوونی جادوو وسیحر و کاریگه‌ری له‌سه‌رشته‌کان وله‌سه‌ر مرو‌فیش ده‌بی‌ت. (شرح اعتقاد أهل السنة ج ١٥/ ١ ص)

پ ٢٥ / سیحریان به‌ فیریودانی چاو ده‌بی‌ت یاخود به‌پشت به‌ستن به‌ جنۆکه‌و شه‌یتان؟

وه‌لام/ یه‌که‌م: به‌مانای فیریودان و نیشانه‌دانانی شتی ناواقعی دوور له‌راستی. زانیان ده‌فه‌رموون که‌ جادوکه‌رانی فیرعه‌ون ئهم جو‌ره‌سحره‌یان ده‌کرد هه‌روه‌که‌ لهم ئایه‌ته‌پیرۆزه‌دا هاتووه‌: (سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ) (الأعراف: ١١٦) واته‌: (ساحیره‌کانی فیرعه‌ون) جادوویان له‌چاوی خه‌لکی کردو ویستیان بیانترسی‌نن ، ئه‌مه‌ش به‌ کاریکی (خودعه‌) فیل‌اوی ده‌کریت که‌ حه‌قیقه‌ت و راستیه‌که‌ی ده‌شارنه‌وه‌.

دووه‌م: به‌مانای راکێشانی شه‌یتانه‌کان به‌شیوازی تاییه‌ت و یارمه‌تی لی وه‌رگرتیان، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویتی: (هل اُنْتُمْ عَلٰی مَنْ نَزَّلُ الشَّيَاطِیْن * نَزَّلُ عَلٰی كُلِّ اَاقِلٍ اَنۡیْم * یَلْقَوْنَ السَّمْعَ وَاَكۡثَرُهُمۡ کَاذِبُوْنَ) (سورة الشعراء- ۲۲۱ تا ۲۲۳) واته: هه‌والتان بده‌می شه‌یتانه‌کان دادبه‌زنه‌ سه‌رکی؟ دادبه‌زنه‌ سه‌ر هه‌موو (که‌سیکی) زۆر درۆزنی زۆر تاوانبار گوێ له‌فریشته‌ راده‌گرن و، پاشان هه‌رچی ته‌بیسن ته‌یدهن به‌گوێی فالچی و دۆسته‌کانی خۆیاندا، به‌لام له‌هه‌مانکاتدا زۆربه‌شیان درۆزن (تفسیر المنار - ج ۹/ ۴۱)

پ ۲۶/ جوۆره‌کانی سیحر چیه‌؟

ولام/سیحر چه‌ندین به‌شی هه‌یه‌ له‌ژێر ناوو ناتۆره‌ی جیاوازا، له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ (الشنقیطی) په‌حه‌مه‌تی خودای لیبت ده‌لیت: (إعلم أن السحر لا یکن حده مبد مانع لكثرة الانواع المختلفة الداخلة تحته) باش بزانه: سیحر ناكریت جوۆره‌کانی هه‌ر هه‌مووی دیاری بكریت به‌بی كه‌موکوری له‌به‌ر هه‌مه‌جوۆی وجیاوازی جوۆره‌کانی كه‌ له‌ژێره‌وه‌ی سیحر و جادون (أضواء البیان في إیضاح القرآن بالقرآن ج ۴/ ۳۲۴)

سیحر به‌پێی ئه‌و ئامانجه‌ی سیحره‌که‌ی پێ ته‌نجام ده‌ده‌ریت دابه‌ش ده‌بیت هه‌ندی له‌وانه:

۱) سحرالتفریق: لیک جیاکردنه‌وه‌ی ژن و پیاو و کێشه‌خستنه‌ نیوانیان و تا سه‌ره‌نجام بگاته ئه‌و ئاسته‌ی که‌ته‌لاق پرووبدات و خیزان هه‌لبه‌ه‌شیته‌وه‌! ته‌مه‌ش به‌به‌لگه‌ی ته‌م ئایه‌ته‌ ئه‌و جوۆره‌ سیحره‌ هه‌یه‌ هه‌روه‌کو له‌قورئانی پیرۆز هاتوه‌: (فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ) (البقرة- ۱۰۲) واته: ته‌وانیش فی‌ری ئه‌وه‌ ده‌بوون لیپانه‌وه‌ که‌وا نیوان ژن و می‌ردیان پێ جیا ده‌کرده‌وه‌.

٢) سحرالعطف: ئەمەش جوړیکه له سیحرو کاریکی سیحریه وا له‌به‌رامبه‌ر ده‌کا که‌ئه‌وه‌ی خو‌شی ناو‌یت خو‌شی بو‌ی به‌رپ‌گای شه‌یتانی، که‌ده‌بینی ئافره‌تیک پیاو‌یکی ناوی(یا به‌پ‌چه‌وانه‌وه) وای ل‌یده‌کات که‌خو‌شی بو‌ی(بی‌گومان شتی‌کیش بناغه‌ی زب‌ل بی‌ت سه‌رنج‌مه‌که‌شی هه‌رپ‌وچه)! هه‌ر ئە‌وه‌شه که پ‌یغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) (ئه‌م جو‌ره‌ی) ناو به‌ردو‌وه‌به (التوله) پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت (إِنَّ الرُّقْيَی وَالتَّمَامَ وَالتَّوَلَّۀَ شَرُّک) (صححه‌ الألبانی فی‌ الص‌حیحه ٣٣١) واته: (به‌راستی پ‌وقیه‌ی نا شه‌رعی و چاو‌ه‌زار و تی‌وله (شتیکه به‌کار ده‌ه‌یند‌ر‌یت بۆ ئە‌وه‌ی ژن له‌لای می‌رده‌که‌ی خو‌شه‌ویست بب‌یت) ئە‌مانه‌ هاو‌ه‌ل دانان و شیر‌که).

٣) سحر التخیل: ئە‌وه‌ جو‌ره‌ش وا له‌به‌رامبه‌ر ده‌کات که‌شتیک بی‌جو‌وله‌یه به‌لام ئە‌وه‌ واده‌زانی له‌پ‌یش چاوی ده‌جو‌ل‌یت وه به‌پ‌چه‌وانه‌شه‌وه شتی جو‌ل‌او وا ئە‌زانی راو‌ه‌ستاوه هه‌ر وه‌کو له‌قورئانی پ‌یرو‌زدا هاتو‌وه: (فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيَّهُمْ تُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى) (طه- ٦٦) واته: گوریس و سی‌حه‌کانیان (هی ساح‌یره‌کانی ف‌یره‌ون) وایان له‌موسا کرد (علیه‌السلام) له‌سه‌ره‌تادا وای زانی که‌هه‌مو‌ی (له‌سه‌ر زگ) ده‌جو‌ل‌ین (ئه‌مه‌ش له‌به‌ر به‌ه‌یزی سی‌حه‌کانیان) ٤) سحر الخمول: ئە‌وه‌ش وا له‌وه‌که‌سه‌ده‌کات که‌سی‌حری ل‌یک‌راوه به‌رده‌وام هه‌ز به‌ته‌نیا‌یی ده‌کات و به‌رده‌وام بی‌ده‌نگ ده‌بی‌ت و تاقه‌ت و خو‌لکی قسه‌کردنی ناب‌یت..

٥) سحر الصرف: ئە‌وه‌ش وا له‌به‌رکه‌وتو‌وه‌که ده‌کات که‌رقی له‌وه‌بی‌ت که‌خو‌شی ده‌و‌یت! بۆ نمونه: ژنه‌که‌ی له‌پ‌یش چاوی پ‌یاوه‌که‌ی ناشرین ده‌که‌ن یا پ‌یاوه‌که له‌پ‌یش چاوی ژنه‌که ناشرین ده‌که‌ن وا ده‌کات خو‌شه‌ویستیان بب‌یته‌ بو‌غزو رق ل‌یب‌وونه‌وه. (تحصین‌ الإنسان من‌ الس‌حر‌ والج‌ن‌ والش‌یطان بالأذکار والأوراد والقرآن ٤٥-٤٦)

پ ۲۷ / ئەونیشانانە کامانەن کە ساحیرانى پى بناسین؟

و ۱ / پرسیار لەناوی خۆی و دایکى دەکات .

۲) شتانیک دەلیت کەلى ی تی ناگەیت (وورته وورت دەکات لەبەرەخویدا گوايه دوعا دەخوینی)

۳) شتیك لە (نەخۆشە کە) یا هەرکەسیك بۆ هەر کاریك کەچۆتە لای داوا دەکات کەمووی یان نینۆکی نەخۆشە کە یاخود شتیکی تری لەو جۆرەى بۆ بهینى .

۴) جارى وا هەیه داواى هینانى ئازەلیك دەکات کەسەرى بپریت بەرەنگیكى دیارى کراو بۆمونه رەنگى رەش، لیدانى خوینە کە لەشوینی ئازارە کە .

۵) شت دەنوسى بەشیوازیك کەکەس پى ی نەخویندریتەو بەتەلاسم و خەتى چوارگۆشەو سىگۆشەو ژمارەو بەشیوازی دانانى پاسۆردو کۆد .

۶) شتیك دەدات بە نەخۆشە کە بیکاتە بەرى یاخود هەلى بواسیت ناودەبریت بە (بالا پۆش) .

۷) وەرەقە دەدات بۆ ئەوێ بیسوتینی و دوکەل بکات و یاخود هەلى بواسیت یان بى خاتە ژیرخۆلەو .

۸) داواکردنى پارچە قوماش یاخود کەلوپەل لەنەخۆش .

۹) سەرپرپى ئازەل یاخود بەلندە بى ئەوێ ناوی خودای لەسەر بهیتریت .

۱۰) جارى وا هەیه ناوی خۆی و بابى و یا دایکى و ئەو شوینەى کەلییەو هاتووە یا ئەو ئیشەى کەبۆى هاتووە ئاشکرای دەکات (بەیارمەتى شەیاتینەکانى ژێردەستى)! کەبەرامبەر تووشى شۆك دەکات و

کاریگه‌ری جنۆکه‌و شه‌یتان چوونه‌ژووره‌وه‌یان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

سه‌رسامی ده‌کات، وای لیده‌کات که‌پروا به‌قسه‌کانی بکات و پێنماییه‌کانی جی‌به‌جی بکات
(أربعون درسا لمن أدرك رمضان - ۹۸)

پ ۲۸ / ئەو پێگایانه‌ی که‌ساحیر و جادوگەر ده‌یگرێته‌به‌ر بۆنزیکیکبونه‌وه له‌شه‌یتان؟

و ئام / ۱. هه‌ندیکیان ئایه‌تی قورئانی پیرۆز له‌سه‌ر نه‌عل داده‌نێن و له‌پێی ده‌کان بۆ شوینی
نه‌شیاو (په‌نا به‌خودا)

۲. هه‌ندیکیان: به‌خوینی پیس ئایه‌تی قورئانی پیرۆز ده‌نوسیته‌وه.

۳- هه‌یانه: بۆ شه‌یتان ئاژده‌ل سه‌رده‌برێت (بسم الله) ناکات له‌سه‌ری.

۴) هه‌ندیکیان: فاتحه به‌پێچه‌وانه‌وه ده‌نوسیته‌وه و به‌پێچه‌وانه‌وه‌ش ده‌یخوینێته‌وه.

۵) هه‌ندیکیان : نوێژ ده‌کات به‌ ئام به‌بی ده‌ستنویژ.

۶) هه‌ندیکیان به‌به‌رده‌وامی غوسلی جه‌نابه‌تی له‌سه‌ره‌و خۆی ناشوات به‌ته‌واوی به‌جه‌نابه‌و
له‌ش گرانی ده‌می‌نێته‌وه.

۷) هه‌ندیکیان (په‌نا به‌خودا) سوژده ده‌بات بۆ ته‌ستیره یان مانگ و رۆژ یاخود بتی
تایبه‌تی خۆی .

۸) هه‌ندیکیان له‌گه‌ڵ مه‌ح‌ره‌می خۆی جووت ده‌بێت (وهك: دايك و خوشك و هتد).

لێ‌ره‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وێت شه‌یتان به‌ گوی جادوگەر ناکات تاوه‌کو فرمانه‌کانی جی به‌جی نه‌کات ئەو کاره
کوفرو بێ باوه‌ریانه ته‌نجام نه‌دات ، تاوه‌کو جادوگەر کوفری گه‌وره بکات ئەو زیاتر شه‌یتان به‌ گوی ی
ده‌کات و فرمانه‌کانی جی به‌جی ده‌کات. (الصّارم البتار في التصدي للسرعة الأشرار ۸)

پ ۲۹ / حوکمی ساحیر و جادووگه‌ر؟

وڵام / زانایانیش رایان جیاوازه له‌باره‌ی حوکمی جادووگه‌رانه‌وه، که تایا ته‌گه‌ر ده‌ستگیرکران داوای ته‌وبه‌یان لیّ ده‌کریت و ته‌وبه‌که‌یان لیّ قبول ده‌کریت، یان ده‌ست به‌جیّ ده‌کوژرین به‌بیّ ته‌وه‌ی داوای ته‌وبه‌یان لیّ بکریت له‌کاتی‌کدا که سه‌لما له‌سه‌ریان جادوویان کردووه ؟ بی‌گومان پای دووهم پاستر و په‌سه‌ندتره چونکه مانه‌وه‌ی ته‌و جوّره که‌سانه زیان ده‌گه‌یه‌نیّت به‌ کوّمه‌لگه، و زۆرجاریش ته‌و جادووگه‌رانه پاستگۆ نیین له ته‌وبه‌کردن، هه‌روه‌ها مانه‌وه‌ی ته‌م جادووگه‌رانه مه‌ترسیداره بۆ سه‌ر موسلمانان، ته‌و زانایانه‌یش که ته‌م رایه‌یان هه‌یه به‌لگه بۆ ووته‌که‌یان به‌وه ده‌هیننه‌وه: (عن عمر رضي الله عنه أنه كتب إلي عمّال في الشام أن يقتلوا السّحرة) (صحیح-تخریج مشکل الآثار لشعیب الأرنؤوط - الصفحة ۱۲۹/۸)

واته: عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب (خوای لیّ رازی بیّت) فه‌رمانی کردووه به‌ کوشتنی سه‌رجه‌م جادووگه‌ره‌کان و داوای ته‌وبه‌کردنیشی لیّ نه‌کردوون، عومه‌ریش دیاره که خه‌لیفه‌ی دووهمی ناو خه‌لیفه‌ راشدینه‌کانه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) فه‌رمانی به‌ موسلمان کردووه شوین سوننه‌ت و کاروکرده‌دیان بکه‌ون، هه‌روه‌ها یه‌کی‌کی تر له به‌لگه‌کانیان ته‌وه‌یه ئیمامی تورموزی ڕیوایه‌تی کردووه له جوندوبی کو‌ری عه‌بدوڵلای به‌جه‌لیه‌وه، یان له جوندوب و لڤه‌یری ته‌زدیه‌وه به‌ فه‌رموده‌یه‌کی مه‌رفوع و مه‌وقوفیش ڕیوایه‌تیان کردووه که فه‌رموویه‌تی: (حَدُّ السّاحِرِ ضَرْبَةٌ بِالسَّيْفِ) قال الالباني في تخریج مشکاة المصابيح الصواب عن جندب موقفا ۳۴۸۲ واته: سزا و هه‌دی جادووگه‌ر له‌گه‌ردن دانیه‌تی به‌ شمشیر، هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ی فه‌رموده‌که ده‌گیرنه‌وه به‌م شیوه‌یه فه‌رموده‌که‌یان له‌به‌ر کردووه، پای پاستیش له‌باره‌ی ته‌م فه‌رموده‌وه ته‌وه‌یه ته‌م ووته‌یه ووته‌ی جوندوب خۆیه‌تی، واتا مه‌وقوفه‌.

له‌ حه‌فصه‌ی دایکی باوه‌ردارانیشه‌وه (خوای لی‌ رازی بیت) به‌صه‌حیحی گێپراوه‌ته‌وه (أنها قتلت جاریه‌ لها لما علمت أنها تسحر) مجموع فتاوی‌ ابن باز ۱۲۰/۲

واته‌: فهرمانی کردووه به‌ کوشتنی که‌نیزه‌کیکی خو‌ی له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ جادووی لی‌کردبوو، به‌بی نه‌وه‌ش که‌ داوای ته‌وبه‌ی لی‌ بکات، که‌واته‌ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ له‌ سی‌ که‌سی به‌ریزی ناو هاوه‌لانه‌وه‌ رپوایه‌ت کراوه‌، عومه‌ر و جوندوب و حه‌فصه‌ .

پ ۳۰/ حه‌رامیه‌تی چوونه‌ لای جادووه‌گر و فالچی و شوین هه‌لگرو کاهن و پراهب؟
ولام/ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً » (صحيح مسلم ۵۹۵۷)

واته‌ : هه‌ندیك له‌ خه‌زانه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) ده‌فه‌رموون ، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) فه‌رمووی : هه‌ر که‌سیك بچیه‌ته‌ لای شوین هه‌لگریك پرسیا‌ری شتیکی لی‌بکات نه‌وا چل شه‌و هیچ نوێژیکی لی‌ قه‌بول نا‌کری‌ت .

ئیمامی نه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌ شه‌رحی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ ده‌فه‌رمووی‌ت مانای قه‌بول نه‌بوونی نوێژه‌کانی بۆ ماوه‌ی چل رۆژ واته‌ وه‌رنه‌گرتنی پاداشت ، به‌لام نوێژه‌ فه‌رزه‌کانی له‌ شه‌ستۆ لا ده‌جیت ، بۆیه‌ پێویست به‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و نوێژانه‌ ناکات که‌ له‌م چه‌ند رۆژه‌ ئه‌نجامیداوه‌ . (المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج : ۲۲۹/۱۴).

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، قَالَ: (مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ) (صحيح الجامع ۵۹۳۹) واته‌ : له‌ ئه‌بو هوریره‌وه‌ (ره‌زای خوای که‌وره‌ی لی‌بی‌ت) فه‌رمووی ، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) فه‌رمووی : هه‌رکه‌سیك بچیه‌ته‌ لای شوین هه‌لگریك (بۆ پرسیا‌رکردنی شتیکی بز‌ر بو‌ی) یان بچیه‌ته‌ لای کاهینیك (قه‌شه‌یه‌ك) بۆ

نوشته‌یه‌کی سحر، ئینجا باوه‌ری پێبکات به‌وه‌ی ده‌یلت ، ئه‌وه به ته‌نکید بۆ باوه‌ر بووه به‌و قورئانه‌ی به سه‌ر موحه‌مد (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) دابه‌زیوه .

عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ السُّلَمِيِّ ، قَالَ : قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أُمُورًا كُنَّا نَصْنَعُهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ ، كُنَّا نَأْتِي الْكُهَّانَ ، قَالَ : فَلَا تَأْتُوا الْكُهَّانَ ، قَالَ : قُلْتُ : كُنَّا نَتَطَيَّرُ ، قَالَ : ذَاكَ شَيْءٌ يَجِدُهُ أَحَدُكُمْ فِي نَفْسِهِ ، فَلَا يَصُدِّقْكُمْ ﴿ مسلم (٢٢٣٠) ، وأحمد (٦٨/٤ ، ٣٨٠/٥) . واته : له موعاويه‌ی كورپى حه‌كه‌مى سوله‌مى ره‌زای خواى په‌روه‌ردگارى لیبیت ، ووتى : و وتم ئه‌ی پێغه‌مبه‌رى خدا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) هه‌ندىك شت ئیمه ته‌نجامانده‌دا له‌سه‌رده‌مى نه‌فامیدا ، ئیمه ده‌چوینه لای جادوگه‌ران ، پێغه‌مبه‌رى خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رموى مه‌چه‌نه لای جادوگه‌ران ، و وتم : ئیمه باوه‌رمان به ته‌یر هه‌لقه‌ین هه‌بوو (واته : ته‌گه‌ر وىستى كاریكمان هه‌بوایه ئه‌وا بالنده‌یه‌كمان ده‌هینا و به‌ره‌ل‌مان ده‌كرد و هه‌لمان ده‌ف‌راند ، جا ته‌گه‌ر ئه‌و بالنده‌یه به‌ره‌و لای راست هه‌لقه‌یا ئه‌وا كاره‌كه‌مان ده‌كرد ، وه ته‌گه‌ر بالنده‌كه به‌ره‌و لای چه‌پ هه‌لقه‌یا ئه‌وا كاره‌كه‌مان نه‌ده‌كرد و وازمان لى ده‌هینا) ، پێغه‌مبه‌رى خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رموى : ئه‌وه شتیكه به‌هۆی گومانی نه‌فسى خۆتان یه‌كێك له ئیوه توشى ده‌بی‌ت و گوێرایه‌لى ئه‌و گومانه خراپه‌ی ده‌كات ، با ته‌یر هه‌لقه‌ین یان ده‌نگى ته‌یر نه‌بی‌ته ره‌یگر له ره‌یشتنتان به‌ره‌و كار و سه‌فه‌رتان .

قَالَتْ عَائِشَةُ سَأَلَ أَنَسُ رَسُولُ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) عَنِ الْكُهَّانِ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) لَيْسُوا بِشَيْءٍ قَالُوا : (يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّهُمْ يُحَدِّثُونَ أَحْيَانًا بِالشَّيْءِ يَكُونُ حَقًّا ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْحَقِّ يَخْطُفُهَا الْجَنِّي فَيَقْرُهَا فِي أُذُنِ وَلِيِّهِ قَرَّ الدَّجَاةِ فَيَخْلُطُونَ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ مِائَةِ كَذْبَةٍ) . (صحيح البخاري - ٦٢١٣ ، ومسلم - ٥٩٥٣) .

واته : عائیشه‌ی دایکی باوه‌رداران (ره‌زای خوای گه‌وره‌ی لیبیت) فهرمووی : هه‌ندیک له خه‌لکی پرسیارییان له پیغه‌مبه‌ری خوا کرد (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) سه‌باره‌ت به کاهینه‌کان ، له وه‌لامدا فهرمووی : کاهینه‌کان هیچ شتی‌ک نین و هیچیان به ده‌ست نییه ، وتیان ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) هه‌ندیک جار قسه له‌سه‌ر شتی‌ک ده‌که‌ن یه‌کسه‌ر راست ده‌رده‌چیت ، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فهرمووی : ته‌و ووشه راسته‌ی ته‌وان ده‌یلین ته‌وه جنۆکه‌یه‌که ته‌م ووشه‌یه له قسه‌ی فریشته‌کان ده‌دزیت ئینجا دیت وه‌کو ده‌نگی مریشک ته‌م قسه‌یه له گوئی دۆسته‌که‌ی ده‌خوینیت ، پاشان ته‌وانیش واته (دۆستانی جنۆکه‌و شه‌یاتینه‌کان له‌جاده‌وگه‌ر و کاهینه‌کان) له گه‌ل ته‌م قسه‌یه زیاتر له سه‌د درۆ تی‌که‌ل ده‌که‌ن ئینجا دین قسه بۆ خه‌لک ده‌که‌ن .

عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ : (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانِ ، وَهُوَ السَّحَابُ - فَتَذْكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ فَتَسْتَرْقُ الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَتَسْمَعُهُ فَتُوحِيهِ إِلَى الْكُفَّانِ فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِثَّةَ كَذِبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ) . (صحيح البخاري: ۳۲۱۰). واته : له عائیشه‌ی دایکی باوه‌ردانه‌وه (ره‌زای خوای گه‌وره‌ی لیبیت) گوئی له پیغه‌مبه‌ری خوا بووه (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فهرموویه‌تی : فریشته‌کان داده‌به‌زنه ناو هه‌وره‌کانی ئاسمانی دنیا ، بۆ یه‌کتری باسی ته‌و فهرمانانه ده‌که‌ن که خوای گه‌وره سه‌باره‌ت به رووداوه‌کانی دنیا بریاری له‌سه‌ر داوه ، ئینجا شه‌یاتینه‌کان دین گوئی له فریشته‌کان ده‌گرن ته‌وه‌ی لییان ده‌بیستن یه‌کسه‌ر بۆ کاهینه‌کانی ده‌دزن و بۆیان ده‌به‌ن ، کاهینه‌کانیش لای خو‌یان سه‌د درۆی تی‌که‌ل ده‌که‌ن .

وعن عمران بن حصین رضي الله عنه قال : قال رسولُ الله (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) (لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تَطَيَّرَ لَهُ، أَوْ تَكْهَنَ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ. وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (صحیح الترغیب والترہیب: ۳۰۴۱)

واته : له عیمرانی کۆپی حوسه‌ینه‌وه (په‌زای خۆای گه‌وره‌ی لیبت) فه‌رمووی : پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رمووی : له ئیمه‌ نییه‌ شه‌وکه‌سه‌ی به‌ مه‌به‌ستی خیر و شه‌ر له کاره‌کانیدا (له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا که‌سانیک هه‌بوون شه‌گه‌ر نیازی سه‌فه‌ریکیان هه‌بوایه‌ بالنده‌یه‌کیان ده‌هینا و هه‌لیان شه‌فراند شه‌گه‌ر بالنده‌که‌ بۆلای پاست بفریایه‌ شه‌وه سه‌فه‌ره‌که‌یان ده‌کرد ، به‌لام شه‌گه‌ر به‌لای چه‌پدا رویشتبا سه‌فه‌ره‌که‌یان نه‌ده‌کرد) بالنده‌ هه‌لده‌فرینیت ، یان داوا له غه‌یری خۆی بکات بالنده‌ی بۆ هه‌لفرینیت ، وه له ئیمه‌ نییه‌ شه‌وکه‌سه‌ی بانگه‌شه‌ی زانستی غه‌یب بکات ، یان بانگه‌شه‌ی بۆ بکریت و شه‌وش پتی پازی بیت ، وه له ئیمه‌ نییه‌ شه‌وکه‌سه‌ی خۆی فی‌ری سحر بکات و سحر له‌ خه‌لکی بکات ، یان داوا له‌ که‌سیک بکات سحری بۆ بکات ، وه هه‌ر که‌سیک بجیتته‌ لای کاهینیک (شه‌وه‌ی که‌ بانگه‌شه‌ی عیلمی غه‌یب ده‌کات) و به‌راستی دابنیت شه‌و قسانه‌ی ده‌لیت ، شه‌وه‌ بی‌باوه‌ر بووه‌ به‌و قورئانه‌ی به‌سه‌ر موحه‌مد (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) دابه‌زیوه‌ .

عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) قَالَ: «أَرْبَعٌ فِي أُمَّتِي مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ، لَا يَتْرُكُونَهُنَّ: الْفَخْرُ فِي الْأَحْسَابِ، وَالطَّعْنُ فِي الْأَنْسَابِ، وَالِاسْتِسْقَاءُ بِالنُّجُومِ، وَالنِّيَاحَةُ» (صحیح مسلم: ۲۲۰۳). واته : له شه‌بو مالیکی شه‌عه‌ریه‌وه (په‌زای خۆای گه‌وره‌ لیبت) فه‌رمووی : پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رمووی : چوار شه‌ت هه‌یه‌ له‌ناو شه‌مه‌ته‌که‌مدا که‌ له‌ کار و پیشه‌ی سه‌رده‌می نه‌فامیه‌ ، شه‌مه‌ته‌که‌م وازی لینه‌هینن ، یه‌که‌میان خۆ هه‌لدانه‌وه‌ به‌ عه‌شیره‌ت و نه‌سه‌به‌که‌ی به‌سه‌ر غه‌یری خۆی ، دووه‌میان قسه‌ ووتن و په‌خه‌ گرتن له‌

په‌چه‌له‌کی خه‌لك ، سییه‌میان دانه پالی باران بارین بۆ لای ته‌ستیره‌کان و باوه‌ربوون به‌وه‌ی ته‌ستیره‌کان باران ده‌بارینن یان هوک‌اری باران بارینن ، چواره‌میان پیا‌هه‌لکردن و رۆ رۆ کردن بۆ مردووان .

عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّهُ قَالَ: (صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحَدِيثِيَّةِ ، عَلَيَّ إِثْرُ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ ، فَلَمَّا انْصَرَفَ ، أَقْبَلَ عَلَيَّ النَّاسُ ، فَقَالَ : هَلْ تَدْرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ؟ قَالُوا : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ ، قَالَ : أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ : مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي ، وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بِنُوءٍ كَذَا وَكَذَا ، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي ، وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ) (البخاري - ٢٩٠/١ ، مسلم - ٥٩/٢ - ٦٠).

واته: له زه‌یدی کو‌ری خال‌دی جو‌هه‌نی‌ه‌وه په‌زای خ‌وای په‌روه‌رد‌گ‌اری لی‌بی‌ت فه‌رم‌وی : پی‌غه‌م‌به‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) نو‌ی‌زی به‌یانی بۆ ئی‌مه‌ کرد له (حدی‌یه) ، ئە‌م نو‌ی‌زه‌ی له‌ د‌وای باران بارین بۆ کر‌دین که‌ له‌ شه‌و بار‌ی بو‌و ، ئین‌جا کات‌یک له‌ نو‌ی‌زه‌که‌ ته‌وا‌و بو‌و ، پ‌ووی خ‌وی وه‌ر‌گ‌ی‌را بۆ لای خه‌لك و، فه‌رم‌وی : ئایا ده‌زانن په‌روه‌رد‌گ‌اری ئی‌وه چی فه‌رم‌وو ؟ ووتیان : خوا و پی‌غه‌م‌به‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌زانن ، ووتی : هه‌ندیک له‌ به‌نده‌کانی من باوه‌ر‌دار بو‌ون پی‌م وه‌ هه‌ندیک‌یشیان بی باوه‌ر بو‌ون پی‌م ، جا هه‌ر که‌س‌یک بلی‌ت باران بۆ ئی‌مه‌ بار‌ی به‌ فه‌زل و په‌حه‌متی خوا ، ئە‌وا ئە‌و که‌سه باوه‌ر‌داره به‌ من ، وه‌ بی باوه‌ره به‌ ته‌ستیره‌کان ، به‌لام ئە‌و که‌سه‌ی بلی‌ت باران بۆ ئی‌مه‌ بار‌ی به‌ه‌وی ئا‌وا بو‌ونی ته‌ستیره‌ یان ده‌ر‌که‌وتنی ته‌ستیره‌ واته‌ باران بارینه‌که‌ بداته‌ پال ته‌ستیره‌که‌ نه‌ک خ‌وای په‌روه‌رد‌گار ، ئە‌و که‌سه‌ بی باوه‌ر بو‌وه به‌ من ، وه‌ باوه‌ر‌دار بو‌وه به‌ ته‌ستیره‌کان .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « مَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ بَرَكَةٍ إِلَّا أَصْبَحَ فَرِيقٌ مِنَ النَّاسِ بِهَا كَافِرِينَ يُنْزِلُ اللَّهُ الْعَيْثُ فَيَقُولُونَ الْكَوْكَبُ كَذَا وَكَذَا » وَفِي حَدِيثِ الْمُرَادِيِّ

« بِكَوْكَبٍ كَذَا وَكَذَا ». (صحیح مسلم: ۲۴۲). واته : له‌ئه‌بو هورپه‌روهه فرموی : پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فرموی: خوی گه‌وره هیچ به‌ره‌که‌تیک دانابه‌زینیت ئیلا هه‌ندیك له خه‌لكی بی باوه‌ر ده‌بن پیی ، خوی گه‌وره باران ده‌بارینیت ، به‌لام ئه‌وان ده‌لین فلانه ته‌ستیره‌یه باراندوویه‌تی ، یان به‌هوی فلانه ته‌ستیره وه باریه‌وه .

عن ابن عباسٍ قَالَ مَطَرَ النَّاسُ عَلَيَّ عَهْدِ النَّبِيِّ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فَقَالَ النَّبِيُّ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) « أَصْبَحَ مِنَ النَّاسِ شَاكِرٍ وَمِنْهُمْ كَافِرٌ قَالُوا هَذِهِ رَحْمَةُ اللَّهِ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَقَدْ صَدَقَ نَوْءُ كَذَا وَكَذَا ». قَالَ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (فَلَا أُفْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ) حَتَّى بَلَغَ (وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ) [الْوَاقِعَةُ: ۷۵-۸۲] (صحیح مسلم: ۲۴۳). واته: له ئین عه‌بباسه‌وه فرموی : له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) خه‌لكی بارانیان بۆ باری ، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فرموی: هه‌ندیك له خه‌لكی شوکرانه‌ بژی‌ری خوا بوون و وه هه‌ندیکیان بی‌باوه‌رپوون ، شوکرانه‌ بژی‌ر و باوه‌رداره‌کان ووتیان: ئه‌م باران بارینه به‌زه‌یی خوی گه‌وره‌یه‌و خوی گه‌وره باراندوویه‌تی ، هه‌ندیك له خه‌لكی بی باوه‌رپیش ووتیان: ئه‌م بارانه فلانه ته‌ستیره باراندوویه‌تی ، ئینجا خوی گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی ده‌ابه‌زاند: (فَلَا أُفْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ) هه‌تا (وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ) . واته: (سویند به‌ جیو شوینی ته‌ستیره‌کان) ... (ئیوه شوکرانه‌ی رۆزیه‌که‌تان ده‌گۆرن به‌ کوفرانه‌ی نیعمه‌ت و ئه‌لین به‌هوی فلانه ته‌ستیره‌وه باران ده‌باری) .

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) (مَنْ اقْتَبَسَ عِلْمًا مِنَ النُّجُومِ اقْتَبَسَ شُعْبَةً مِنَ السَّحْرِ زَادَ مَا زَادَ) (رواه أبو داود : الطب ۳۹۰۵)، (وابن ماجه :الأدب ۳۷۲۶)، (وأحمد ۲۲۷/۱، ۳۱۱/۱)

واته: عبدالله‌ی کوری عباس (ره‌زای خوی گه‌وره‌ی لیبیت) فرموی : پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فرموی : هه‌ر که‌سیك زانستیك فی‌ر بیت له زانستی ته‌ستیره‌کان ئه‌وه ئه‌و که‌سه

کاریگه‌ری جنۆکه‌و شه‌یتان چوونه‌ژووره‌دیان بۆ جه‌سته‌ی ئینسان

به‌شیک له‌ سیحری وەرگرتووه ، جا چه‌ند زیاتر زانستی ته‌ستیره‌کان وهربرگیت وه‌ فیڕ بیت ته‌وه‌ زیاتر سیحر فیڕ بووه‌ یان وهری گرتووه ، وه‌ زیاتر تاوانی بۆ خۆی زیاد کردووه .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ ، قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَمَا هُنَّ ؟ قَالَ : الشِّرْكُ بِاللَّهِ ، وَالسَّحَرُ ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ، وَאَكْلُ الرِّبَا ، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْعَافِلَاتِ) (أخرجه البخاري في (كتاب الوصايا ، باب قول الله تعالى: {إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا} ٥ / ٣٩٣ / ٢٧٦٦) ، ومسلم في الإيمان ، باب بيان الكبائر وأكبرها ، ١ / ٩٢ / ٨٩)

واته : له‌ ته‌بو هره‌یره‌وه‌ ره‌زای خوای په‌روه‌ردگاری لی‌بی‌ت له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خواوه‌ (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) فه‌رمووی : خۆتان به‌ دوور خه‌ن له‌ چه‌وت به‌ هیلاک به‌ره‌کان ، (واته‌ ته‌و چه‌وت تاوانانه‌ی که‌ مرۆڤ به‌ هیلاک ده‌بات له‌ دنیا و له‌ قیامه‌ت) ، ووتیان ته‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) ته‌و چه‌وت به‌ هیلاک به‌رانه‌ چین؟ فه‌رمووی شه‌ریک بۆ خوا دانان ، وه‌ سیحر ، وه‌ کوشتنی نه‌فسیک که‌ خوای په‌روه‌ردگار به‌ چه‌رامی دانابی‌ت بکوژریت ته‌نها به‌ چه‌قی خۆی نه‌بی‌ت ، وه‌ خواردنی پارو مالتی رپیا ، وه‌ خواردنی مالتی یه‌تیمی بی‌ باوک ، وه‌ پشت هه‌ل‌کردن و ری‌ کردن له‌ جیهاد ، وه‌ بوه‌تان کردن به‌و ئافره‌تانه‌ی که‌ داوین پاکن و باوه‌ردار و بی‌ ئاگان له‌ کاری خراب.

پ ٣١ / چۆنیه‌تی خۆپاراستن له‌ سیحر و جادوو؟

ولام / ١) ته‌نجامدانی هه‌موو کرده‌وه‌ فه‌رزکراوه‌کان و وازه‌ینان و دوور که‌وتنه‌وه‌ له‌ هه‌موو چه‌رام و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان، و ته‌وبه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ و پاک له‌ هه‌موو تاوانه‌کان.

۲ - زۆر خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز به شیوه‌یه‌ک که پۆژانه ئەندازه‌یه‌کی دیاری کراوی لیبخویتی و بی‌کات به ویردی پۆژانه‌ی.

۳. خویندنه‌وه‌ی (سورة البقرة) به کاملی له مالدّا (چ که‌سێک بیه‌خوینیت یان به کاسیت لیبدریت)، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فهرموویه‌تی: (اقرأوا سورة البقرة في بيوتكم فإنّ الشيطان لا يدخل بيتاً يقرأ فيه سورة البقرة) (صحیح الجامع الصغیر رقم: ۱۱۷۰)

واته: له ناو ماله‌کانتاندا (سورة البقرة) بخویننه‌وه چونکه شه‌یتان ناچیتته ناو مالتیکه‌وه که‌وا (سورة البقرة)ی تیدا بخوینریت.

۴. خۆ قایم کردن به خویندنه‌وه‌ی دوعا و وێرده‌کانی په‌ناگرتن به‌خودا و زیکره شه‌رعیه‌کان، به تاییه‌ت ئەم زیکرانه: زیکری به‌یانیان و ئیواران، زیکری دوا‌ی نوێژه‌هه‌ره‌کان، زیکری پیش‌خه‌وتن و پاش‌له‌خه‌هه‌ستان، زیکری له‌مال‌ده‌رچوون و هاتنه‌ژووره‌وه‌بۆمال، زیکری پیش‌جلوبه‌رگ‌داکه‌ندن و پاش‌له‌به‌رکردنی، زیکری پیش‌چوونه‌سه‌ر‌ئاو و پاش‌ده‌رچوونه‌ده‌ره‌وه‌له‌سه‌ر‌ئاو، هه‌روه‌ها هه‌موو زیکره‌کانی تر که له‌سوونه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) هاتوه، بۆ ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ ده‌توانیت سوود بیه‌یت له‌م کتێبه: (حصن المسلم من أذکار اليوم والليلة). وه بۆ خۆپاریزی له (سیحر و جادوو) ده‌بی‌ت ئەم زیکرانه بخوینیت به تاییه‌ت: (بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم) سێ جار به‌یانیان پیش‌خۆر که‌وتن و ئیواران پیش‌خۆر‌ئاوا بوون، خویندنه‌وه‌ی (آية الكرسي) (الله لا إله إلا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الأرض من ذا الذي يشفع عنده إلا بإذنه يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه إلا بما شاء وسع كرسيه السموات والأرض ولا يؤوده حفظهما وهو العلي العظيم) (سورة البقرة: ۲۵۵) له دوا‌ی هه‌موو نوێژه‌هه‌ره‌کان و به‌یانیان و

ئێواران و له پێش خه‌وتنیش، خۆیندنه‌وه‌ی هه‌ر سێ سوره‌تی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْاَلَّاسِ ...) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ...) سێ جار سێ جار به‌یانیان و ئێواران و له پێش خه‌وتنیش.

خۆیندنه‌وه‌ی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو علي كل شيء قدير) هه‌موو رۆژێك (١٠٠) سه‌د جار، وه به تايبه‌ت بۆ تۆ زۆر پێویسته كه‌وا كه‌مه‌رخه‌م نه‌بیت له زیکره‌کانی پێش خه‌وتن وه به تايبه‌ت تریش (آية الكرسي) و (دوو ئایه‌تی کۆتایی سوره البقره: (آمن الرسول بما أنزل إليه ...) و هه‌ر سێ سوره‌تی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْاَلَّاسِ ...) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ...) ته‌گه‌ر هه‌موو ته‌م کارانه‌ت ته‌نجام دا له گه‌ل پشت به‌ستن به خواوه ته‌وا به ویستی خوا پارێزراو ده‌بی‌ت له زیانی (سیحر و جادوو) و چاوی پیس.

٥ - خواردنی (٧) ده‌نکه (خورمای عه‌جوه) له به‌یانیاندا، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فەرموویه‌تی: (من اصطحب بسبع تمرات عجوة لم يضره ذلك اليوم سم ولا سحر) (البخاري - ٥٧٧٩) (صحیح مسلم- ٢٠٤٧). واته: هه‌ر كه‌سێك به‌یانیان (٧) حه‌وت (خورمای عه‌جوه) بخوات ته‌وا له‌و رۆژه‌دا نه سه‌م و نه سیحر زیانی پێ ناگه‌یه‌نی‌ت، شیخ بن‌باز ده‌فه‌رمووی‌ت: ده‌لی‌ت داوه‌کارم له‌ خوا ته‌گه‌ر كه‌سێك ده‌ستی نه‌كه‌وت هه‌ر خورمایه‌کی تر بخوات خوا بیکاته‌ شیقای. (العلاج بالرقى من الكتاب والسنة- ص ٨٣-٨٧)

هه‌روه‌ها ته‌م دوور کاره‌ی خواره‌وه‌ش خۆپارێزیان پێ ده‌کریت له‌ توش بوون به‌ سیحر و چاوی پیس و جنۆکه‌:

یه‌که‌م/ نابیت به‌ هیچ شیوه‌یه‌ك وینه‌ی گیان له‌به‌ر له‌ مالتاندا هه‌بی‌ت، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فەرموویه‌تی: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ) (صحیح الجامع ١٩٦٣). واته:

به‌راستی فریشته‌کان ناچنه‌ ناو مالتیکه‌وه که‌وا سه‌گی تیدا بیت یان وینه، جا نه‌گه‌ر به‌ هوی وینه‌وه فریشته‌کان نه‌چنه‌ ناو مالتیکه‌وه‌ نه‌وا‌ نه‌و ماله‌ ده‌بیتته‌ جیگای شه‌یتان و جنۆکه‌کان.

دووه‌م/نابیت به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک له‌ مالدا گۆرانی و مۆسقا لیبدریت، چونکه‌ گوی گرتن له‌ گۆرانی و مۆسقا تاوانه‌ و سه‌رپیچی فه‌رمانی خواجه‌ و فریشته‌کان و ئیمانداران بیزار ده‌کات، وه‌ به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ گۆرانی و مۆسقا شه‌یتان و جنۆکه‌کان دل‌ خۆش ده‌کات و هاندهریانه‌ بۆ کاری خراپه‌ و تاوان.

پ ۳۲/ چاره‌سه‌ر کردنی نوشته‌ی سیحر و که‌سی جادوو لی کراو چۆن ده‌بیت؟

ولام/ ته‌مه‌ش چند جۆریکه‌ :

جۆری یه‌که‌م ده‌ره‌ینانی نه‌و شته‌ی که‌ سیحره‌که‌ی پیکراوه‌ و هه‌له‌شاندنه‌وه‌ی ته‌گه‌ر شوینه‌که‌ی زانرا به‌ ریگای دروسته‌کان.

جۆریه‌ی دووه‌م :خویندنه‌وه‌ی عیلاجی شه‌رعی به‌ سه‌ر تووشبووه‌که‌ و به‌کاره‌ینانی چاره‌سه‌ر چند ریگه‌یه‌کی هه‌یه‌ که‌ پیکهاتوو له‌مانه‌ی خواره‌وه‌:

۱) کوتانی (۷) حه‌وت گلای سه‌وزی ته‌ری دار نه‌بک (سیدر) به‌ دوور به‌رد ته‌نجا ته‌وه‌نده‌ ناو بکریت به‌ سه‌ریدا که‌وا لی ی بخوریته‌ و به‌شی خۆپیشۆردن بکات و ته‌نجا ته‌م نایتانه‌ بخوینریته‌ به‌ سه‌ر نه‌و تاوه‌دا:

(أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ) (البقرة- ۲۵۵)

کاریگه‌ری جنوکه و شیتان چوونه ژورده دیان بۆ جهسته‌ی ئینسان

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنَّ آلِيَّ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (۱۱۷) فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۸) فَعَلَبُوا هُنَالِكَ وَاتَّقَلَبُوا صَاعِرِينَ (۱۱۹) وَأَلْفَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ (۱۲۰) قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۲۱) رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ (۱۲۲) (سورة الأعراف)

(وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ (۷۹) فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُُلْقُونَ (۸۰) فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلُحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ (۸۱) وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (۸۲) (سورة يونس)

(قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى (۶۵) قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِجَابُهُمْ وَعَصِيْبُهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى (۶۶) فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى (۶۷) قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى (۶۸) وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى (۶۹) فَأَلْفَى السَّحَرَةُ سُبُجًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى (۷۰) (سورة طه)

خویندنه‌وه‌ی سوره‌ته‌کانی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ته‌وجا دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی هه‌موو ته‌م ئایه‌تانه به‌سه‌ر تاوه‌که‌دا س‌ی جار ل‌یی ده‌خ‌و‌یت‌ه‌وه و پاشان به باقیه‌که‌ی خ‌و‌ت ده‌ش‌و‌ر‌یت به‌و‌ی‌ستی خودا چاک ده‌بیته‌وه، وه ته‌گه‌ر پ‌ی‌و‌ی‌ستی کرد دووباره و س‌ی باره بک‌ر‌یت‌ه‌وه ه‌ی‌چی ت‌ی‌دا نییه تاوه‌کو چاک ده‌بیته‌وه.

هه‌روه‌ها ته‌م ئایه‌تانه بخ‌و‌یت‌ه‌وه‌ه: (سورة الفاتحة)، (آية الكرسي) (دوو ئایه‌تی ک‌و‌تایی سوره‌تی البقره) (آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَقْرِئَ نَبِيًّا أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

س‌ی جار خویندنه‌وه‌ی سوره‌تی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) و (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) له گه‌ل ف‌و‌پ‌ی‌دا‌کردن و ده‌ست ه‌ی‌نان به سه‌ر ج‌ی‌گ‌ای نازاره‌که‌دا به ده‌ستی راست

(۲) خویندنه‌وه‌ی د‌و‌عا و ته‌و زی‌ک‌ره گشتیانه‌ی که په‌نایان پ‌ی‌ده‌گر‌یت به‌خودای گه‌وره

*(أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ) كهوت جار

*نه‌خۆشه‌كه ده‌ستی راستی ده‌خاته سه‌ر ئه‌و شوینه‌ی كه ئازاری هه‌یه له لاشه‌یدا و سێ جا ده‌لێت: (بسم الله)، ئه‌نجا كهوت جار ده‌لێت: (أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقَدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ).

*(رب الناس أذهب البأس واشف أنت الشافي لا شفاء إلا شفاؤك شفاء لا يغادر سقماً)

*(أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ)

*(أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خُلِقَ)

*(أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمْزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ)

*(أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ الَّتِي لَا يَمَازُهَا زَهْنٌ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خُلِقَ وَذَرَأٌ وَبَرٌّ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرِجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَبَرٌّ وَمِنْ شَرِّ مَا يُخْرِجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتْنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ يَطْرُقُ إِلَّا طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ)

*(اللهم رب السموات السبع ورب العرش العظيم ربنا ورب كل شيء، فالق الحب والنوي، منزل التوراة والإنجيل والقرآن أعوذ بك من شر كل شيء أنت آخذ بناصيته، أنت الأول فليس قبلك شيء وأنت الآخر فليس بعدك شيء وأنت الظاهر فليس فوقك شيء وأنت الباطن فليس دونك شيء) *(بسم الله أرقيك من كل شيء يؤذيك من شر كل نفس أو عين حاسد الله يشفيك، بسم الله أرقيك)

*(بسم الله يبريك، ومن كل داء يشفيك، ومن شر حاسد إذا حسد، ومن شر كل ذي عين)

※ (بسم الله أرقیک من کل شیء یؤذیک، من حَسَدٍ حاسِدٍ ومن کل ذی عین، الله یشفیک)

(۳) وه‌ه‌روه‌ها که‌له‌شاخ کردنی ئەو شوینانه‌ی شوینی سیحری له‌سه‌ر دهرده‌که‌وێت ئەگەر توانا هه‌بوو ئەگەر نه‌توانرا ئەوانه‌ی پێشوو به‌سه‌ بۆچاره‌سه‌ر ان شاء الله.

(۴) ئەمه‌ش پێگه‌یه‌کی تری چاره‌سه‌ره‌ به‌کاره‌یێنانی هه‌ندی ده‌واو دهرمانی گيايي و سروشتي له‌لایه‌ن ئەو که‌سانه‌ی له‌م بواره‌دا شاره‌زان ئاسايه‌ هاتاوه‌کو شەرع هه‌رامی نه‌کردوه‌ و پێگه‌ی پێداوه‌ . وه‌ه‌روه‌ها ئەگەر ئەم به‌ره‌مه‌مانه‌ به‌کار به‌یئێرت به‌پروای ته‌واوه‌ وه‌کو شیفاو چاره‌سه‌ر که‌بریتین له‌و به‌ره‌مه‌ سروشتيانه‌ی که‌ له‌ قورئان و سونه‌تدا باسکراون وه‌کو ده‌وايه‌کی سود به‌خش وه‌کو ئاوی زه‌مزه‌م وه‌ه‌نگوین و په‌شکه‌و وه‌ه‌روه‌هاپرونی زه‌یتون یه‌کیکه‌ له‌چاره‌سه‌ره‌ باشه‌کانی بۆ خۆپێچه‌ورکردن و خواردن لی ی (العلاج بالرقی من الکتاب والسنه - ص ۸۸-۱۰۱).

ئەم چاره‌سه‌رانه‌ بکاردی‌ت بۆ تووش بوون به‌ سیحر (المسحور)، هه‌روه‌ها بۆ تووش بوون به‌ چاوی پیس (العین)، هه‌روه‌ها بۆ که‌سی‌کیش که‌وا جنۆکه‌ چووبێته‌ ناو لاشه‌یه‌وه‌(المس) هه‌روه‌ها بۆ هه‌موو نه‌خۆشیه‌ک.

وآخر دعوانا الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام علي نبينا محمد وعلي

آله وصحبه أجمعين.

سه‌رچاوه‌کان

یه‌که‌م / سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کان:

١/ قورئانی پیرۆز

٢/ «الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) وسننه وأيامه» ناسراو به (صه‌حیحی بوخاری) نویسنی أبو عبد الله محمد بن إسماعیل بن إبراهيم بن المغيرة بن بَزْزَب الجعفي البخاري). ناسراو به (ئیام بوخاری) سالی وه‌فات ٢٥٦ هه‌جری

٣/ المسند الصحيح المختصر من السنن بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) ناسراو به (صه‌حیح مسلم) نویسنی أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم بن ورد بن كوشاذ القشيري النيسابوري ناسراو به (ئیام موسلم) سالی وه‌فات ٢٦١ هه‌جری

٤/ (نظم الدرر في تناسب الآيات والسور) نویسنی (إبراهيم بن عمر بن حسن الرباط بن علي بن أبي بكر البقاعي ناسراو به (البقاعي) سالی وه‌فات ٨٨٥ هه‌جری

٥/ (الجامع لأحكام القرآن (تفسير القرطبي)) نویسنی (محمد بن أحمد الأنصاري القرطبي أبو عبد الله) ته‌حقیق کردنی (عبد الله بن عبد المحسن التركي) سالی ده‌رچوون ١٤٢٧ هه‌جری

٦/ (تفسير القرآن العظيم (تفسير ابن كثير) نویسنی (إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي أبو الفداء عماد الدين) ته‌حقیق کردنی (سامي بن محمد السلامة) سالی ده‌رچوون ١٤٢٠ هه‌جری

٧/ (تفسير الخازن لباب التأويل في معاني التنزيل) نویسنی (علاء الدين علي بن محمد بن إبراهيم بن عمر الشيعي أبو الحسن) ناسراو به (بالخازن) سالی وه‌فات ٧٤١ هه‌جری

٨/ النكت والعيون (تفسير الماوردی) نویسنی (أبو الحسن الماوردی) ته‌حقیق کردنی (السيد بن عبد المقصود بن عبد الرحيم) سالی وه‌فات ٤٥٠ هه‌جری

٩/ (تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان) ناسراو به (تفسير السعدي) نویسنی (عبد الرحمن بن ناصر السعدي) ته‌حقیق کردنی (عبد الرحمن بن معلا اللويحق) سالی بلاؤكرده‌وه ١٤٢٢ هه‌جری

١٠/ جامع البيان عن تأويل آي القرآن (تفسير الطبري) نویسنی (محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن

غالب الآملي، أبو جعفر الطبري) ته‌حقیق کردنی (الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي بالتعاون مع مركز البحوث والدراسات الإسلامية بدار هجر الدكتور عبد السند حسن يمامة). سالی وه‌فات ٣١٠ه‌یجری

١١/ المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز (تفسير ابن عطية) دانانی (عبد الحق بن غالب بن عطية الأندلسي أبو محمد) ته‌حقیق کردن (عبد السلام عبد الشافي محمد) سالی وه‌فات (٥٤١ ه‌یجر)

١٢/ / (فتح البيان في مقاصد القرآن) دانانی (صديق حسن خان القنوجي) ته‌حقیق کردنی (عبد الله بن إبراهيم الأنصاري) سالی وه‌فات (١٣٠٧ ه‌یجری)

١٣/ (تفسير الدر المنثور في التفسير بالماثور) دانانی (عبد الرحمن بن كمال الدين أبي بكر بن محمد سابق الدين خضر الخضيری الأسیوطي (جلال الدين السيوطي)، ته‌حقیق کردنی (عبد الله بن عبد المحسن التركي) سالی وه‌فات (٩١١ ه‌یجری)

١٤/ (تفسير القرآن الكريم (تفسير العثمین) نویسنی (محمد بن صالح العثمین)

١٥/ (مجموع الفتاوى) نویسنی (تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحلیم بن تیمیة الحراني) سالی وه‌فات ٧٢٨ ه‌یجری

١٦/ (مسند الإمام أحمد بن حنبل) دانانی (أحمد بن حنبل) ته‌حقیق کردنی (شعیب الأرناؤوط وآخرون) سالی وه‌فات (٢٤١ ه‌جری)

١٧// (صحيح الجامع الصغير وزیادته) نویسنی (محمد ناصر الدين الألباني) سالی ده‌رجوون (١٤٠٨ ه‌یجری)

١٨/ (صحيح سنن أبي داود - ضعيف سنن أبي داود (الكتاب الأم)) دانانی (أبو داود؛ سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير الأزدي السجستاني، أبو داود - محمد ناصر الدين الألباني) ته‌حقیق کردنی سالی بلاءوبونه‌وه (١٤٢٣ ه‌یجری)

١٩/ (عون المعبود على شرح سنن أبي داود (ط. دار ابن حزم)) دانانی (شرف الحق العظيم آبادي أبو عبد الرحمن) ته‌حقیق کردنی (أبو عبد الله النعماني الأثري) سالی بلاءوبونه‌وه (١٤٢٦)

٢٠/ (تفسير القرآن (تفسير السمعاني)) دانانی (منصور بن محمد بن عبد الجبار التميمي المروزي

الشافعي السلفي أبو المظفر السمعاني) ته‌حقیق کردنی (یاسر بن إبراهیم أبو تیمیم - غنیم بن عباس أبو بلال) سالی بڵاوبونه‌وه (١٤١٨ هه‌یجری)

٢١/ (البحر المحيط في التفسير) دانانی (أثير الدين أبو حيان محمد بن يوسف بن علي بن يوسف الأندلسي) ته‌حقیق کردنی (صدقي محمد جميل) سالی بڵاوبونه‌وه (١٤٣١ هه‌یجری)

٢٢/ (موسوعة العلامة الإمام مجدد العصر محمد ناصر الدين الألباني «موسوعة تحتوي على أكثر من (٥٠) عملاً ودراسة حول العلامة الألباني وتراثه الخالد») دانانی (أبو عبد الرحمن محمد ناصر الدين، بن الحاج نوح بن نجاتي بن آدم، الأشقودري الألباني) ته‌حقیق کردنی (شادي بن محمد بن سالم آل نعمان الناشر: مركز النعمان للبحوث والدراسات الإسلامية وتحقيق التراث والترجمة، صنعاء - اليمن) سالی وه‌فات (١٤٢٠ هه‌یجری)

٢٣/ (التسهيل لعلوم التنزيل) دانانی (محمد بن أحمد بن جزي الكلبي أبو القاسم) ته‌حقیق کردنی (محمد سالم هاشم) سالی وه‌فات (٧٥٨ هه‌یجری)

٢٣/ (سلسلة الأحاديث الصحيحة وشيء من فقهها وفوائدها (السلسلة الصحيحة)) دانانی (الألباني، أبو عبد الرحمن محمد ناصر الدين) سالی بڵاوبونه‌وه (١٤١٥ هه‌یجری)

٢٤/ (الفتاوى الحديثة لابن حجر الهيتمي) دانانی (أحمد بن محمد بن علي بن حجر الهيتمي السعدي الأنصاري، شهاب الدين شيخ الإسلام، أبو العباس سالی وه‌فات (٩٧٤ هه‌یجری)

٢٥/ (الردود البازية في بعض المسائل العقدية) دانانی (عبد العزيز بن عبد الله بن باز) ته‌حقیق کردنی (أحمد محمد العمران) سالی وه‌فات (١٤١٩ هه‌یجری)

٢٦/ (فتح الباري شرح صحيح البخاري) دانانی (ابن حجر العسقلاني؛ أحمد بن علي بن محمد الكناني العسقلاني، أبو الفضل، شهاب الدين، ابن حجر) ته‌حقیق کردنی (عبد العزيز بن عبد الله بن باز - محمد فؤاد عبد الباقي - محب الدين الخطيب) سالی وه‌فات (٨٥٢ هه‌یجری)

٢٧/ (شرح بلوغ المرام المؤلف) دانانی (عطية بن محمد سالم) ته‌حقیق کردنی (مصدر الكتاب : دروس صوتية قام بتفريغها موقع الشبكة الإسلامية الكتاب مرقم آلياً، ورقم الجزء هو رقم الدرس - ٢٣١ درساً) سالی وه‌فات (١٤٢٠ هه‌یجری)

۲۸/ (مختصر زوائد مسند البزار) دانانی (ابن حجر العسقلانی) ته‌حقیق کردنی (صبری عبد الخالق أبو ذر) سالی وه‌فات (۸۵۲)

۲۹/ (منهج الشرع في علاج المس والصرع) دانانی (أسامة بن ياسين المعاني) سالی ده‌رچوون (۱۴۲۹ ه‌یجری)

۳۰/ (كتاب الفتاوى الشرعيه في المسائل العصريه من فتاوى علماء البلد الحرام) دانانی (مجموعة من العلماء) ته‌حقیق کردنی (خالد بن عبد الرحمن الجریسی) سالی ده‌رچوون (۱۴۲۹ ه‌یجری)

۳۱/ (شرح رياض الصالحين من كلام سيد المرسلين (صلى الله عليه وسلم) دانانی (محمد بن صالح العثيمين)

۳۲/ (لسان العرب) دانانی (المؤلف: ابن منظور؛ محمد بن مكرم بن علي، أبو الفضل، جمال الدين ابن منظور الأنصاري الرويفي الإفريقي، صاحب (لسان العرب))

عالم الجن والشياطين (نوسینی (عمر سليمان الأشقر) سالی ده‌رچوون (۱۴۰۴) ۳۳/

۳۴/ (البداية والنهاية (ط. المعارف)) نوسینی (ابن كثير؛ إسماعيل بن عمر بن كثير بن ضو بن درع القرشي البصري ثم الدمشقي، أبو الفداء، عماد الدين) سالی وه‌فات (۷۷۴ ه‌یجری)

(فتاوى نور على الدرب) نوسینی (محمد بن صالح العثيمين) ۳۵/

العقيدة الإسلامية وأسسها) نوسینی (عبد الرحمن حسن جبنكة الميداني) ۳۶/

۳۷/ الصحيح المسند من أسباب النزول) نوسینی (مقبل بن هادي الوادعي أبو عبد الرحمن) سالی ده‌رچوون (۱۴۲۵ ه‌یجری)

(۳۸/ شرح السنة (ت: الأرنؤوط)) نوسینی (الحسين بن مسعود بن محمد بن الفراء البغوي أبو محمد) سالی ده‌رچوون (۱۴۰۳ ه‌یجری)

۳۹/ (المغني شرح مختصر الخري) نوسینی (ابن قدامة؛ عبد الله بن محمد بن قدامة الجماعلي المقدسي ثم الدمشقي الحنبلي) سالی وه‌فات (۶۲۰ ه‌یجری)

شرح كتاب التوحيد) نوسینی (عبد العزيز بن عبد الله بن باز) سالی وه‌فات (۱۴۲۹ ه‌یجری) ۴۰/

(۴۱/ مدارك التنزيل وحقائق التأويل (تفسير النسفي) (ط. الكلم الطيب)) نوسینی (عبد الله بن أحمد

بن محمود النسفي أبو البركات (سالی وهفات (٧١٠هـ)

(٤٢) (أعلام الحديث في شرح صحيح البخاري) نوسینی (حمد بن محمد الخطابي أبو سليمان) سالی وهفات (٣١٨هـ) (٤٣) (شرح اعتقاد أهل السنة) نوسینی (الشيخ عبد الله بن عبد الرحمن الجبرين رحمه الله) سالی وهفات (٤٣٠هـ)

(٤٤) (تفسير القرآن الحكيم (تفسير المنار) نوسینی (محمد رشيد بن علي رضا بن محمد شمس الدين بن محمد بهاء الدين بن منلا علي خليفة القلموني الحسيني (المتوفى: ١٣٥٤هـ)) سالی وهفات (١٣٥٤هـ)

(٤٥) (تحصين الإنسان من السحر والجن والشيطان بالأذكار والأوراد والقرآن) نوسینی (محمد أمين الضناوي .)

(٤٦) (أربعون درسا لمن أدرك رمضان - ٩٨)) نوسینی (عبد الملك القاسم

(٤٧) (الصبارم البتار في التصدي للشر الأشرار) نوسینی (وحيد بن عبد السلام بالي

٤٨ (شرح مشكل الآثار (ت: الأرناؤوط)) نوسینی (أبو جعفر الطحاوي) سالی وهفات (٣٢١هـ)

(٤٩) (هداية الرواة إلى تخرج أحاديث المصاييح والمشكاة) نوسینی (ابن حجر العسقلاني؛ أحمد بن علي بن محمد الكناني العسقلاني، أبو الفضل، شهاب الدين، ابن حجر - محمد ناصر الدين الألباني)

(٥٠) (المنهاج في شرح صحيح مسلم بن الحجاج (صحيح مسلم بشرح النووي) (ط قرطبة)) نوسینی (يحيى بن شرف النووي محي الدين أبو زكريا) سالی وهفات (٦٧٦هـ)

٥١ (العلاج بالرقى من الكتاب والسنة) نوسینی (سعيد بن علي بن وهف القحطاني

دووهم / سه‌رچاوه‌کوردیه‌کان:

- ١/ (تفسیری پێهر) نویسنی (م. صلاح‌الدین عبدالکریم) سالی دهرچون ١٤٤٠ هه‌جری
- ٢/ (تفسیری پامان) نویسنی (مه‌لا ئەحمەد کاکه‌ مه‌حمود) سالی دهرچون ١٤٢٦ هه‌جری
- ٣/ (تەفسیری ئاسان بۆ تێگه‌یشتنی قورئان) نویسنی (برهان محمد‌آمین)
- ٤/ (پوخته‌ی تەفسیری قورئان) نویسنی (محمد مه‌لا صالح)
- ٥/ (تەفسیری گۆلشەن) نویسنی (نظام‌الدین عبد‌الحمید،) چاپی یه‌که‌م ١٤٢٤ هـ
- ٦/ (پوخته‌ی صحیح موسلم) نویسنی (کي‌الدین ، عبد‌العظیم بن عبد‌القوي ، المنذري ، المتوفي سنة ٩٥٩ هـ) وەرگیرانی بۆ کوردی (لێژنه‌یه‌ك) سالی بۆلاوبونه‌وه (١٤٢٦ هه‌جری)
- ٧/ (مختصر صحیح البخاری المسمى بالتجريد الصريح) نویسنی (ابي‌العباس زين‌الدین الزبيدي). وەرگیرانی (نوری فارس حه‌ مه‌ خان) سالی دهرچون (١٤٣١ هه‌جر)